СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.25 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.25

РІК CVI П'ЯТНИЦЯ, 30 ЛИПНЯ 1999 ЧИСЛО 31 VOL. CVI FRIDAY, JULY 30, 1999 No. 31

На "Експо-2000" Україна матиме окремий павільйон

Договір про участь України у Всесвітній виставці "Експо-2000", яка пройде з 1 червня по 31 жовтня 2000 року у німецькому місті Ганновері, підписав 27 липня міністр зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі Андрій Ґончарук. Таким чином, виконано всі формальності для представлення України на цьому наймасштабнішому заході на межі тисячоліть, до якого світ готується вже більше 5 років.

Всесвітня виставка проходитиме під гаслом "Людина - природа - техніка". Учасники з більш ніж 180 країн запропонують шляхи вирішення основної проблеми майбутнього – пошук гармонійного балянсу існування людини, досягнень техніки, охорони природи та соціяльної сумісности. Очікується, що авдиторія "Експо-2000" становитиме 40 млн. осіб. На 1800 кв. метрах площі будуть представлені всі реґіони та основні галузі народного господарства України. На виставці передбачено проведення Національного дня України, який пройде 24 серпня 2000 року.

Загальна вартість участи України у цьому міжнародному заході становить приблизно 30 млн. гривень. З них 16 млн. плянується покрити з державного бюджету.

Кому вигідна "Справа Київського міського голови"?

Вишгородський районний суд м. Києва задовольнив позов Г. Суркіса проти О. Омельченка. Верховний суд України зупинив це рішення.

Посадник Києва О. Омельченко

22 липня Вишгородський районний суд скасував рішення Київської міської виборчої комісії, яка 1 червня оголосила, що міським головою став Олександер Омельченко.

Як відомо, екс-кандидати на посаду київського міського голови Григорій Суркіс та Микола Грабар заявили про "численні порушення" в ході виборів посадника столиці 30 травня, на підставі чого і просили суд визнати їх результати недійсними, тобто доводили, що Олександер Омельченко став міським головою незаконно.

Позивачі взагалі наполягали на виключенні О.Омельченка зі списків кандидатів на цю посаду. Цієї вимоги Вишгородський суд не задовольнив, але з рештою аргументів Г.Суркіса та М.Грабара погодився. Наприклад, із такими: мовляв, не було надано рівних можливостей для участі в агітаційній компанії, нелеґітимним було створення і самої Київської міської виборчої комісії.

З рішенням суду не погодилися ні представники О.Омельченка, ні Київська міська виборча комісія (КМВК). Її представник Олег Конотопський вже в день оголошення "вироку" заявив, що викладені суддею Олегом Кривендою арґументи "написані практично словами позову Григорія Суркіса".

Незалежно від того, чиїми словами написане рішення, воно є. А це означає, що Олександра Омельченка тепер слід називати главою Київської міської державної адміністрації, а не міським головою, що він сам і пояснив присутнім під час традиційної наради в міській адміністрації 23 липня.

Як законослухняний громадянин, О.Омельченко підкреслив,

(Закінчення на стор. 19)

ЗА МАТЕРІЯЛАМИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРЕСИ

Розперезаність новітніх російських багатіїв

Останніми місяцями американські та інші засоби масової інформації широко інформують світову спільноту про те, що покомуністична Росія терпить економічну кризу, котрій невідомо коли вдасться зарадити.

Про важкі економічні проблеми розповідають не тільки закордонні представники фірм і підприємств у Москві та Санкт-Петербурзі, але також на шпальтах місцевих російських газет можна знайти чимало доказів того, що ситуація є справді кризовою, особливо, коли читаємо відгуки окремих осіб. Крім того, падіння рубля та повідомлення державного уряду про те, що Росія не спроможна вчасно сплачувати свої борги, стали ще одним доказом економічного занепаду.

У той самий час, як Росія бориється з економічними негараздами, велика кількість її громадян розсипає грішми на багатьох курортах Европи, а зокрема на французькій Рів'єрі – казковій надбережній смузі Середземного моря між Ст. Тропез і Монако. Про цю безпардонну розперезаність новітніх російських багатіїв цікаво інформує Марліса Саймонс у „Нью-Йорк Таймс" з суботи, 24 липня.

Авторка стверджує, що присутність нових російських багатіїв можна відразу відчути, в першу чергу, в ресторанах, де чимраз частіше бачите карти з переліком страв, надруковані російською мовою, а це перше свідчення хто тепер є найбільш грошовитим клієнтом. Спровадившись на місце арабів, які покинули Рів'єру після упадку цін нафти, росіяни скуповують помешкання, одяг витвору відомих проєктувальників, замовляють найкращі готелеві приміщення і лімузини на кілька тижнів відразу.

Золотники, власники нічних клюбів і шофери намагаються чимскоріш вивчити бодай кілька російських фраз, щоб догодити новим клієнтам, які вміють бути щедрими. Тут, на цьому найдорожчому европейському побережжі, нові російські багатії шукають не тільки сонця, але також і безпечного місця для їхніх грошей.

Продавці нерухомостей підкреслюють, що росіяни скуповують найдорожчі віллі в околицях Антібіс і Кап- Феррату, віддаючи перевагу найбільш відокремленим.

Післякомуністичні російські багатії почали з'являтися в 1993 році. Минулого року, згідно зі статистикою реґіональної туристичної ради, 80.000 відпочивало на побережжі Кот д'Азур.

Це побережжя росіян приваблює віддавна, бо ще, понад століття тому, вельможі з Ст.- Петербургу і Москви приїздили сюди зимувати, включно з царською родиною.

Саме росіяни і англійці у тих давноминулих часах початкового розвитку своїми інтриґами та бундючно демонстрованими розкоша-

(Закінчення на стор. 19)

Росія і Польща: спільне громадянство

ВАРШАВА.(ІТАР-ТАСС - ДІНАУ). Шлях до вирішення багатьох житейських проблем для росіян і поляків відкриває підписаний тут 27 липня протокол між урядами Росії та Польщі. Він припинив чинність конвенції 1965 року, яка не допускала випадків подвійного громадянства в колишніх СССР і ПНР. Відтепер вибір громадянства став особистою справою росіянина, що опинився в Польщі, чи поляка, який осів у Росії.

Кожен з них може тепер мати подвійне громадянство. Власті обох сторін цьому не перешкоджатимуть. Міжурядовий протокол набере чинности після ратифікації його парляментами обох країн.

■ ПОГЛЯД З ГАРВАРДУ НА УКРАЇНСЬКУ ЕКОНОМІКУ Стор. 6

■ ЧОРНОБИЛЬСЬКІ ДІТИ СПІВАЮТЬ В АМЕРИЦІ Стор. 9

■ НЕ ВІДДАЙ СЕСТРУ ЗА ГРІШ, ЗА ЧОТИРИ – Космацьке весілля Стор. 18

■ "БОЇНҐИ" КОПІЮВАЛИ В СССР Стор. 23

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Збільшення цін на бензину ініціювали комерційні структури

КИЇВ. У вихідні багато київських автобензинових станцій не працювало, а в понеділок вранці бензину А-95 вже продавали по 2 грн.-2,20 грн. за літр, у вівторок ціни на бензину сягали 4 грн. Вітчизняні нафтопереробні заводи відпускні ціни на бензину не підвищували, підвищення цін ініціювали комерційні структури – як оптові, так і роздрібні посередники, заявив в інтерв'ю УНІАН заступник директора "Держнафтогазпрому" Михайло Кальченко. Він відзначив, що підстав для підвищення цін у Києві не було. Народний депутат України, лідер парляментської фракції Партії зелених Віталій Кононов зазначив, що ситуація, що склалася з цінами на бензину, швидше за все викликана бажанням деяких людей заробити, жодних очевидних причин для зростання цін за останні дні не було. За його словами, необхідно відкинути соціялістичні методи господарювання, внаслідок яких пальне прямує в села, а в місті створюється дефіцит з бензиною.

На 22 липня ситуація з бензиною у Києві стабілізувалася завдяки діям міської влади, а ціни на бензину становили від 3.3 грн. до 4 грн. Бензина з'явилася навіть на тих автозаправочних станціях, які тимчасово не працювали.

Паніка на валютному ринку

КИЇВ. Виникнення підвищеного попиту на чужоземну валюту на міжбанківському ринку відображає гарячку на ринку нафтопродуктів, заявив керівник групи радників голови правління Першого Українського міжнародного банку Борис Кушнірук. Кризові явища на паливному ринку, підкреслив він, "стимулюють паніку", а це не може не впливати на ринковий курс доляра. На його думку, сьогоднішні події на валютному ринку не мають під собою серйозних макроекономічних підстав. Однак, підкреслив Б.Кушнірук, ряд комерційних банків мають досить великі запаси валютних коштів на рахунках в Нацбанку України, "а кредитувати їм нікого", тож ряд банків і їхніх клієнтів можуть спробувати "зіграти на хвилі ажіотажу" і за рахунок вільних коштів спровокувати зростання курсу чужоземної валюти. Розвиток кризових явищ на фінансовому ринку, підкреслив він, багато в чому залежить від тривалости "паливної кризи", і грамотні дії уряду можуть запобігти розвиткові кризи на валютному ринку. Один із експертів валютного ринку у Києві заявив, що в принципі коливання ціни на окремо взятий товар – навіть такий важливий, як бензина – не можуть диктувати курси валют в країні. Однак "обмінні пункти не бачать причин, чому б в умовах паніки не спробувати підняти курс доляра".

В західніх областях Україні активізуються комуністичні сили

КИЇВ. Державницькі партії та громадські організації стурбовані активізацією комуністичних сил. Про це сказано у зверненні до Президента України, переданому УНІАН. Як констатують автори звернення, документ підписано з метою привернути увагу керівництва держави до порушення Основного Закону в ході президентської кампанії, а саме підриву конституційного ладу та антидержавницької пропаганди з боку реваншистських сил в Україні. "Ми, представники державницьких партій та організацій, звертаємося до Президента України з вимогою не допустити приїзду і виступів кандидатів на пост Президента, які виступають за відновлення Російської імперії в будь-яких формах, – сказано у зверненні. На думку авторів, "гласне чи негласне сприяння посадових осіб імперсько-комуністичним силам у зустрічах з громадськістю є зрадою державних інтересів, а також порушенням Конституції". В семи західних областях України звернення підписали 43 регіональні осередки політичних партій, серед яких НРУ, РХП, УРП та ін., і 87 регіональних осередків громадських організацій. Збір підписів триває.

Л. Кучма не сумнівається, що Севастополь є і буде український

СЕВАСТОПОЛЬ, 25 липня. "Севастополь є і буде українським і ніяких дискусій на цю тему я ні з ким не веду". Про це заявив сьогодні Президент України Леонід Кучма, відповідаючи в Севастополі на запитання журналістів після святкування Дня Військово-Морського Флоту Росії, у якому вперше взяли участь українські моряки. "А якщо хтось хоче виграти на цьому питанні щось для себе, не будемо їм заважати", – сказав він. "Головне, щоб про приналежність Севастополя було внутрішнє переконання, і не тільки моє особисте, а у більшості політиків і людей в Україні. Я впевнений, що таке переконання в Україні є", – сказав глава держави. Леонід Кучма підтвердив, що День ВМС України буде, як і завжди, відзначатися 1 серпня.

Відповідаючи на запитання журналістів у зв'язку з його зустріччю в Криму з мером Москви Юрієм Лужковим, Президент України сказав: "Наші відносини з Єльциним набагато глибші, ніж це на перший погляд здається". Леонід Кучма повідомив, що він не обговорював з мером Москви питання про статус Севастополя. „Для мене такі проблемні питання просто не існують"–, підкреслив він. Президент України сказав, що знайомий з Юрієм Лужковим багато років з ділянки ракетної техніки. Це, за словами Л. Кучми, дає йому підставу продовжувати з ним стосунки і в майбутньому, незважаючи на політичні розбіжності.

Кримчани, що довірилися комуністам, помилилися

КИЇВ. "Кримчани, що довірили свою долю комуністам, помилилися, як і я", – заявив заступник міністра Агропромислового комплексу південних регіонів, колишній представник Президента України в Криму Василь Кисельов. Про це він повідомив на прес-конференції, яку провів у Симферополі перед майбутнім засіданням ВР Криму, депутатом якої він є. "Сьогодні в залі ВР Криму знаходяться депутати, які не в ладах із законом",– вважає В.Кисельов. "Дуже прикро сьогодні розчаровуватися в тих, у кого вірив, що вони наведуть порядок", – заявив він.

Кожен другий киянин потребує соціяльного захисту

КИЇВ. Із 2 млн. 700 тис. киян половина потребує соціяльного захисту. За офіційними даними, в столиці проживає понад 130 тис. інвалідів. Постійної соціяльної допомоги потребують також інші категорії населення: пенсіонери, багатодітні сім'ї, студенти та ін.

З метою найбільш ефективного надання соціяльної допомоги міськдержадміністрацією було розроблено програму "Турбота". За даними Київської міської державної адміністрації, у1997 р. в рамках програми на потреби малозабезпечених жителів Києва було витрачено 7 млн. 780 тис. грн., а з урахуванням субсидій на житло та комунальні послуги – 87 млн. 700 тис. грн., або 83,6 відс. від загального обсягу видатків міського бюджету. Було, зокрема, збільшено щомісячну допомогу одиноким матерям, встановлено так звану "столичну" стипендію для сиріт, що навчаються на "відмінно" у вищих навчальних закладах. Одним із останніх розпоряджень київської адміністрації передбачено молодим сім'ям, в яких народжується дитина, виплачувати 1 тис. грн. у випадках, якщо сім'я потребує мешканевої субсидії.

Наступного року плянується запровадити принципово інший підхід до надання адресної допомоги тим, хто її потребує. Для Києва визначатиметься "індивідуальний" рівень малозабезпечености, відмінний від загальноукраїнських показників. Це пояснюється, зокрема, тим, що ціни у столиці вищі, ніж у багатьох інших регіонах, а більшість киян не має земельних ділянок, які б могли допомогти здійснювати власну "продовольчу програму".

УНА-УНСО мають намір зупинити хресний хід Російської Церкви

ЛЬВІВ. "Ми не відступились від намірів зупинити хресний похід Російської Православної Церкви територією України", – заявив голова проводу УНА-УНСО Андрій Шкіль. За його словами, зараз майже 250–300 активістів проводять або найближчим часом розпочнуть таборові збори, метою яких є підготуватися до можливих сутичок під час блькування хресного ходу. Таборові збори пройдуть у трьох областях України. На думку голови проводу УНА-УНСО, похід Російської Православної Церкви має на меті збільшити вплив антидержавної церкви і "отримати дивіденди у Президента України Леоніда Кучми" напередодні президентських виборів. Як вже повідомляв УНІАН, очікується, що на початку серпня хресний хід перетне кордон України біля Маріуполя, де його мають намір зустріти члени УНА-УНСО.

За інформаціями УНІАН

ТІЛЬКИ ФАКТ

Після тривалої перерви відновилися археологічні розкопки біля закарпатського селища Королеве. Це місце відоме як найдавніша стоянка первісної людини на території України – їй уже мільйон років.

◆

Принципово новий елітарний навчальний заклад - Інститут соціяльного управління, економіки і права відкрито в Черкасах. Усі його викладачі мають вчені ступені, лекції читатимуть п'ять народних депутатів України. Матеріяльно-технічна база закладу – одна з кращих в Україні.

◆

Із січня 2000 року в Києві плянується запровадити нові санітарні правила, що стосуються питної води. Багато в чому проблему чистої питної води вдалося вирішити за рахунок артезіянських колодязів, яких у столиці діє сьогодні близько 100. Крім того, вже до кінця цього року плянується відкрити додатково ще 15 таких колодязів.

◆

Чутки про економічну кризу в столиці дещо перебільшені. Темпи зростання обсягів виробництва промислової продукції у м. Києві за січень-червень 1999 року порівняно з відповідним періодом 1998 року становлять 103.1 відс.

◆

В ході святкування 8-ої річниці Незалежности України 24 серпня в музеї історії Києва буде відкрита виставка "Крок до перемоги", присвячена відомим українським братам-боксерам Віталієві та Володимирові Кличкам, які візьмуть участь у її відкритті.

◆

Ситуація на фіксованому ринку праці призвела до збільшення кількости безробітних на Рівненщині, яких у липні на обліку перебуває майже 40 тис. (97відс. від усіх незайнятих громадян). Рівень безробіття тут становить 6.22 відс. В центрі зайнятости у першому півріччі працевлаштували 5,300 осіб, що майже на 56 відс. більше, ніж за відповідний період торік.

◆

У межах угоди між Україною та Европейським банком реконструкції і розвитку щодо діяльности Чорнобильського фонду "Укриття", створеного для фінансування міжнародного пляну заходів на саркофазі (SIR), між ЕБРР і компанією "ЕнергоАтом" підписано угоду про виділення Україні гранту на 111.6 млн. евро для здійснення першого етапу пляну.

◆

У Севастопольському державному океанаріюмі України народився вже десятий морський лев-сивуч. Подібних результатів не має жодна з подібних установ у світі, оскільки поява на світ сивучів в умовах неволі – надзвичайно рідкісний випадок.

◆

Курси валют

100 долярів США	**409.58** грв.
100 нім. марок	**219.8019** грв.
10 рос. рублів	**1.6904** грв.
100 евро	**429.8952** грв.

ВИБОРИ 1999

Олександер Мороз зареєстрований п'ятим кандидатом на пост Президента України

Центральна виборча комісія України на своєму засіданні 26 липня зареєструвала п'ятим кандидатом на пост Президента голову Соціялістичної партії України, народного депутата Олександра Мороза, якого висунуто Соціялістичною партією України та Соціял-Демократичною партією України.

Раніше ЦВК зареєструвала кандидатами на найвищий державний пост в Україні нинішнього Президента України Леоніда Кучму, голову Комуністичної партії України Петра Симоненка, народного депутата Євгена Марчука та голову Верховної Ради України Олександра Ткаченка. ЦВК має до 2 серпня перевірити підписні листи ще 10 претендентів і визначитися щодо їхньої реєстрації кандидатами на пост Президента України.

О. Мороз народився 29 лютого 1944 року у селі Буда Таращанського району Київської области у селянській багатодітній родині, українець, закінчив Українську сільськогосподарську академію (інженер-механік), Вищу партійну школу при ЦК КПУ. З 1976 року - завідуючий сектором, заступник завідуючого сільськогосподарським відділом Київського обкому КПУ. 1983–1989 рр. – секретар Київської облпрофради, перший секретар райкому партії. З 1989 року – завідуючий аграрним відділом обласного комітету КПУ.

Народний депутат України з квітня 1990 року. 1990–1994 рр. – секретар, заступник голови комісії Верховної Ради. До серпня 1991 року – лідер парляментської більшости Верховної Ради України. Кандидат на пост Президента України у виборах 1991 року. Від участи у виборах відмовився. У виборчій кампанії 1994 року посів третє місце. З 18 травня 1994 року – голова Верховної Ради України. Співголова Конституційної комісії.

Дружина Валентина – пенсіонерка-інвалід, дочки Ірина та Руслана, четверо онуків.

ВЛАСНА ДУМКА

Маємо те, що маємо

Ця крилата фраза, висловлена одним із наших політиків, прийнялась у народних масах як прислів'я, яке віддзеркалює соціяльно-історичний досвід народу. Її парадоксальний зміст характеризує мислення пересічного українця. Наша улюблена бистроумна поетеса Ганна Черінь створила на основі цього прислів'я скоромовку, яка словесними викрутасами допомагає зрозуміти, за словами Карпенка, „глибокодумну пустоту" цього прислів'я:

Ми маємо те, що маємо,
Не маємо того, що не маємо,
Ми хочемо того, що не маємо,
Не хочемо того, що маємо,
Бо маємо те, що не маємо,
І маємо, і не маємо –
Залежно, хто що –
Всі це знаємо...

Якщо інтерпретувати цю словесну гру як філософічний вияв народного мислення, то мимоволі впадають у вічі його два елементи: хаос у формуванні думки і безнадійність. Політичний хаос у формі традиційної „отаманщини" заглушив патріотичні ідеали чесних українців, які впали в апатію і погодились із жахливими фактами, мовляв: „Маємо те, що маємо".

Хвиля недоладків в українському суспільстві по обох боках океану заливає сторінки нашої преси. Росте хвороблива думка, що українська держава не вдержиться самостійною. При цьому забуваємо, що теперішня політична, економічна і культурна атмосфера в українському народі є перехідним епізодом в еволюції відбудови української держави.

Українська нація існує! Вона пережила лихоліття і переживе ще діючі залишки збанкрутованого комунізму, закрашеного ідеєю московського месіянізму, який певним кроком іде на цвинтар. Так довго, як ми ще не втратили національного обличчя, – так довго ми матимемо надію, що наші майбутні покоління будуть жити у великій і могутній українській державі.

Нарікання на сучасний стан української держави і її суспільства – не дасть нам нічого доброго. Звернім очі на самих себе, перевірмо свої політичні навички та спільними силами рятуймо народ від катастрофи! Відкиньмо „те, що маємо" (самолюбство) і тоді будемо мати „те, що хочемо" (вільну, самостійну Україну).

Ігор Лесик

АМЕРИКА І СВІТ

Вмер король, якого шанували

РАБАТ, Марокко. – Король Гассан II, котрий правив своєю країною понад 38 років і котрого вважали одним з найбільш західньо орієнтованих арабських володарів, помер від серцевого удару в п'ятницю, 23 липня. Про це громадян Марокко через програми державного телебачення того ж дня повідомив принц Сіді Мохаммед, найстарший син покійного короля та його престолонаслідник. На похороні в столиці Рабаті у неділю, 25 липня, крім сотень-тисяч марокканців, які оплакували смерть свого володаря, в жалібному поході взяли участь кілька десятків королів, принців, президентів і прем'єрміністрів з багатьох країн світу. Очолювали цю групу шанувальників покійного марокканського короля Гассана II президенти США і Франції – Билл Клінтон і Жак Шірак. Марокканський король був шанований у світі не тільки за його постійні намагання поліпшити життя своїх громадян, але й за те, що не побоявся виступити посередником між арабами та Ізраїлем і був у великій мірі причетним до замирення між Єгиптом й Ізраїлем. До американської делегації на чолі з Президентом Б. Клінтоном входили: Перша Лейді Гіллярі Родгам-Клінтон, їхня дочка Челсі, колишній президент Джордж Буш і двоє колишніх секретарів Державного департаменту – Воррен Кристофер і Джеймс Бейкер.

Партія Реформ змінила керівництво

ДІРБОРН, Мишиґен. – Тут на триденній річній конвенції, котра закінчилась в неділю, 25 липня, делегати великою більшістю голосів змінили партійне керівництво та обрали новим керівником своєї партії 68-річного Джека Ґаргана з Фльориди. Кандидатуру новообраного провідника Партії Реформ підтримав міннесотський губернатор Джессі Вентура – найновіша партійна зірка та єдиний з її членів, який добився до такого високого виборчого політичного становища. Це рішення конвенції Партії Реформ є великим розчаруванням для Росса Перо, котрий своєю кандидатурою у президентських виборах 1992 і 1996 років висунув цю партію на загальноамериканську політичну арену. Делегати на конвенції з вдячністю підкреслювали вклад Р. Перро, але недвозначно заявляли, що прийшов час на зміну – потрібно „свіжої крови".

Гідне всенародне прощання

ГАЯННИС ПОРТ, Масс. – Тут у четвер, 22 липня, у пополудневих годинах з військового корабля-винищувача американської морської флоти „Бріско", у присутності 17 членів найближчої родини, під час римо-католицької похоронної відправи, у води Атлантійського океану висипано попіл зі спалених тлінних останків покійних Джона Ф. Кеннеді, його дружини Каролин Біссетт-Кеннеді та її сестри Лорен Біссетт, які трагічно загинули у п'ятницю, 16 липня. Цей похоронний церемоніял був виключно приватною подією, без сторонньої публіки та присутности будь-яких засобів масової інформації. Ці останні спостерігали за похоронним обрядом з берега, з віддалі трьох миль.

Того ж дня відбулася також єдина в Ню-Йорку публічна поминальна Богослужба, організована ірляндською громадою у старій катедрі св. Патрика в долішній частині міста. У ній взяло участь понад 1000 осіб, а понад 1,500 слухали відправу з голосників довкруги церкви.

У замовленій родиною поминальній Службі Божій в римо-католицькій церкві св.Томаса Мура, прославлено життя цих трьох молодих осіб. До цієї 126-річної старовинної церкви, на 89 вулиці-схід між Медісон і Парк авеню, учащала Джекелин Кеннеді зі своїми дітьми, живучи після смерти Президента Джона Кеннеді в Ню-Йорку. Відправа розпочалася в 11-ій год. перед полуднем у п'ятницю, 23 липня, з участю 350 окремо запрошених осіб. Серед присутніх, крім рідних Кеннеді та Біссетт, були Президент Билл Клінтон, з дружиною Гіллярі та дочкою Челсі, друзі молодих, політичні особистості з часів урядування Президента Кеннеді та сьогодення, включно з Мохаммедом Алі – героєм Джона Кеннеді-мол. з дитячих літ.

Хвалебне слово під час цієї відправи виголосив сенатор Едвард Кеннеді, дядько Джона Кеннеді-мол., який постійно підкреслював безпретенсійний характер Джона і його запал до життя, але разом з тим ясне усвідомлення свого спадкоємства. Закінчуючи, Е. Кеннеді сказав: „Джон отримав усі таланти, але, як і його батько, не довголіття".

До церкви не допущено нікого, крім запрошених осіб, тож і тут засоби масової інформації та тисячі пересічних громадян спостерігали за подіями з протилежного від церкви боку вулиці.

Все ж таки ці сотні громадян своєю присутністю підтвердили, це молоде супружа належало не тільки родині Кеннеді, але цілому американському народові.

У суботу, 24 липня, в Ґрінвичі, Коннектикат, де виростали сестри Біссетт, в год. 7 вечора у протестантській церкві Христа відбулося чергове поминальне Богослуження, присвячене загиблим, але з підкресленням про Лорен Біссетт та її сестру Каролайн. Запрошені 400 осіб своєю присутністю підтвердили, що й ця найменш відома особистість не залишилася забутою.

Кінцева відправа у серії поминальних Богослужб у пам'ять Джона Кеннеді-мол. його дружини Каролайн Біссетт-Кеннеді та її сестри Лорен Біссетт відбулася у великій національній святині – римо-католицькій базиліці Непорочного Зачаття у столиці країни Вашінгтоні. Понад 4,500 осіб виповнило церкву, щоб бути присутніми на цій поминальній відправі, котру відправляв помічник єпископа Вашінгтону єпископ Віллям Лорі.

У своїй проповіді він зазначив, що молодий Джон Кеннеді був непересічною людиною, а своє високе успадкування приймав з „подиву гідною витонченістю та елегантністю". Згадуючи його дружину Каролайн та її сестру Лорен, він сказав, „хоч вони не були в постійному центрі уваги, то все ж таки то були жінки з власними досягненнями, і їхню втрату відчуватиме не тільки ті, що їх знали, але мільйони людей по всьому світі".

Можна сказати, що увесь американський народ з гідністю попрощався з тими трьома молодими людьми, втрату котрих відчуватиме ще довго у майбутньому.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор – Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка – Павло Стокотельний; Реклама – Марія Осцілсвська, Марія Шепарович; Адміністратор – Володимир Гончарик.

Нелегкий вибір

Україна виходить на фінішну пряму у виборах наступного Президента. Щоб посісти цю посаду, претенденти мали набрати передбачений законом мільйон підписів майбутніх виборців, перейти перевірку їхньої достовірности, після чого пройти реєстрацію у Центральній виборчій комісії як повноважних кандидатів на найвищу посаду і дістати посвідчення. Перші кандидати (очевидно, провідні) вже отримали їх і зфотографувалися із заповітними книжечками, які дають надію, але нічого не гарантують, бо саме тепер починається боротьба за виборців, котрі 31 жовтня мають проголосувати за найкращого. А хто є тим найкращим, кого вибрати серед багатьох, остаточне число яких (маємо 19 претендентів) визначиться лише за кілька днів? Вибір нелегкий. Один з кандидатів – Олександер Ткаченко, намагаючись полегшити людям проблему, сказав без натяків, що кращого від нього президента годі й шукати. В одному він має рацію: перші із зареєстрованих кандидатів принципово не різняться ні життєвим досвідом, ні своїми програмами. У цьому немає жодного збігу обставин чи якоїсь фатальної таємниці. Просто усі вони походять з одного комуністичного апарату. Усі здобули освіту і дипломи фахівців, але усі дружно відмовилися від професійної кар'єри, спокусившись заманливими на той час партійно–комсомольськими посадами у номенклатурі сумновідомого брежнєвського застійного режиму. Один замість вчителювання 22–річним хлопцем пішов до КГБ – саме у рік „двірцевого перевороту", коли Хрущова викинув з Кремля Брежнєв. Другий, теж 22-річним, після вищої школи пішов не в конструктори, а на комсомольсько–партійну роботу. Третій, щоправда, працював інженером, але на 11 років (аж до „перебудови") спокусився кріслом секретаря партійного комітету великого ракетобудівного заводу. Подібне було і з четвертим...

Звісно, у кожного своя доля і свій шлях широкий... Де Україні узяти національно переконаних державників, новаторів, реформаторів, коли кращі люди її гинули у нелегкому двобої аж до того самого 1986 року; коли один з кандидатів ще втілював у життя директиви чергового і, як завжди, „історичного" з'їзду Комуністичної партії, а другий трудився в „органах", зайнятих переслідуванням українських літературних критиків і поетів? Уцілілі гинуть ще й тепер за нез'ясованих обставин або заплутуються у невідомо як початих внутріпартійних чварах. Тож і виходить, що люди вибиратимуть одного серед кількох недавніх партійних „товаріщей". Раціональність вибору звужує та обставина, що тривале перебування кандидатів на відповідальних посадах означало вимогливий добір саме цих людей за певними особистими характеристиками, які найчастіше полягали у автоматичній слухняності (її називали партійною дисципліною), ідеологічній відданності комуністичній доктрині (більшість кандидатів перейшла на партійну роботу в роки посилення останніх репресій проти української інтелігенції), суворо перевіреній анкетній „чистоті " від можливих націоналістичних родинних чи інших зв'язків.

Перші з кандидатів уже проявили свої здібності в управлінні державою на високих постах. І цей досвід теж ускладнює вибір, тому що важко назвати серед них бодай одного, який справді бодай зазначив своє бачення економічних реформ. Жоден з них поза гарними обіцянками не спромігся применшити в Україні аферизацію і хабарництво, обкрадання населення і вивіз коштів за кордон. Піраміди „трастів", сфальшовані банкрутства фірм, химерні гроші–купони, маскуючий незаконні зв'язки бартер, махінації із сумами пенсій та допомог, багато інших можливостей використали спритні люди, щоб збагатитися швидко і надовго.

31 жовтня виборці опустять свої бюлетені до урн. Звісно, було б найкраще відразу мати переможця - не тільки задля ощадливости, але й тому, що йтиметься не про вибір шляху, а про зміну персони на високій посаді. Водночас на цікавих у час передвиборної гонитви неминуче чекатимуть сенсаційні викриття і менш цікаві скандали, які навряд чи стануть окрасою невеселого життя сучасної України.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про стовпи, що підпирають оптимізм

Коли ми із щораз більшою напругою і неспокоєм вдивляємося у бік жовтня, що невідкличнo наближається з виборами президента, і з таким неспокоєм приймаємо вістки з України, так хочеться для піднесення настрою шукати за чимось радісним, позитивним, будуючим. І хочеться це знаходити не так у подіях, на які не маємо впливу, а у людях, що додали б віри в людину, щоб стали для нас не так стовпами що підпирають небо, за якими шукав малий Тарас, а такими, що підпирають принаймні наші добрі почування.

І я їх знайшла – не шукаючи далеко, у книжечці, яку отримала недавно від української дівчини, що вже народилася тут, у США, але вповні затримала своє „українство". Ця збірка присвячена тим, що „відважуються нестримано мріяти, хвилюються новими пригодами, доціпнюють красу природи, шукають душевного спокою, зберігають дух молодости, та з надією очікують майбутнє: тим, що люблять жити!" – пише вона, а відтак доказує у цілій, вміло підібраній збірці поезій і думок українських поетів та мислителів, але і у перекладах з англійської літератури. Там знаходимо і Сковороду, і Антонича, Ліну Костенко, Бернарда Шоу і китайські мудрості. Стільки глибоких думок, хвилюючих поетичних рядків, а все, щоб доказати, що життя цікаве, а оптимізм – конечний. Яка добра ця збірка під назвою „Сховище мудрих слів" для кожного віку, і який заражуючий її оптимізм (а може, це оптимізм дівчини з довгою косою, що цю збірку створила?)

Дивним збігом обставин потрапила мені в руки також недавно інакша книжечка – тим разом збірка власних віршів 14-літнього Олександра Степаненка з-під Харкова. Молоденький поет знайшов тут, в США, прибрану „бабуню" і саме вона передала до редакції цю скромну книжечку. Дивує у цього хлопчини зрілість думки, а передусім патріотизм і відвага, з якою він гостро критикує сьогоднішню русифікаційну політику в Україні. Але не бракує у нього того здорового оптимізму і віри, яку висловлює ось хоча б у вірші „Лист з Австралії":

Австралія! Країна-континент!
З її широт, з тієї далечіні
Зворушливий, нежданий комплімент
Знайшов мене сьогодні в Україні.
І радісно, і свято на душі,
І хочеться писати знову й знову
Нові незапозичені вірші,
Про вільну Україну, рідну мову.
І віриться – весь український люд
Зміцнить по краплі, ствердить Україну.
На цю святу мету й кладу свій труд:
Свої прості вірші – свою краплину.

Вкінці чи можна поминути між цими новими стовпами світлої віри й оптимізму молоду поетку-каліку, приковану до ліжка, що ніколи не тратить віри до життя, нашу Аню Дущак?

З яким переконанням вона пише:

Нехай у мене сил – як макова зернина.
Нехай слабка –як павутини нить.
Але мене не в змозі ні зломить,
Ані здолать, поклавши на коліна.
У кого є палац, а в тебе – лиш закуток...
З любов'ю ти приймай
як радість, так і смуток...
Не заздри,
бо ми всі оте лиш мати будем,
Що тут на цій землі,
змогли віддати людям.

Нюарк, Харків, Буковина – далекі одне від одного, а стали джерелом так потрібного в наш час оптимізму.

Від них, а не від сьогоднішніх „претендентів" можна зачерпнути віри у свої сили. Таж саме про це пише авторка збірки „Мудрих слів" Діяна Юрчук, коли за Робертом Кеннеді стверджує, що „віра, самовпевненість і надія відмолоджують. Сумнів, страх і розпач – старіють!"

О-КА

Чи ви відповіли на опитник?

** Любив стару "Свободу", а нову люблю ще більше, бо сам коло неї почуваюся молодшим. Через нову краще став розумітися, що діється у модерному світі, і як він живе, і також став краще розуміти, чим "дихає" молодше за мене покоління, бо йому належить теперішній світ. (О. Миколайчук).*

** Добра газета, добра редакція.*

** Не вживати чужих слів, особливо коли є українські відповідники. Найліпші статті з України – це Віталія Карпенка. (І. Павленко).*

** Більше місця присвятити спортові, головно в діяспорі, який не має іншої трибуни, ніж "Свобода" (Орест Попович).*

. Більше новин з України, менше ідеольоґічних і фільософських статтей.*

** Деякі статті і репортажі ще дальше задовгі.*

НАША АНКЕТА

Як ви оцінюєте "Свободу"– тижневик?

1 липня сповнився рік, як "Свобода" перейшла із щоденника на тижневик. Редакція хотіла б знати думку читачів про наше видання. З цією метою нижче публікуємо опитник і просимо оцінити за 5-оцінковою системою (найвища оцінка – 5) ті фактори, які визначають рівень газети, зробити позначки в тих точках анкети, які не потребують оцінки. Дякуємо!

1. Загальна оцінка газети
(зазначте вашу оцінку)

вибір тематики	1 2 3 4 5
актуальність інформації	1 2 3 4 5
фотографії і малюнки	1 2 3 4 5
якість реклями	1 2 3 4 5
художньо-графічне оформлення	1 2 3 4 5
розмір матеріялів	1 2 3 4 5
мова газети	1 2 3 4 5
популярність газети	1 2 3 4 5

2. Як ви оцінюєте тематику газети?

політичне життя України	1 2 3 4 5
економіка України	1 2 3 4 5
громадські події	1 2 3 4 5
культура і спорт в Україні	1 2 3 4 5
життя діяспори	1 2 3 4 5
новини УНСоюзу	1 2 3 4 5
література і мистецтво	1 2 3 4 5
спорт в діяспорі	1 2 3 4 5
події в Америці і в світі	1 2 3 4 5

3. Які матеріяли ви читаєте?
(зазначте вашу оцінку)

	постійно	*іноді*	*зрідка*	*ніколи*
Редакційні статті	☐	☐	☐	☐
Сторінка УНСоюзу	☐	☐	☐	☐
Україна за тиждень	☐	☐	☐	☐
Тільки факт	☐	☐	☐	☐
Америка і світ	☐	☐	☐	☐
За матеріялами американської преси	☐	☐	☐	☐
Тема тижня	☐	☐	☐	☐
Про це і те	☐	☐	☐	☐
Гість редакції	☐	☐	☐	☐
Політичний огляд	☐	☐	☐	☐
Життя громади	☐	☐	☐	☐
Повоєнній еміграції - 50	☐	☐	☐	☐
Життя церкви (Церква-2000)	☐	☐	☐	☐
Україна і світ	☐	☐	☐	☐
Мова про мову	☐	☐	☐	☐
Хвиля до хвилі	☐	☐	☐	☐
Звідусіль	☐	☐	☐	☐
З редакційної пошти	☐	☐	☐	☐
Новини літератури і мистецтва	☐	☐	☐	☐
Нові видання	☐	☐	☐	☐
Спорт	☐	☐	☐	☐
В кінці газети	☐	☐	☐	☐
Оголошення, реклама	☐	☐	☐	☐

4. Як давно ви читаєте "Свободу"?

☐ менше року
☐ кілька років
☐ 10 років
☐ 20 років
☐ більше 25 років

5. Які ще українські періодики ви читаєте?

____

____

6. Ваші поради щодо газети

____

____

____

____

____

____

____

Про себе
(підкреслити)

Жінка	Чоловік				
Вік:	16–25	26–35	36–50	51–70	понад 70
Як давно в США	0–5	6–10	11–20		понад 20
Освіта	вища		середня		початкова

За бажанням можете подати ім'я, прізвище, адресу

____

____

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи"

Шило виткнулось з мішка

Як і передбачалося, з розгортанням президентських перегонів-99 розпочнеться боротьба компроматів. Не встигли зареєструватись кандидати в президенти, як почало витикатись шило з мішка. Поки Президент Леонід Кучма плете своє передвиборне павутиння, суперники зробили два досить прицільні вистріли в напрямі його найближчого оточення.

Перший – викинуто повторно компромат на Олександра Волкова. Багатьох в Україні вразило те, що інтереси Леоніда Кучми в Центральній виборчій комісії представляє народний депутат Олександр Волков: усім відомо, що він є чи не найбільш наближеною до Президента особою і що має цілу низку банківських рахунків та нерухомість на карколомні суми за кордоном. "Вечірній Київ" ще у березні 1997 року оприлюднив інформацію тодішнього голови парляментського Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Григорія Омельченка, згідно з якою Волков з дружиною скупив нерухоме майно у Бельгії на суму 40 мільйонів бельгійських франків, має два розкішні мешкання на півдні Франції, літак Ту-134, зареєстрований на Карибських островах. Бельгійська поліція повідомила, що рахунки майже на три мільйони долярів США, 751 тис. бельгійських франків та сейфи Волкова заблоковані. І це тільки та дещиця, яку вдалося виявити. Стала ще відома його спроба через Берштейна відмити 6 млн. дол. Від продажу вугілля Молдові він одержав 4 млн. дол. – все через ту ж Берштейнову фірму "Сіабеко". А сприяв Волкову сам Кучма ще в часи свого прем'єрства: тоді прем'єр Кучма звелів продати для Волкова, за курсом Нацбанку, 6 мільйонів долярів для закупівлі нафтопродуктів у Росії.

Однак оприлюднення цих фактів у Верховній Раді та пресі у той час не дали жодних результатів: з Волкова, як з гусака вода. В ряді країн його оголошено персоною нон грата.

З передвиборною кампанією тема Волкова знову зазвучала під величним дахом Верховної Ради. З ініціятиви того ж Григорія Омельченка була створена слідча парляментська комісія, яка має дати відповідь на чимало серйозних запитань. І це не абищиця: свого часу історія з Павлом Лазаренком, ініційована президентським оточенням, створила прецедент, який бумерангом може вдарити самих ініціяторів. Тим більше, що тепер суперниками Кучми в боротьбі за президентське крісло є кілька впливових народних депутатів і серед них голова парляментського Комітету Євген Марчук та голова ВР Олександр Ткаченко.

Все це змусило Волкова залягти на дно (останнім часом він не вигулькує на екранах телевізорів та й не показується на люди), а Президента – переорієнтовуватися на марші. Після скандалу з Волковим оприлюднено президентський указ про призначення заступником секретаря Ради національної безпеки і оборони Зиновія Кулика, відомого тим, що розпродав телеетер зарубіжним компаніям та жорстким політичним цензуруванням придушив державне телебачення. Під час минулих президентських виборів він підіграв Кравчукові, але згодом зумів довести свою відданість Кучмі і став його фаворитом. Дехто з політологів трактує це призначення, як спробу Кучми остаточно оволодіти інформаційним простором на час передвиборчої кампанії. Уже на нинішньому етапі перегонів теле- і радіоетер та державні газети повністю перекриті для суперників Кучми.

Другий скандальний момент пов'язаний з Вадимом Рабиновичем – йому заборонено в'їзд в Україну протягом п'яти років. Офіційне повідомлення прес-центру Служби безпеки України з цього приводу: "Згідно з отриманими матеріялами про причетність громадянина Ізраїля Рабиновича Вадима Зіновійовича, 1953 р.н. (внутрішній пашпорт №303446132, закордонні пашпорти №№9003576 та 7833635) до діяльності, що завдає значних збитків економіці України, в інтересах забезпечення безпеки України, на підставі ст.25 Закону України "Про правовий статус іноземців" Службою безпеки України 24 червня поточного року названому і„ноземцю" закрито в'їзд до України терміном на п'ять років. Раніше, 17 грудня 1998 року, Службою безпеки також був закритий в'їзд до України на такий же термін іншому громадянинові Ізраїлю Вульфу Леонідові Борисовичу, який підтримував тісні зв'язки з Рабиновичем, і котрий відомий у кримінальному світі як лідер одного з професійних злочинних формувань.

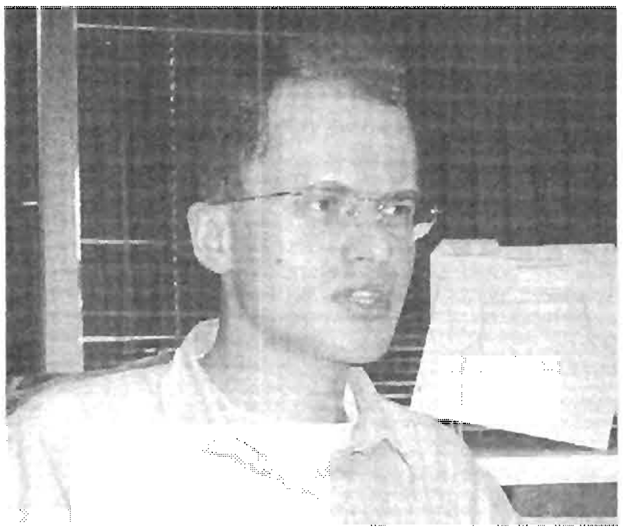
На жаль, інформація прес-центру Служби безпеки мало проливає світла на суть справи. Але в Україні добре знають, що Вадим Рабинович був радником Президента Кучми, що він контролює цілу низку засобів масової інформації, в тому числі електронних, що ще за радянських часів був звинувачений і засуджений за розкрадання "в особливо великих розмірах". Тепер йому закрито в'їзд в країну, хоч логіка вимагає відповісти детальніше, що ж такого натворив Вадим Рабинович, якої шкоди завдав економіці України і чи не треба за це відповісти перед законом. Але й те, що зроблено, певне, нелегко далося Президентові – хіба легко розлучатися з потрібними йому людьми?

Відсутність же належної інформації, як завжди, примушує людей робити різні домисли. Одні пояснюють ситуацію, в яку потрапив Рабинович, тим, що він не дав (чи дав менше, ніж обіцяно) грошей

(Закінчення на стор. 6)

Економіка України напередодні президентських виборів

Погляд із Гарвардського університету

Олександер Пивоварський в Гарвардському інституті міжнародного розвитку під час розмови із кореспондентом "Свободи".

КЕМБРИДЖ, МАСАЧУСЕТС. **В ситуації економічної кризи і загального зубожіння в Україні вся передвиборча риторика так чи інакше зводиться до питань економіки. Як сталося, що народ України опинився за рівнем добробуту чи точніше нестатків, на рівні Монголії? Адже саме таку оцінку отримала Україна від Об'єднаних Націй за цей рік. За відповіддю на запитання, яке у всіх на устах, ми звернулися до Олександра Пивоварського, докторанта з економіки в Гарвардському університеті, який у рамках проєкту макроекономічної політики Гарвардського інституту міжнародного розвитку займається проблемами переходу України до ринку. Учасники проєкту працюють у трьох магістральних напрямках. По-перше, це теоретичне осмислення економічних реформ в пост-радянських країнах, включаючи й Україну, з метою розробки практичних рекомендацій щодо оптимального проведення таких реформ. По-друге, це підготовка політичної та господарчої верхівки цих країн до здійснення реформи шляхом різного типу семінарів, навчальних курсів, колоквіюмів. По-третє, це поширення серед населення розуміння необхідности і змісту реформ, а відтак готовности підтримати їх.**

Знаменно, що дорогу до блискучої кар'єри вченого-економіста Олександрові Пивоварському відкрила літня школа українознавства у Гарварді, куди у 1993 році він приїхав в складі групи студентів з України. Тоді йому пощастило здобути стипендію для навчання за магістерською програмою гарвардської Школи уряду і адміністрації імені Кениді. Талановитого вихованця Київського державного університету помітив професор Джефрі Сакс, один із найбільш знаних у світі американських економістів, який був офіційним дорадником урядів Польщі, Росії, України та інших країн з проблем переходу до ринку. У співавторстві із проф. Саксом Олександер Пивоварський опублікував монографію "Економіка переходу: уроки для України" (Київ 1996). У 1996-97 роках він був радником віце-прем'єра України з економічної політики. О. Пивоварський часто виступає з лекціями на наукових форумах в США та інших країнах.

– Після проголошення незалежности в 1991 році, – каже дослідник-економіст, – український уряд вдався до спроби втілити стандартний для пост-радянських країн пакет реформ із трьох пунктів: економічна стабілізація, приватизація та лібералізація. На даний момент жоден з цих напрямків не мав успіху. Це особливо стосується перетворень мікроекономіки України. В останні роки економісти і політологи на Заході застосовують до України термін "віртуальна економіка" (тобто сфера господарчої діяльности, яка існує сама по собі поза державними механізмами контролі).

Віртуальна економіка всюдисуща і пронизує в Україні всі сфери господарювання. Її головною рисою є непрозорість і напівлеґальність.

Умови обміну товарами у віртуальній економіці не відбивають їх ринкової вартости, позаяк майже половина всіх операцій має форму бартера або позагрошового обміну, коли один товар обмінюється не на гроші, а на інший товар. Власне непрозорість таких операцій пояснює зацікавленість цілої низки могутних груп інтересів в Україні в існуванні віртуальної економіки. У недавньому інтерв'ю для радіо "Свобода" президент Л. Кучма приписав собі заслугу стабілізації національної грошової одиниці. Однак такої стабілізації, як пояснює Олександер Пивоварський, було досягнуто не традиційними методами зменшення бюджетного дефіциту і фінансування витрат шляхом ефективної системи урядових позик, а шляхом широкомасштабних позик на внутрішньому і міжнародному ринках під величезні, по суті, кабальні проценти. З часом навіть ці джерела фінансування вичерпалися і вже восени 1998 року уряд фактично виявився неспроможним виконувати свої фінансові зобов'язання. В додаток така "нетрадиційна" стабілізація супроводжувалася швидким і безперервним накопиченням неплатежів між підприємствами. „На даний момент, – каже Олександер Пивоварський, – рівень невиплат за фінансовими зобов'язаннями сягнув 120 відсотків валового національного продукту, до того ж для двох третин з них термін виплат вже минув. Це значно вищий рівень заборгованости, ніж звичайні торговельні кредити, які практикуються в ринковій економіці. Відтак уряд і робітники були змушені погодитися на виплати від підприємств у формі товарів, а не грошей.

У 1998 році понад 20 відсотків податкових виплат в Україні робилося у формі товарів та послуг.

Саме тому сьогодні так часто ті, хто мандрує Україною, бачать край дороги робітників різних підприємств, які стоять, пропонуючи купити цукор, збіжжя, автомобільні покришки, цвяхи, отримані замість платні. Така система створює величезні можливості для економічної корупції і злодійства.

Президент Кучма також ставить собі в заслугу те, що більша частина національного продукту сьогодні виробляється у приватному, а не державному секторі. Однак приватизація, яка вивела б господарчу діяльність із сфери командно-планової системи, – пояснює О. Пивоварський, – виявилася лише частково ефективною. Не підлягає сумніву, що тепер директори більшости приватизованих заводів мають повну контролю над своїм фірмами, навіть не дивлячись на формальні умови власности. Винятком є хібащо спільні підприємства із значною часткою чужого капіталу. Проте разом з тим доступ кожного приватного підприємства до фінансових та інших ресурсів часто залежить від місцевих чи столичних урядовців. Залежність приватного сектора від державної бюрократії поглиблюється ще й тим, що банки перестали виконувати властиву їм за нормальних обставин функцію фінансових посередників між громадянами і фірмами. Загальна сума активів банкового сектора в Україні менше 18 відсотків валового національного продукту. Це найнижчий рівень із 59 країн, що фігурують у "Звіті про світову конкурентну спроможність" за 1998 рік, який традиційно публікує Світовий економічний форум.

Директори українських підприємств цінять ефективні взаємини із державною бюрократією значно вище, ніж здатність добре господарювати на своєму підприємстві. Автори згаданого звіту запитували директорів підприємств різних країн про те, чи важливими для них є взаємини із державною бюрократією. Як виявилося, серед 59 країн, які були предметом огляду, за важливістю таких зв'язків українські директори поступилися лише перед колегами із Росії та Індонезії.

За темпами зростання різного роду "неформальних виплат", або просто хабарів, урядовим бюрократам за останні п'ять років Україна поступалася лише Індонезії.

Більшість директорів підприємств використовують віртуальну економіку для власної наживи. Як було встановлено у висліді нещодавнього опитування директорів підприємств та бартерних торгівців, яке в межах свого дослідницького проєкту проводив Олександер Пивоварський, більша частина бартерних операцій супроводжується виплатами "набік" тим керівникам, які погоджувалися на умови обміну, заздалегідь невигідні для їхніх фірм. Тут, на Заході, годі собі уявити, щоб підприємець погодився купити, скажімо, партію персональних комп'ютерів по 2 тис. долярів за штуку, знаючи, що кожен такий комп'ютер можна придбати де-інде за 1.5 тис. долярів. В Україні така картина є типовою. Вона є одним з найбільш широко застосовуваних механізмів обкрадання і самозбагачення. Нещодавній звіт Державної податкової адміністрації України виявив, що директори більшости вугільних копалень (галузь, на яку йде чи не найбільше державних субсидій) вдаються до фінансових посередників, як у готівкових, так і в бартерних операціях. Копальня тоді погоджується на невигідні умови продажу, скеровуючи значну частину ціни своєї продукції до кишень директора та фінансового посередника. У звіті наводиться приклад закритого акціонерного товариства "Стем", яке хоче придбати транспортер вугілля та інше обладнання у Краснолуцького механічного заводу загальною ціною на ринку у 572 тис. гривень. Товар, однак, продається "Стему" з надбавкою у 248 тис. грвн. або 45 відсотків. Щоб заплатити за цю машину, вугледобувний консорціюм в Добропіллі постачає вугілля "Стему" ціною в 69.97 грвн. за тонну. Останній продає його Краснолуцькому заводу вже за 93.9 грвн. за тону. Як наслідок, лише з цієї однієї операції державна скарбниця втрачає 253.8 тис.гривень, не кажучи вже про втрати акціонерів Краснолуцького заводу і шахтарів, яким буцімто немає чим сплачувати заробіток. Відтак в той час, як шахтарі займаються самоспаленням, оголошують голодування під землею у копальнях і вдаються до інших відчайдушних акцій з метою отримати заробітну платню, директори шахт набивають свої гаманці неправедно зробленими грішми, покладаючи вину за недолю шахтарів на українську незалежність.

Юрій Шевчук,
спецкор „Свободи"

Шило виткнулось ...

(Закінчення зі стор. 5)

претендентові №1 на передвиборну кампанію. Інші роблять здогадки, що він, не вірячи в успіх Кучми, поклав яйця також у кошик іншого претендента – Ткаченка. Треті пов'язують цю історію з недавніми виборами київського посадника, де Рабинович активно сприяв зв'язці Суркіс-Медведчук-Кравчук, а вона, як відомо, з тріском провалилася – Олександр Омельченко виграв з п'ятиразовою перевагою.

Незграбні спроби пояснити програш антисемітизмом киян не увінчалися успіхом, а спроба через суд поставити під сумнів вибір киян викликає масовий громадський осуд. Та хоч як би там було, на першому етапі президентських перегонів Леонідові Кучмі, попри те, що він здав до Центральної виборчої комісії близько 2 мільйонів підписів на свою підтримку і зробив це найпершим, завдано відчутних ударів, передусім у моральному пляні. Адже навіч продемонстровано, чого варті його слова про боротьбу з організованою злочинністю та корупцією, коли в його помічниках і радниках ходять люди, які, як видно, не в ладах з Кримінальним кодексом України.

Вочевидь, цим війна компроматів не завершується, а тільки-но розпочинається. Немає сумніву, що команда Кучми готує удари у відповідь. Але покищо простий люд згадує народну мудрість: скажи, хто твій друг, і я скажу, хто ти.

Віталій Карпенко

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Союзівка знову чула щебетання Пташат

Від 27 червня до 3 липня відбувався одинадцятий з черги табір Пташат на Союзівці. Цього року першим туром табору провадила пл. сен. Мотря Бойко-Вотерс, а допомагали їй 19 братчиків і сестричок.

У таборі брали участь 41 таборовик у віці від 4 до 6 років. Як щороку, адміністрував у таборі Пластовий курінь „Перші Стежі". На оселі постійно перебувала ініціяторка цього табору пл. сен. Неоніля Сохан.

Щодня після сніданку діти з батьками сходилися на своїй площі (біля будинку „Ворохта") на відкриття дня, молитву і піднесення прапорів, після чого починалась програма. Рання програма включала роєві сходини, перекуску, спів, театр на природі, гри і забави. Відтак таборовики під опікою своїх батьків ішли на плавання, полуденок і відпочинок.

О годині четвертій поверталися до казки на природі, майстрування і природознавства.

Цього року було чотири рої: Пінгвіни, Сойки, Соловейки і Журавлі, під проводом шести сестричок.

Окрім таборових денних заїнять, були дві таборові несподіванки – цирк і водна олімпіяда. Також до програми включено прикладна наука (science projects), яка дітям дуже подобалась.

У суботу, 3 липня, після закінчення ранньої спортивної Олімпіяди таборовики мали прощальний вогник у залі „Веселки". Під час вогника діти співали пісні, які вивчили в таборі, виконували роєві обряди та ставили інсценізації казок і пісень. Табір закінчився якраз тоді, коли розпочинала свій літній сезон Союзівка.

Наталія Білаш

Союзівка – найкраще місце для будь-якої події

УНСоюз запрошує українські організації і підприємства проводити свої зустрічі, конференції чи інші оказії на Союзівці. Оселя УНСоюзу розташована у затишку чудових Кетскильських гір у стейті Нью-Йорк. Пам'ятайте, що за ціну, яку ви мали б заплатити у міських готелях, Союзівка пропонує вам можливість відбувати зустрічі і одночасно відпружитися протягом цілого вікенду в мальовничому куточку природи. Отже, якщо ви плянуєте оказію, зателефонуйте до нас і зарезервуйте місце.

Ми доложимо всіх зусиль, щоб ваше перебування на Союзівці було корисним і приємним.Бо нема краще, як на Союзівці! Тел. **(914) 626-5641 (141);** Головна канцелярія УНС **(973) 292-9800 (3067).**

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСоюзу
ТРАВЕНЬ 1999 р.

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени 4/99	7,945	17,326	4,325	29,596
Неактивні члени 4/99	7,250	17,766	0	25,016
Всі члени 4/99	15,195	35,092	4,325	54,612
Активне членство				
Приріст у 5/99				
Нові члени	15	34	0	49
Нові УЛ	0	1	0	1
Прийняті наново	12	17	7	36
Разом	**27**	**52**	**7**	**86**
Убуток у 5/99				
Померли	0	24	0	24
Вибрали гроші	7	20	0	27
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	15	17	0	32
Виплатили вповні вкладки забезпечення	10	21	0	31
Відійшли на част. випл. забепечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовження забезпечення	2	14	0	16
Вигасло забезпечення (активні)	7	4	22	33
Кінчилось забезпечення	0	6	2	8
Разом	**41**	**106**	**24**	**171**
Всі активні члени 5/99	7,931	17,272	4,308	29,511
Неактивне членство				
Приріст у 5/99				
Виплачене забезпечення	10	21	0	31
Відійшли на частинно виплачене забезпечення	0	0	0	0
Вигасло продов. безплатне забезпечення	2	14	0	16
Разом	**12**	**35**	**0**	**47**
Убуток у 5/99				
* Померли	2	39	0	41
* Вибрали готівку	11	23	0	34
Дозрілі вивінувальні гр. неповної виплати	1	4	0	5
Повернені в активні	12	17	0	29
Вигасло забезпечення (неактивні)	2	12	0	14
Разом	**28**	**95**	**0**	**123**
Всі неактивні члени 5/99	7,234	17,706	0	29,940
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСоюзу 5/99	**15,165**	**34,978**	**4,308**	**54,451**

(* Виплачені і частинно виплачені грамоти)

НОВІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ

Олена Марія Чабала, нова членка 414-го Відділу УНСоюзу, дочка Теодора і Наталії Чабала. Записали свою внучку до УНСоюзу дід Теодор і бабця Марія Чабала.

Маріяна Кассі Пилипів, нова членка 86-го Відділу УНСоюзу. Вписали свою донечку до УНСоюзу батьки Богдан і Оксана Пилипів

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Нова зустріч учених в Урбана-Шампейні

14–19 червня професор Дмитро Штогрин гостинно приймав в Іллинойському університеті учасників 18-ої щорічної українознавчої конференції, які прибули з США, Канади, Німеччини та України.

Конференція проходила під загальною назвою „Між модернізмом і постмодернізмом: нові тенденції в розвитку української філософії, літератури і мистецтва", зібрала близько 40 учасників. Науковці мали нагоду працювати в унікальній бібліотеці Іллинойського університету.

Відомий літературознавець і письменник, професор Богдан Рубчак представив трьох доповідачів з України. Роман Гром'як, професор Тернопільського державного педагогічного університету, а також професор-гість Ягелонського університету в Кракові, виголосив доповідь про гетерогенність українського літературного процесу. Тарас Лучук, науковий працівник Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, а також професор Львівської Богословської Академії, у своїй доповіді про „вісімдесятників" та „дев'ятдесятників" запропонував для окреслення теперішньої ситуації в українській літературі новий літературознавчий термін – „ар'єргард". Сергій Квіт, редактор журналу „Українські проблеми", а також доцент Київського національного університету ім. Т. Шевченка, виголосив доповідь „В межах, поза межами, на межі", у якій розглянув постмодернізм як ідеологію.

Дві доповіді на конференції були ювілейні – до 185-річчя з дня народження Т. Шевченка і 150-річчя з дня народження Олени Пчілки. Ася Гумецька, професор Мічіганського університету, звернула увагу на український гумор у Шевченковій поезії, явище раніше не досліджуване з огляду на його специфічність у творчості Шевченка. Відомий бібліограф і дослідник української літератури в англомовних перекладах Марта Тарнавська надала панорамне дослідження життя і творчости Олени Пчілки, а також проаналізувала нові англомовні переклади її творів. На конференції була виголошена також доповідь, пов'язана з перекладами української літератури англійською мовою – автор цих рядків запропонувала доповідь про українсько-американський літературний діялог наприкінці цього тисячоліття.

З особливим зацікавленням були сприйняті доповіді проф. Ярополка Ласовського – про постмодерні риси у творчості українських композиторів, проф. Ганни Чумаченко – про творчість контроверсійної художниці Наталки Гусар, д-р Лариси Онишкевич – про нову українську драму, та проф. Наталії Кононенко – про сучасне українське весілля на Чернігівщині. Серед доповідей, виголошених протягом двох останніх днів конференції, була історико-філософська – проф. Анна Процик порушила питання про европейську та національну ідентичність в Україні наприкінці XX століття; і три літературознавчі – аспірантка Львівського державного університету ім. І. Франка Ірина Старовойт звернула увагу на постмодерну маргінальність української літератури; Ігор Трач, редактор журналу „Зерна", представив українську літературу, творену на европейському континенті, але поза межами України; Тарас Девдюк, поет з України і майбутній аспірант Іллинойського університету в Чикаго, дав своєрідну інтерпретацію творчості Михайла Семенка.

Органічно доповнювали конференцію два „круглі столи" – один, під головуванням проф. Богдана Рубчака, стосувався проблем співпраці між Україною та діяспорою в галузі освіти та науки. На чолі другого „круглого столу" проф. Ярослав Розумний керував динамічною дискусією про політичну та економічну ситуацію в Україні. Жвава дискусія виникла після презентації „Російсько-українського словника складної лексики" Святослава Караванського, в якій автор намагався подати різні способи відтворення активних дієприкметників теперішнього часу. Того ж дня всі були зворушені переглядом документального фільму про Сергія Пилипенка, який прокоментувала донька письменника – Ася Гумецька.

Літературно-мистецька програма конференції була представлена двома поетичними акціями: одну з них підготували молоді поети Ірина Старовойт і Тарас Девдюк, після літературознавчого вступу поета Богдана Рубчака читали свої вірші Ігор Трач і Тарас Лучук. Мистецька програма доповнилася українськими піснями, які звучали на заключній церемонії.

Ольга Лучук

Учасники конференції.

Відбулася конференція Світової Ради СКУ

У Торонто відбулася перша конференція Наукової Ради при Світовому Конгресі Українців (СКУ), присвячена українським науковим установам в діяспорі на порозі 2000 року. Співорганізаторами конференції, що відбулася в травні 1999 року, були: Українська Вільна Академія Наук (УВАН) у США, УВАН в Канаді, Наукове Товариство ім. Шевченка (НТШ) в Канаді, Українське Історичне Товариство (США, Канада і Европа), Українська Асоціяція Університетських Професорів і Українсько-Канадський Дослідно-Документаційний Центр (УКДДЦ).

Конференцію відкрив проф. Любомир Винар, голова Наукової Ради, підкресливши важливість співпраці і координації наукового життя в діяспорі, а учасників привітав проф. Василь Янішевський. Головні доповіді з теми „Українські наукові установи в діяспорі – соціологічний і історичний аспект" виголосили проф. Всеволод Ісаїв (Торонтський університет) і проф. Любомир Винар (Кентський університет).

Дискутантами на першій сесії були проф. М. Тарнавецький (Манітобський університет), д-р Василь Верига (НТШ в Канаді), проф. Осип Мартинюк (Кентський університет і секретар НРади), д-р Святослав Трофименко (Делеварський університет). У дискусії порушено важливі проблеми наукового життя діяспори в Америці, Канаді, Европі в контексті розвитку української науки і національної культури.

Друга сесія була присвячена діяльності окремих наукових установ.

Секретаріят Наукової Ради СКУ

Пам'ятати героїв – наш обов'язок

Українські державницькі організації Огайо 13 червня в приміщенні центру „Верховина" відзначили Свято Героїв і Акт відновлення Української держави 30 червня 1941 року у Львові.

Відзначення Свята Героїв було започатковане між двома світовими війнами в Галичині. Молодь, незважаючи на поліційні перешкоди, впорядковувала могили, садила квіти, а в день Зелених Свят вся громада формувала похід з корогвами і священиком, приходила на місце і відправляла Панахиду за душі спочилих.

Шанувати пам'ять героїв – це наш національний обов'язок перед Богом і нацією. Нинішнє свято відкрив Павло Присяжний. Присутні вшанували пам'ять героїв хвилиною тиші. Молодий сумівець Юрій Фірманчук прочитав вірш П. Присяжного „Честь борцям за волю". Чоловічий камерний хор (керівник – Гордій Пасіка, акомпаньямент – Сузанна Лузан) виконав п'ять пісень.

Головний доповідач свята Петро Твардовський розповів про епоху, в якій герої боролися за волю України і гинули на полі бою. Доповідач присвятив свою доповідь трьом постатям – Симонові Петлюрі, Євгенові Коновальцю і Миколі Міхновському.

Наприкінці програми 5-річна Олеся і 10-річний Василько виконали твір Ярослава Орлика „Тридцятого червня".

Співом „Ще не вмерла Україна" закінчилось свято.

Євген Бачинський,
м. Клівленд, Огайо

Антон Піщак – нове ім'я серед наших меценатів

Ми часто в пресі пишемо про наших великих меценатів, що, заробивши впродовж довгих років більші суми грошей, створили фундації або пожертвували на певну загальногромадську ціль значні суми. Їхні імена постійно повторюються в пресі, існують вже й окремі організації під їхнім проводом, а вони самі заслужено втішаються повагою серед громади.

Поруч цих „славних" з приємністю помічаємо також скромних, тихих жертводавців на добрі цілі. Одним з них є Антон Піщак з Нью-Джерзі, який недавно у заповіті записав дохід із продажу свого двородинного дому на медичне училище в Івано-Франківському.

А. Піщак родом з Тисьмениці, один із третьої хвилі емігрантів до США, важкою працею доробився вартісного дому, який тепер, на схилку життя, призначив на корисну ціль: ці гроші допоможуть студентам училища стажуватися в США, знайомитися з американськими методами навчання, вивчати інші мови і т. п.

Про великий дар А. Піщака порозповіла газета „Галичина" з Івано-Франківського 11 червня цього року.

Директор медичного училища Володимир Стасюк з вдячністю повідомив, що Педагогічна рада вирішила надати училищу ім'я Антона Піщака. Як говорить сам жертводавець, цим його даром, з якого 75 відсотків ітиме на училище, а 25 відс. – на фонд „Дітям Чорнобиля", опікуватимуться д-р Зенон і Надія Матківські.

О.К.

Великий приклад маленьких українців

11 липня цього року до Сполучених Штатів Америки прибула під протекторатом Українського Конґресового Комітету Америки (УККА) та Дитячого Фонду України, група українських дітей, вихідців із Чорнобильської зони, які виступлять перед українською громадою із серією добродійних концертів. Вони проходитимуть під гаслом „Діти-дітям". 12 виконавців, ядро цієї творчої групи дітей, неодноразово брали участь у різноманітних дитячих та юнацьких конкурсах, і нещодавно здобули перше місце у національному конкурсі "Таланти твої, Україно!"

Частиною концерту є зворушлива композиція-презентація про аварію на Чорнобильській АЕС та її руйнівні наслідки для здоров'я дітей (кількість українських дітей із онкологічними захворюваннями та церебральним паралічем зростає щорічно). Власне, зміст гасла „Діти-дітям" полягає в тому, що здорові діти прагнуть допомогти своїм ровесникам, організм яких надломлений хворобою в результаті аварії у Чорнобилі. Концерти матимуть на меті зібрати кошти для завершення будівництва дитячої лікарні у місті Біла Церква (Київська область), де знайшли притулок родини - жертви цієї катастрофи. Талановиті артисти (деяким із них лише 10 років!) запропонують також оптимістичний репертуар, а саме: власні музичні твори, старі та сучасні українські пісні, гру на бандурі та інших інструментах, деклямування поезії та ін.

Вартий уваги факт, що в той час, коли багато сучасної молоді відсунуло духовні цінності на задній плян, ці, в прямому розумінні слова, діти, знайшли в собі бажання і надхнення їздити без відпочинку по всій Америці та безкоштовно давати концерти, дбаючи про „ближніх своїх" і прагнучи їм максимально допомогти. Такий альтруїзм заслуговує на визнання та підтримку.

Згідно із останніми даними, турне дітей відбуватиметься за наступним порядком:

30 липня – Лонг-Айленд (Нью-Йорк),
10 серпня – Нью-Йорк (Нью-Йорк),
15 серпня – Чикаґо (Іллиной),
22 серпня – Міннеаполіс (Міннесота),
27 серпня – Дітройт (Мишиґен),
28 серпня – Клівленд (Огайо).

Не пропустіть надзвичайної нагоди та станьте свідками цієї зворушливої події! За конкретнішою інформацією можна звертатися до Крайової канцелярії УККА, тел. (212) 228-6840/6841.

Пресове бюро УККА

Діти Парми не забувають сиріт в Україні

Діти вакаційної церковної школи українського православного собору св. Володимира з іграшками, що будуть подаровані сиротинцям в Україні

Шоста щорічна вакаційна церковна школа під опікою комітету молоді українського православного собору св. Володимира, Парма, Огайо, відбулась від 28 червня до 2 липня.

О. Іван Наконечний, настоятель собору, щодня починав навчання молитвою і коротким наставленням. Навчалися 63 дітей, поділених на шість клясів.

О. Володимир Штеляк закінчував денну школу молитвою. Тема програми цього року – „Десять Божих заповідей".

Діти мали лекції з української історії, з молитвою поклали квіти до пам'ятника жертвам Голодомору, що встановлений біля храму. Вони придбали також м'які іграшки, щоб переслати їх до сиротинця у Полтаві.

Вакаційна церковна школа наступного року відбудеться в останньому тижні червня. Тема шкільної програми – „Свята Літургія".

Зацікавлених організувати вакаційну школу такого формату просимо звернутися листовно до адміністратора школи – Mrs. Lucy Komichak – або до священиків парафії на адресу: **3201 Marioncliff Drive, Parma, Ohio 44134.**

Іван Норка

Де тепер ці діти?

Школа українознавства Товариства „Самопоміч" в Нью-Йорку почала свою діяльність у липні 1949 року – рівно 50 років тому. Це була перша школа українознавства, заснована повоєнною еміграцією. У процесі готування „Ювілейної книги" школи, яка тепер вже іде до друку, натрапили ми на фотографію, зроблену 23 грудня 1950 року.

Це зібрання дітей і учителів на шкільному святі в честь св. о. Миколая. В центрі фотографії (сидить, 3-ий зліва) д-р Кость Кисілевський, засновник школи та перший її директор, до 1953 року. Фото для архіву школи подарувала Олександра Кисілевська-Ткач, донька засновника). Де тепер діти, зображені на цій світлині, і хто вони?

Ми знаємо, що багато з цих перших учнів стали активними членами української громади в Нью-Йорку та інших місцях проживання. Створивши свої родини, деякі навіть пізніше посилали своїх дітей до тієї самої школи чи до інших шкіл українознавства в Америці, яких з часом виникло десятки в усіх більших українських поселеннях, охоплюючи тисячі дітей. На цій фотографії бачимо перше покоління учнів.

З нагоди золотого ювілею оформився Комітет 50-ліття школи, який призначив урочисте святкування ювілею на 2 жовтня 1999 року. Відбудеться воно в Українському Народному Домі в Нью-Йорку.

Головний спонзор бенкету-балю – Федеральна кредитова кооператива „Самопоміч" в Нью-Йорку. На святі очікується велике зібрання колишніх (і теперішніх) учнів і вчителів, директорів, членів батьківських комітетів та інших прихильників школи.

Після програми буде грати оркестра „Темпо" (члена оркестри, музиканта Юрія Граба можна знайти на цій фотографії. Чи впізнаєте його?).

Відгукніться, загублені учні 50-их років! Зверніться до члена Комітету Оксани Хомут-Андерсен на тел. (718) 326-4319, або через E-mail до Івана Дурбака на адресу: **idurbak@netmail.hscbklyn.edu.**

Де тепер ви, діти з фотографії 1950 року?

Гандзя Савицька–Мицак,
член Комітету 50-ліття
і редактор „Ювілейної книги"

Учні та вчителі школи українознавства Товариства „Самопоміч" в Нью-Йорку, 23 грудня 1950 року. У центрі (сидить, 3-ій зліва) д-р Кость Кисілевський, засновник і директор школи до 1953 року.

СФУЖО провела успішну конференцію в Европі

У Празі–Кошицях–Ужгороді відбулася европейська конференція СФУЖО. Головною метою нарад було: переглянути працю і плянування складових жіночих організацій СФУЖО в Европі; ознайомитися з новою складовою організацією – Об'єднанням Українок Чехії; відзначити 60-ліття Карпатської України; відвідати автохтонні українські землі Словаччини.

Учасницями конференції були 26 членок дев'ятьох складових організацій СФУЖО – з Англії, Німеччини, Польщі, Чехії, Швайцарії, Бельгії, Канади, Америки і Південної Австралії та гості з Естонії, Словаччини й України.

Конференція почалася в Празі 13 червня. В її рамках відбулося прийняття в амбасаді України. Учасниці відвідали Ольшанський цвинтар, де над могилами Софії Русової, Зінаїди Мірної, Олександра Олеся та інших визначних українців відслужено Панахиди. На громадській зустрічі, на якій присутніх вітала голова Української Ініціятиви в Чеській республіці мґр. Лідія Райчинець, СФУЖО надало почесне членство д-р Олені Дутко, племінниці о. Августина Волошина, композиторові і довголітній дириґентці українського хору в Празі. Відбулася подорож до Подєбрад.

Конференція продовжувалася в Кошицях 17–18 червня. Концертом хору „Карпати" з оркестрою під мистецьким керівництвом Левка Довговича відзначено 60-ліття Карпатської України. 19–20 червня делегати СФУЖО були учасниками Українського Фестивалю у Свиднику.

24–26 червня учасники конференції приїхали до Ужгороду. Тут поклали квіти до пам'ятника Тараса Шевченка та до пам'ятника на Красному Полі поблизу Хусту, де багато карпатських січовиків полягло в бою з мадярами в обороні Карпатської України.

Програму підготовляла Екзекутива СФУЖО в ідеальній співпраці з д-ром Тетяною Беднаржовою в Празі, головою Об'єднання українців Чехії, на Словаччині – з мґр. Л. Довговичем, головою Европейського Конґресу Українців, та в Україні – з д-р О. Ганич, головою СУ Закарпаття. Їм від СФУЖО найщиріша подяка за успішну конференцію.

Екзекутива СФУЖО

Школа заслуговує на підтримку

Українська Американська Координаційна Рада (УАКР), беручи під увагу потреби і вагомість належного виховання української молоді у релігійному і національному дусі, звертається до всіх людей доброї волі з проханням допомогти фінансово в утриманні української католицької середньої школи при церкві Непорочного Зачаття у Ворені, штат Мишиґен. Ця школа відзначає цього року 40-річний ювілей. У січні 1999 року журнал „U.S News and World Report" визнав її однією з найкращих середніх шкіл Америки. Понад 1,250 випускників школи зайняли провідні місця в житті українських громад Америки та інших країн. Серед студентів є молоді люди не тільки католицького віровизнання. Разом з тим школа немає ніякої фінансової підтримки, за винятком оплат батьків студентів та пожертвувань парафіян. Сорокарічна історія цього навчального закладу, його робота для в ділянці виховання української молоді, доводять, що школа при церкві Непорочного Зачаття заслуговує на нашу підтримку. Церковна ієрархія Чикаґської Дієцезії та священики церков у Ворені підтримують це звернення.

Ваша щедра пожертва допоможе цій унікальній українській середній школі вдержатись ще довгі роки. Пожертви просимо посилати на таку адресу:

Immaculate Conception UCHS,
40th Anniversary Fund Drive
11700 McDougall Hamtramck MI 48212.

Ігор Ґавдяк,
голова Екзекутиви УАКР,
Рома Дигдало,
голова Крайової Ради УАКР,
Зенон Василькевич,
голова Відділу УАКР у Ворені

Святкова традиція живе

Під час вистави

У травні наша школа проводила свято Української родини, що стало традиційним („Свобода" вже повідомила про нього в ч. 29). Учні підготували дві невеликі самодіяльні театралізовані вистави. Молодші зіграли „Стояла собі хатка", а старші – сцену з життя запорізьких козаків. Всі учні, від садочку до старших, мали змогу відчути себе справжніми акторами. Ці почуття підсилювали і костюми, і грим, і реквізит: пишні вуса хороброго козацького полковника і солом'яний бриль працьовитого селянина, криві турецькі мечі засмаглих татар-загарбників і гострі шаблі козаків-визволителів. Не мало значення, як діти розмовляли українською – добре чи трохи гірше – всі грали від щирого серця і з великим задоволенням.

Довго не стихали оплески після вистав. До вчителів і до юних акторів підходили радісно збуджені батьки та старші люди, чиї діти вже давно повиростали, залишивши рідне родинне гніздо, але кому не байдужа доля підростаючого покоління, дякуючи за гарно проведений час і впевненість, що буде кому підтримувати дух українства в діяспорі.

Наталія Боднар,
учителька школи

Виховання молоді – головне завдання українських націоналістів

Голова Конґресу Українських Націоналістів м. Києва Ольга Добродій зробила доповідь на зібранні громади м. Клівленда в неділю, 11 липня, у Святопокровському центрі, в Пармі, Огайо. Присутні мали нагоду із першої руки довідатися про важливі процеси, які відбуваються в Україні.

Ольга Добродій розповіла про економічний і політичний стан держави, про ворожі антидержавні сили, які протидіють інтересам України. З'їзд росіян і виступ на ньому віце-прем'єра Смолія не приніс йому доброї слави, з'їзд євреїв, на якому було домагання повернути їм дореволюційне майно, домагання румунів повернути їм Зміїний острів, брутальне трактування польською поліцією українців, намагання Росії придбати половину акцій великого підприємства біля Миколаєва – усі ці дії скеровані на послаблення держави.

Конґрес Українських Націоналістів протидіє ворожим намаганням, застосовуючи протести, демонстрації і петиції, адресовані до Президента і уряду. Його члени роблять доповіді в громадах, серед вояків про утвердження національної держави, влаштовують мистецькі вечори і семінари для молоді. Засоби масової інформації цю працю замовчують.

Доповідачка запропонувала кілька проєктів співпраці з діяспорою – влаштування спільних таборів відпочинку для молоді з України і діяспори, побудову Музею української національної боротьби в Києві, видання збірника пісень і композицій, які зібрав і упорядкував В. Коник, щоб вони залишилися для прийдешніх поколінь.

Євген Бачинський,
м. Клівленд, Огайо

Торонтське бюро СКУ міняє адресу

На засіданні Президії СКУ було остаточно вирішено, що від 1 серпня ц.р. бюро СКУ знаходитиметься при **295 College Street, Toronto, ON, M5T 1S2, Canada.**

Також було вирішено розглянути можливості урядової реєстрації СКУ як правної одиниці в Канаді і в ЗСА. Цього року президент СКУ відвідає Казахстан, Узбекистан, Москву, Словаччину і Мадярщину, а генеральний секретар відвідає Тюмень. У наступному році заплановано відвідати Австрію і Південну Америку. На жаль, СКУ не в силі покривати ні коштів поїздки, ні перебування спостерігачів під час президентських виборів в Україні, 31 жовтня ц.р. Тому чекаємо добровільних спостерігачів з української діяспори.

Координатором делеґації спостерігачів СКУ є генеральний секретар, з ним можна контактуватися через торонтське бюро СКУ.

Президія СКУ

УКРАЇНА І СВІТ

Як з людськими правами в Україні?

Американський уряд пильно стежить за дотриманням людських прав у різних країнах світу (особливо тих, яким Америка надає допомогу). Державний департамент складає річні звіти Конгресові. Цьогорічний звіт (за 1998 рік) має 5.000 сторінок і стосується 194 держав, в тому числі й України. Цей документ легко знайти на Інтернеті.

Аналіза людських прав в Україні (24 сторінок) визнає поступ у цій ділянці, але водночас констатує існування серйозних проблем. Хоч Конституція, прийнята Верховною Радою 28 червня 1996 року, ґарантує громадянські і людські права, але в суспільній практиці є доволі порушень. У звіті говориться про погані умови у в'язницях, застосування сили до в'язнів, тортури і кари смерти, яку передбачає Конституція. Президент Леонід Кучма своїм указом застосував мораторій на смертну кару і висунув вимогу припинити знущання над новобранцями в армії. Окрема категорія порушень – насильство над жінками і дітьми, торгівля дівчатами та дітьми для сексуальної індустрії, та різні види дискримінації супроти жінок. Статистика за 1997 рік (її подає звіт) зареєструвала 1510 кримінальних справ, спричинених зґвалтуванням.

Звіт подає також позитивні аспекти. Україна має закон про охорону материнства і дитинства, про обмеження участи жінок у небезпечних виробництвах (хоч 15 відс. жінок в Україні займаються саме такою працею). В соціяльному аспекті жінки найбільше страждають від економічної кризи – на них припадає 60 відс. усього безробітнього населення.

Надану Конституцією політичну рівноправність жінки в Україні ще не повністю використали, хоч помітний поступ. У Верховній Раді є 32 жінки (на 450 місць); дві жінки – судді в Конституційному суді, дві – міністри (юстиції і здоров'я). Третє міністерство – Сім'ї і Молоді – понижене до рівня „комісії". Це втрата для жіноцтва, бо в ньому був єдиний департамент для справ жінок і на міжнародній терені, і саме міністер сім'ї репрезентував український уряд в екзекутиві ЮНІСЕФ (Фонд ООН для дітей). Окрему увагу американський звіт звертає на торгівлю жінками і дівчатами для злочинних цілей, а також на нелегальне адоптування дітей. Хоча на цю тему були вже матеріяли в нашій пресі, варто зацитувати уривок зі звіту, бо проблема не втрачає актуальности: „Україна є важливою країною у продажі дівчат і жінок до Центральної і Західньої Европи і Близького Сходу для сексуальної експлуатації. Міжнародна Організація Міґрації оцінює, що від 1991 року понад 100,000 українок були предметом продажу за кордон з цією метою".

Звіт охоплює і аналізує інші ділянки – наприклад, стан судівництва в Україні, дотримання свободи слова, преси, зборів, свободи релігії; (респект для політичних прав, і т. д.). Важливим кроком в охороні жінок, дівчат і дітей є постанова у Статуті Міжнародного Кримінального Суду (ІСС), що був ухвалений на конференції в Римі 17 липня 1998 року з участю 160 держав. У категорію злочинів супроти людства і людяности зачислено „зґвалтування, сексуальне невільництво, примусову проституцію, примусову вагітність, і примусову стерилізацію, або будь-яку іншу форму сексуального насильства". Ці явища включені також, як окрема категорія воєнних злочинів. Правда, від ухвали і підпису до ратифікації – довга дорога, і будуть різні застереження, мовляв, це втручання у внутрішні справи іншої держави. Все ж для жінок світу – це великий здобуток у розв'язанні їхніх ґльобальних проблем.

До проблеми торгівлі жінками, дівчатами і дітьми дуже серйозно ставиться американський уряд та провідні члени Конґресу, а також Аґенція для міжнародного розвитку і Президентська міжаґенційна рада для справ жінок у Вашінґтоні. Недавно, з нагоди Міжнародного Дня Жінок сенатор Пол Велстон, демократ з Міннесоти, вніс до Сенату проєкт закону під назвою „Акт охорони жертв міжнародної торгівлі жінками і дітьми". Ціллю його є поборювати міжнародну торгівлю жінками і дітьми та допомагати жертвам цього злочину. Пропонуючи цей проєкт, сенатор сказав, що, згідно з американськими джерелами інформації, до двох мільйонів жінок і дітей у світі щороку стоять об'єктами продажу. З них від 50,000 до 100,000 жінок щороку потрапляють до США. Вони походять з Таїлянду, Росії, України, інших країн колишнього СССР.

Рівнозвучний змістом проєкт закону внесла до Палати репрезентантів Люїза МкІнтош Слотер 23 березня ц. р. Цей проєкт співспонзорувало дев'ять конгресменів. Нижче подаємо їхні прізвища з тим, щоб члени нашої громади підтримали цих діячів спеціяльними листами і цим спriяли узаконенню важливих проєктів, отже:

Sponsors:
Sen. **Paul Wellstone** ,
Rep. **Louise M. Slaughter** ,
Cosponsors:
Rep. **Kilpatrick, Carolyn C.**
Rep. **Norton, Eleanor Holmes**
Rep. **Rush, Bobby L.**
Rep. **Waters, Maxine**
Rep. **Meehan, Martin T.**
Rep. **Meek, Carrie P.**
Rep. **Gutierrez, Luis V.**
Rep. **Kelly, Sue W.**
Rep. **McGovern, James P.**

Дора Рак

Наука й культура в Україні в занепаді: допоможімо

В журналі „Універсум", № 3-4 цього року, надруковано статтю Юрія Саєнка „Комунізм – це хвороба бідних і рабів". У ній цей видатний науковець розгортає картину, в якій бачите людину і її характерні ознаки, витворені системою комунізму.

Юрій Саєнко – доктор економічних наук, завідувач відділу соціяльної експертизи Інституту Соціології Національної Академії Наук України – тепер працює над книжкою, котра за статистичним методом, при допомозі розуміння дійсного, а з не уявного стану України, подасть поради для державного апарату і громадських організацій, як реформувати ціле життя населення України.

Українська громада Кергонксону і околиць, штат Нью-Йорк, на зборах 28 лютого 1999 року підтримала пляни управи відділу ККДУ здійснювати постійне фінансове сприяння інтелектуальній праці науковців і діячів культури в Україні.

Управа відділу вирішила зконцентруватися для початку на одному науковцеві, що працює над розв'язанням проблеми переходу від комунізму до демократії. Ми вибрали д-р Юрія Саєнка і вже допомагаємо йому розповсюджувати згадану статтю серед членів українського уряду, професорів університетів і вищих шкіл. Ми також підтримуємо ідею І. Буртика, яка появилася в „Свободі" про передплату газети „Вечірній Київ", що послідовно відстоює національні інтереси, і вже багато примірників цієї газети, зафондованих через наш Відділ ККДУ громадою околиць Кергонксону, розходиться щодня в різні кінці України.

Управа відділу ККДУ в Кергонксоні в особах: д-р Осип Мороз – голова, Льонгин Старух – заступник, Володимир Вальчук – секретар, Ярослав Січинський – фінансовий референт, д-р Роман Барановський – голова Контрольної комісії, звертається до громади Кергонксону, околиць і цілої Америки допомогти нам в цьому задумі.

Тяжко змиритись з фактом, що на 10 книжок в Україні тільки одна українська, а 9 російськомовних, приблизно те саме з газетами. Допомога українській науці є вимогою дня.

Ваші пожертви на видавання книжок чи на передплату українських часописів і журналів в Україні просимо висилати на CCAU Br. Kerhonkson, NY **Mr. Jaroslav Sichunsky, 42 Brooks Drive, Kerhonkson, NY 12446. Тел.: (914)626-3621**. Долучіть записку, як хочете одержати копію статті д-ра Ю. Саєнка.

Відвідайте єдиний в Україні храм княжої доби

Храм св. Пантелеймона (XII ст.) у Галичі.

Там, де Лімниця вливає свої води в Дністер, за три кілометри від сучасного Галича, на Виноградній горі, красується єдиний храм княжої доби, який зберігся до наших днів – церква св. Пантелеймона. Ця церква – унікальна пам'ятка давнього Галича. Науковий інтерес до неї не згасає.

Розшифровані в 1909 році Йосифом Пеленським цифрові знаки (1200), а також назва храму (Пантелеймон) відкрили першу сторінку історії церкви. Фундатором цієї величавої споруди був Галицько-Волинський володар Роман Мстиславич, який на честь свого діда, київського князя Ізяслава, християнське ім'я якого було Пантелеймон, збудував храм. В 1575 року споруда зазнала монгольсько-татарського погрому, але завдяки поверненню францисканців в 1611 році була перебудована у базиліку в стилі бароко. Турецький напад, пожежа, а відтак світова війна залишили сліди на будівлі, храм відреставровано у 1926 році. Після захоплення Галичини Польщею церква була переосвячена в катедральний собор Галицького римо-католицького архиєпископа як костьол св. Станислава і таке найменування збереглося аж до 1912 року.

Однак за часів совєтської окупації храм знову занепав, і повна реставрація його завершилася в останніх роках. Сьогодні церква св. Пантелеймона величаво починає нову сторінку своєї історії.

О.К.

Фонд для студентів з України

На фото зліва: д-р Власов – професор Українського аґрарного університету в Києві; д-р Дж. Топов – професор Айова-університету; д-р Дмитро Мельничук – ректор Українського аґрарного університету, Степан Двояк – голова Фонду.

З керівниками Фонду обміну студентами між Україною і США Степаном і Катрусею Двояками я познайомився торік у штаті Айова, куди вони приїхали з Фльориди на зустріч з українськими студентами, які навчалися в університеті Айови. Наше знайомство відбулося так легко й невимушено, що після десятихвилинної розмови ми чулися друзями. Мене зацікавила діяльність Фонду, й от нещодавно я звернувся до подружжя Двояків та попросив їх розповісти дещо більше про їхню працю.

– Які пляни Фонду на найближчий час?

– Дозвольте пару слів про те, що вже зроблено, – розпочав СтепанДвояк. – Фонд служить українським студентам вже дев'ять років. При його допомозі понад дві сотні студентів з України здобували, а деякі успішно завершили, освіту в американських університетах.

Спроваджувати з України студентів на студії до США ми почали, коли ще жили в Індіяні. У нашому місті жили тільки три-чотири українські родини, але співпраця поміж нами була дуже тісна і гармонійна. Подружжя Лехманів, інж. Володимир і Неоніла; подружжя Головатих, д-р Михайло й Іванна, та Леся Крук доклали багато старань, грошей, часу й гостинности, щоб українські студенти, які тоді були на студіях у Purdue-університеті, почували себе затишно, як вдома. Чудова резиденція родини Лехманів була для студентів справді рідною домівкою. Гостинність Неоніли колишні студенти з вдячністю згадують й сьогодні. Тут, на щотижневих гостинних вечірках, інж. Володимир ініціював товариські гутірки на теми української історії, літератури, культури тощо. Такі дружні зустрічі й розмови мали великий позитивний вплив на формування світогляду молодих людей – це були 1991-1992 роки.

– Так було в Індіяні, але тепер ви поселилися на Фльориді...

– Зміна адреси не змінила змісту і напрямку нашої праці, навпаки – надала їй нового поштовху. На Фльориді ми осіли в містечку Веніс, біля Норт-Порту. Норт-Порт славиться міцною, добре зорганізованою українською громадою. Ми дістали добру нагоду далі розвивати справу, поповнити управу Фонду. Голова Шкільної Ради УККА д-р Євген Федоренко взяв на себе обов'язок перевіряти інтелектуальні спроможності та громадські вартості студентів, які бажають через наш Фонд прибути до США на студії. Це дуже відповідальна праця. Цього року ми маємо намір уможливити студії для вісьмох студентів. П'ять прийме університет Айови, а трьох – університет штату Люїзіяна. Кандидати мусять бути молоді люди, які готуються до здобуття дипломів бакалавра, магістра або доктора.

– В який спосіб ви вирішуєте питання фінансів?

– Грошей ніколи нема забагато. Кошт навчання одного студента в університеті Айови становить 16,400 долярів річно, плюс кошти переїзду. В Україні таких грошей прості громадяни не мають, а саме поміж ними багато талановитої молоді. Ось тут наш фонд і старається прийти з допомогою. Ми особисто вкладаємо у Фонд щорічно 10-15 тисяч долярів власного капіталу. Але й українська громада радо приходить з поміччю – часом цілком несподівано. Декілька тижнів тому, в неділю біля церкви підійшла до нас незнайома нам жінка, це була Мирослава Наливайко. Привітавшись, запитала, чи ми ще спроваджуємо студентів з України на студії до США.

А коли я підтвердив це, то Наливайко висловила готовність оплатити подорож для одного студента. Згодом ми довідались, що у цієї свідомої українки грошей не так вже й багато: вдова, пенсіонерка, живе скромно, одним-одна, але великим і неоціненним скарбом є її патріотичне серце, чого не можна купити за жодні гроші.

– Чи ви вже вибрали студентів на цьогорічні студії?

– Вибір ще триває, але вже маємо одного унікального студента. Це – Богдан Коломиєць, син відомого українського поета Володимира Коломийця, який у 70-их роках підписав лист-протест проти арештів української інтелігенції, за що був переслідуваний окупаційним режимом як український націоналіст.Мати Богдана – активна діячка Союзу Українок, а сестра Лада – кандидат філологічних наук, фахівець у галузі української літератури, часто друкувала свої статті у „Свободі". Богдан – студент факультету журналістики Університету ім. Т. Шевченка, захоплюється історією України. Коломийці – національно свідома родина.

Це ті люди, які своєю працею утверджують українську державу. Відомо, що тепер в Україні поетам дуже важко жити, тому ми постановили грішми, що їх пожертвувала Мирослава Наливайко, оплатити Богданові Коломийцеві подорож на студії в університеті Айови.

Остап Калинич,
Аймс, Айова

Коли ми перехворіємо на шароварництво і русофобію?

Відповідь на публікацію „Бізнес по-діяспороукраїнськи?", надруковану у „Свободі" 16 липня, дає екзекутивний директор Фонду катедр українознавства Гарвардського університету Роман Процик.

„Гірка правда" Тараса Марусика про появу в Києві двох наукових праць російською мовою видається нам дивною („Бізнес по-діяспороукраїнськи?", „Свобода", 16 липня 1999). Ані автори, ані видавець (ІУАД – Інститут української археографії і джерелознавства ім. М. Грушевського НАНУ), ані спонзоруючі установи не зазіхають на права державної мови. Цілковитою неправдою є твердження п. Марусика про те, що Фонд катедр українознавства (ФКУ) при Гарвардському університеті і діячі діяспори „завдали українській мові і українській державі" шкоду. Нам не відомо, хто навів п. Марусика на таке несерйозне твердження.

ФКУ завжди підтримував появу наукових видань чужими мовами, бо це допомагало поширювати знання про Україну в світі. Найбільше книжок видано англійською мовою. Пан Марусик не осуджував спонзорованї ФКУ видання про Голод в Україні 1932–33 рр., які появилися англійською мовою, чи французькою в Парижі, італійською в Неаполі, або навіть російською (як, наприклад, книжка Р. Конквеста „Жнива скорботи"). Отже, невідомо, чому згадані ним теперішні видання мали б трактуватися інакше.

Книжка Н. Подаляк, про яку пише Т. Марусик, унікальна в тому пляні, що за роки незалежности в Україні – це друга після книги В. Дятлова (з Чернігівської філії ІУАД) серйозна монографія з клясичної медієвістики (у галузі загальної европейської історії). Крім цих двох людей, в Україні практично немає спеціялістів! Книжка розрахована в першу чергу на російських читачів (і як би це нас не дратувало, в Росії збереглися клясичні школи медієвістики, школи европейського рівня – особливо в Петербурзі), а також і на західних читачів, які покищо віддають перевагу російській мові, а не українській. Та як це не прикро, Україна має дуже мало вчених з гуманістичних наук, які володіють західніми мовами до тієї міри, щоб написати наукову працю. Переклад книжки Н. Подаляк – коштовний і тривалий процес, і дирекція ІУАД вирішила не чекати і не витрачати коштів, яких у неї не було.

Н. Нікітенко також понад 15 років писала свою працю, і починала роботу російською мовою. Вона висуває цікаві гіпотези про пам'ятку світового значення – собор св. Софії в Києві. Нові відкриття наштовхнули авторку на цікаві спостереження і висновки. Вони можуть бути хибними, їх можна критикувати, з ними можна сперечатися (і вони вже викликали цікаві відгуки фахівців в Росії і в Польщі), з авторкою можна не погоджуватися, але критики й рецензенти не заперечують, що ця книжка стала новим словом в науці.

За останні півтора року завдяки підтримці ФКУ і взагалі діяспори ІУАД видав майже 50 наукових праць – і лише дві монографії, згадані Т. Марусиком, появилися не українською мовою. Чекати ще кілька років, поки знайдеться можливість зробити ці книжки україномовними, особливо за нинішніх умов в Україні, видається ризикованим і може назавжди стримати вихід у світ солідних публікацій, які позитивно свідчать про українську медієвістику. Відповідальні діячі ФКУ завжди дуже поважно ставилися до процесу визначення пріоритетів в галузі науки.

Ось в серпні ц. р. в Одесі має відбутися четвертий Міжнародний Конгрес україністів. Його підготову саботують державні чиновники своїми бюрократичними заходами, які стримують фінансування конгресу.

Таке рішення державного уряду є вироком смерти для українознавства, бо в Україні немає інших установ, які були б спроможні фінансувати конґрес. Єдину гарантію того, що конґрес таки відбудеться, можуть сьогодні дати діяспоральні українознавчі установи, і в першу чергу ФКУ.

Хочеться вірити, що українська інтелігенція уже перехворіла як на шароварництво, так і на русофобію. Ми всі любимо Україну, але прекрасно розуміємо, що загроза (реальна, а не мітична!) українській державі і українській мові не там, де її шукає шановний критик „Вечірнього Києва", не в книжках Н. Нікітенко і Н. Подаляк, а у мафіозних структурах, підтримуваних владою, які впевнено ведуть Україну до загибелі і фізичного винищення населення.

Роман Процик,
екзекутивний директор ФКУ,
Нью-Йорк

Добродійний фонд "Благовіст" засновано у Чикаго

Наша газета ("Свобода" за 15 січня) вже розповідала про діяльність у Києві Благодійного фонду „Благовіст", який створив і очолює Іван Гуленко. Він приїхав до США, щоб організувати допомогу знедоленим киянам. З Чикаго він пише про дальший розвиток подій.

Іван Гуленко в службовому приміщенні Благодійного фонду "Благовіст" в Чикаго.

З думкою про бідних людей української столиці я залишив сім'ю, передоручив іншим турботи фонду і приїхав до Америки, щоб тут шукати добродіїв, налагоджувати контакти для надання вкрай необхідної нашим людям медичної і взагалі матеріяльної допомоги. Не відразу мені вдалося знайти доброзичливих людей. Гасло нашого фонду „Благодійність – мірило людяності" не завжди зустрічало розуміння. Ми написали понад 250 листів до українських політичних, церковних, громадських організацій, але відповідей практично не отримали. Усе ж вдалося знайти щирий відгук в Чикаго, де 4 липня почав свою діяльність Українсько-американський благодійний фонд „Благовіст". Допомогли його створити Православна кредитівка в Нью-Йорку, кредитівки "Самопоміч" в Чикаго і Нью-Йорку, церкви – греко-католицька святих Володимира і Ольги в Чикаго, євангельська в Юніоні. На адресу посадника Києва Олександра Омельченка вже відправлено 26 пачок з одягом, взуттям, книжками для вихованців сиротинців Києва. Чому на адресу посадника? Тому що я знаю цю людину і вірю, що завдяки йому речі потраплять за призначенням.

Фонд "Благовіст" подає також безкоштовну інформаційно-матеріяльну допомогу новоприбулим українцям, які шукають кращої долі і заробітку в Америці. Ми допомагаємо порадами з питань працевлаштування, пошуку житла, отримання прав на водіння авт та ін. Філії фонду плянуємо створити в Нью-Йорку, Нью-Джерзі, Каліфорнії, на Фльориді, де збиратимемо для України одяг, харчі, медичне обладнання, подаватимемо допомогу новоприбулим.

Я щиро дякую усім українським організаціям, які зрозуміли, що своєю благочинністю вони рятують Україну, і покладаю надії на співпрацю з американськими підприємцями, щоб спільно відпрацювати механізм допомоги Україні. З метою кращого самозабезпечення такої допомоги ми створили дочірнє комерційне підприємство "Добродій" при Благодійному фонді "Благовіст".

Іван Гуленко,
президент Благодійного фонду "Благовіст"

Рогатину – 800 літ

Про вік Рогатина говорить його назва: міста, які мають закінчення „тин" – найдавніші. Польський літописець Кромер вказує, що в 1200 році в Рогатині був осідок архимандрита. В монографії І. Шараневича „Огляд внутрішніх відносин Галицької Русі в другій половині XV століття" повідомляється, що Рогатин належить до міст, які на короткий час зайняв польський король Казимир в 1340 році. Після захоплення Галичини Польщею в 1387 році містом володів рід Рогатинських. Але в період боротьби між Польщею і Литвою Богдан Рогатинський став на бік Литви, і король в 1443 році позбавив Рогатинських права володіти містом. З цього часу Рогатин став власністю польських королів.

У зв'язку з нападами татар в другій половині XVI століття в Рогатині збудовано замок. Економічне піднесення Рогатина припадає на XVI століття. Саме тоді в народі виникло прислів'я „Рогатин – Львова побратим". В 1415 році Рогатину було надано маґдебурзьке право.

Найбільш трагічною сторінкою в історії Рогатина були татарські напади. Під час навали кримських татар в 1520 році була полонена Настя Лісовська, дочка пароха Луки, відома в історії як Роксоляна-Хуррем (1505-1558 р.). Бранка з Рогатина полонила султана Османської імперії красою, великим розумом, ніжністю, жіночністю. Розум і сила духу давали їй змогу втручатися в політичні справи імперії. До кінця свого життя вона була єдиною дружиною Сулеймана II.

З Рогатина вийшли о. Павло Кудрик (1866-1919 р.), організатор просвітництва; культурно-просвітницький діяч о. Теодозій Кудрик (1881-1951 р.), довголітній катехит гімназії ім. Володимира Великого; Борис Кудрик (1897-1950р.) – композитор, доктор музикознавства, викладач Львівської консерваторії, автор „Історії української церковної музики", в'язень ҐУЛаґу; Роман Грицай (1887-1968р.) – український архітектор, аквареліст, графік, автор багатьох будівель, церковних храмів, шкіл, пам'ятників у Галичині, в'язень ҐУЛаґу; Сильвестр Яричевський (1871-1918р.) – письменник і педагог; Микола Венгжин (Микола Угрин-Безгрішний, 1883-1960р.) – письменник, учитель Рогатинської гімназії, воїн УСС та УГА, активіст „Пласту"; громадський діяч, о. Степан Городецький (1853-1928 р.) – почесний член „Просвіти", ініціятор спорудження гімназії в Рогатині; Любомир Пиріг (1931 р.) – академік Академії медичних наук України, професор, заслужений працівник науки і техніки України; Ігор Насалик (1962 р.) – президент Промислово-виробничої корпорації „Техно-центр", з 1998 р. – депутат Верховної Ради України; Володимир Баляс (1906-1980 р.) – художник, графік.

З огляду на велику історію Рогатина, ми хочемо поставити в місті пам'ятник „Борцям за волю України" і пам'ятник Роксоляні. До композиції першого з них ввійдуть кам'яні блоки з назвами 80 сіл району, з яких вивозилися жертви репресій. Пам'ятник плянується встановити в сквері біля лісозаводу, неподалік від того місця, де проводилися розправи з патріотами України.

21 вересня, в день Храмового свята – Різдва Пресвятої Богородиці, ми плянуємо відзначити 800-ліття Рогатина та 500-річчя від дня народження Роксоляни і в цей день відкрити на центральній площі міста єдиний в світі монумент жінці-українці, яка, будучи далеко від рідної землі, досягла висот правління Османською імперією, всіма силами допомагала своїм братам і сестрам на чужині.

Щиро запрошуємо від імені великої родини рогатинців завітати на рідну землю, торкнутися душею та серцем отчого порогу і розділити разом з нами радість ювілейних торжеств.

Будемо вдячні за пожертви на спорудження пам'ятників, їх можна переказати на адресу: **Account №890-0107-006 of Agro-Industrial Bank, „Ukraina", Kyiv with Bank of New York, New York, Swift code: IRVT US 3N to Agro-Industrial Bank „Ukraina", Ivano-Frankivsk, Rohatyn, MFO 336116 for Starostyak Iwan, Account № 26205203236001.**

Роман Стегній,
голова Рогатинської районної державної адміністрації

ЗВІДУСІЛЬ

Пробують зменшити видатки на королівську родину

Британія має в пляні позбавити деяких членів королівської родини офіційної охоронної служби, щоб таким способом зменшити видатки. Королева Єлисавета II звернулася до уряду, щоб перевірив можливости зменшення 47 мільйонового річного рахунку за охорону королівської родини. Серед пропозицій для здійснення такого пляну – скасування мотоциклевої ескорти, котра супроводить лімузини королівської родини по Лондоні, та замінення поліції, котра охороняє будинки королівської родини, приватною сторожею.

Наступний президент матиме вищу платню

Конгрес США вирішив підвищити платню Президентові з 200,000 до 400,000. дол. на рік, а конгресменам – на 3.4 відсотка (з 136,700 до 141,400. дол.) Підвищення платні Президентові плянується з 2001 року. Перший Президент США Джордж Вашінгтон діставав 25,000. дол. на рік, що сьогодні було б варте 4.5 млн. дол. Чимало правників, лікарів і керівників фірм та корпорацій тепер заробляють більше від Президента.

Шеварднадзе кандидуватиме знову

Після кількатижневих натяків, грузинський президент Едвард Шеварднадзе повідомив, що наступного року знову кандидуватиме на пост президента Грузії. Е. Шеварднадзе, котрий зумів останніми роками оминути кілька замахів на його життя, був обраний у 1995 році на п'ятирічну каденцію і вже тоді знав, що кандидуватиме й на другу каденцію, як на це дозволяє конституція.

Манастир на місці хрищення Ісуса

Археологи Йорданії відкрили стародавню систему водних каналів і баптистерій (хрещальниць) на теренах руїни візантійського манастиря над річкою Йордан. Манастир виник за часів мало відомого для істориків абата Фоторіоса. Вважається, що на цьому місці відбулося хрещення Ісуса Христа. Це місце стане одним з трьох провідних місць християнства в Йорданії, поряд з Вифлеємом і Єрусалимом. Ватикан вже схвалив його, як місце прощі християн у 2000 році.

Мода на малі літаки

За останні п'ять років більш як у два рази зріс продаж малих літаків у США. Минулого року їх продано 2200. Тепер у країні є 200,000 малих приватних літаків. Зростає й число учнів в школах летунства. Число нещасних випадків з малими літаками збільшується, тоді як у „великій авіяції" їх стає менше. Торік на комерційних летунських лініях США загинула одна особа, а в малій авіяції – 361.

Ми успадкували нетлінні скарби

У червні 1999 року минуло 50 років від заснування першої української католицької парафії у столиці США та околиці

Вже на початку 1940-их років ректори семінарії св. Йосафата при Католицькому університеті відправляли Богослужіння для невеликої громади студентів, урядових працівників та військовиків українського походження. У червні 1949 року прибув до Вашінгтону перший парох, о. Володимир Возняк, і на його прохання Єпископ Константин Богачевський схвалив ім'я Пресвятої Родини для нової парафії. Сьогодні це крайовий Собор Пресвятої Родини, що його довершуємо за дозволом церковної ієрархії і при помочі добродіїв з цілої Америки.

Створено ювілейний комітет для відзначення цієї річниці. У неділю, 10 жовтня 1999 року, Митрополит Степан Сулик відправить Архиєрейську Службу Божу при співучасті інших владик та духовенства. Після відправи відбудеться ювілейний бенкет для гостей та парафіян. Комітет запрошує колишніх членів парафії, які виїхали жити в інші околиці, а також добродіїв собору прилучитися до цього родинного свята. Це нагода поглянути в минуле, оцінити те, що перед нами, та скріпити почуття духовної єдности.

П'ятдесят років в житті церковної громади – це роки спілкування у Христі. Що ми осягнули у цьому відносно короткому часі і куди ідемо? Початки парафії були не легкі. Десять років відправи Св. Літургії відбувалися в каплиці св. Вікентія при Католицькому університеті. Щойно в 1961 році закуплено більше приміщення на каплицю та резиденцію, а в 1975 році площу, на якій сьогодні стоїть крайовий собор Пресвятої Родини, поблизу семінарії св. Йосафата, у центрі католицького світу Америки. Коли стоїте при вході до національної святині Непорочного Зачаття, перед вами у віддалі двохтрьох кварталів майоріють позолочені бані собору Пресвятої Родини. Довгі роки наші піонери, і навіть ми самі були змушені пояснювати і відстоювати свій український обряд. І хоча релігійне життя в Україні відроджується, і ми відчуваємо це в священиках і семінаристах з України, це не звільняє нас від обов'язку зберігати духовні надбання, якими так дорожили наші предки тут, на вільній землі Вашінґтона. Кожного дня собор відвідують туристи з Америки, Канади чи Европи. Розпитують про наш обряд, церкву, історію. Відчувається потреба прикрасити горішню частину собору так, щоб передати красу українського церковного мистецтва.

У книзі заслуг парафії записано багато імен. Це в першу чергу священики, покійні вже отці Пилипець, Данусяр, Шавель. Це о. Деніщук, що проїхав 200,000 миль в Америці та Канаді, щоб роздобути фонди на будову собору, і о. Кравчук, який турбується завершенням будови. У парафіяльних організаціях і підприємствах працює багато щирих і відданих осіб, які дорожать своєю духовною і культурною спадщиною і не жаліють свого часу для добра громади. Ювілейний комітет надіється, що під час святкувань буде нагода висловити признання тим щедрим і вірним парафіянам, без яких ми не осягнули б того, що маємо.

Час, місце, та обставини принесли парафії складне та рівночасно ясне і дуже важливе завдання – бути гідним представником Української Католицької Церкви у центрі католицького світу Америки. Але це завдання вимагає теж підтримки всієї української громади в Америці.

Відзначаючи п'ятдесят років свого існування, ми вдячні Господу Богові за те, що вже поза нами, і хоч не можемо поглянути в майбутнє, віримо, що пам'ять про тих, які віддали своє життя за Христову Церкву в Україні, дозволить нам зберегти нашу духовну спадщину та передати її майбутнім поколінням.

Х. П.

Крайовий собор Пресвятої Родини.

Петро Могила знову у Львові

28 квітня ц. р. з ініціятиви Львівської міської державної адміністрації відбулося відкриття пам'ятної дошки Митрополитові Петрові Могилі – на фасаді ставропігійського храму Успення Пресвятої Богородиці, в якому саме у цей день відбулась його хіротонія.

В урочистій церемонії освячення образу Петра Могили, автором якого є львівський скульптор Ярослав Скакун, взяли участь міський голова Львова Василь Куйбіда, Патріярх УАПЦ Владика Димитрій, Митрополит УПЦ Київського Патріярхату Андрій, члени Ставропігійського крайового братства св. Андрія Первозванного, представник товариства наукових викладів ім. П. Могили, лавреат премії ім. Івана Огієнка Олександра Мороз та хор „Дударик" під орудою Миколи Кецала. За словами міського голови В. Куйбіди, древній Львів глянув на сьогодення очима минулого, XVII століття. Митрополит Київський і Галицький Петро Могила ніс добро, милосердя, толерантність, був видатним політиком, просвітителем, заснував у 1631 році в Печерській Лаврі школу, яку у 1632 році, об'єднав з братською школою на Подолі й цим поклав початок Могилянській колеґії, що згодом стала найбільшим освітньо-науковим осередком усієї Східньої Европи – Києво-Могилянською Академією.

Владики Димитрій та Андрій мовили про Петра Могилу, образ якого став святим для нас, християн в Україні, а його ім'я буде нам світити у сповідуванні православної віри.

Олександра Мороз наголосила, що Великий Митрополит Петро Могила був фундатором національно-культурного відродження в Україні. Він будував храми, школи, шпиталі, видавав багато книг. Він казав: „Я, Петро Могила, з Божої ласки архимандрит Київсько – печерський... рішив фундувати школи на те, аби молодь у всякій побожності, в обичаях добрих, в науках свобідних була вихована... на потіху православного народу". В 1631 році він освячував цю церкву, побудовану коштами його родичів. Великі кошти він заповідав школам, храмам, бідним студентам.

Український письменник Іван Нечуй-Левицький про нього сказав: „Петро Могила був родом не українець, він був молдаванином, чи – як у нас кажуть – волох, але багато зробив добра Україні... Ставши Митрополитом на всю Україну й Білу Русь, Могила зробив багато добра для народу й православної віри... Петрові Могилі повинен подякувати тепер кожний українець може за те, що й тепер в Україні зостався православним і українським".

Нехай же живе пам'ять про Митрополита Петра Могилу в наших серцях.

О. Мороз

Нам пишуть

Чи пам'ятають американські танкісти стрільця з Полтави ?

Полтавчанин Федір Омельченко був вивезений на примусові роботи до Німеччини.

В лютому 1945 року, скориставшись нальотом американських бомбардувальників, Федір втік з робочої колони. Переховуючись, ночами йшов назустріч канонаді.

Нарешті потрапив до американських вояків. Федора було зараховано до 610-го танкового батальйону 7-ої армії США. Свій перший бій з німцями Федір зустрів як стрілець в танковому екіпажі сержанта Лофтена разом з бойовими товаришами – Гольцмексом та Джо Джексом. Це сталося у березні 1945 року під містечком Кіфенберґ. Полтавчанин виявився хоробрим і вправним вояком – невдовзі його мундир прикрасили капральські нашивки та військова медаля.

Після капітуляції Німеччини капрал Омельченко деякий час продовжував службу у батальйоні, але бажання повернутися на українську землю пересилило більш ніж реальні побоювання переслідувань з боку НКВД.

На прощальній вечірці вояки батальйону зібрали Федорові повну картонку грошей, та й платня в нього була за тих часів непогана – 37 долярів на тиждень.

У совєтській зоні у Федора все відібрали. Узяли розписку про нерозголошення факту служби в армії США, а коли хлопець розповів односельчанам про свою службу, його засудили до примусових робіт на Півночі.

Коли закінчилось ув'язнення, перебрався на шахти Донбасу, а з 1980 року переїхав до Вінниці, де й живе сьогодні.

Досі не має Федір Омельченко статусу учасника війни, що дало б йому деякі пільги. Однак старий вояк не впадає у відчай, пригадує свою службу в Армії Свободи і з гордістю демонструє сусідам свою шинелю, яка чудом збереглася з тих давніх часів.

Чи пам'ятають стрільця-українця ветерани американського 610-го танкового батальйону?

Максим Царенко,
м. Вінниця

ВАЖКО ПОВІРИТИ, АЛЕ ФАКТ

„Замість пенсій – домовини"...

Саме під таким заголовком ми отримали від однієї із наших читачок витинок з газети в Україні, який в цілості подаємо нашим читачам.

„На виконання постанови Кабінету Міністрів України „Про невідкладні заходи щодо погашення заборгованости виплати заробітної плати, грошового забезпечення пенсій, стипендій та інших соціяльних виплат на 1998 рік" начальник районного відділу пенсійного фонду О. Бондаренко через місцеву газету потішила пенсіонерів, які довгі місяці смиренно сподіваються на отримання своїх пенсій, що підприємства-боржники розплачуватимуться... натурою.

Віднині на місцевому заводі з революційним псевдонімом „Жовтнева кузня", який в СССР випускав військові міноукладачі, пенсіонери можуть одержати хрести металеві по 20 грн. 69 коп. за штуку і рамки на домовини по 46 грн. 80 коп. за штуку в рахунок невиплачених пенсій.

Інший боржник пенсійного фонду – комерційна фірма „Берес" – видає в рахунок пенсій навіть надмогильні пам'ятники. Ці предмети ритуальних послуг дехто вважає за найнеобхідніші для знедолених пенсіонерів.

Видно скоро нам, пенсіонерам, у рахунок пенсій почнуть навіть могили копати".

Леонід Климчук,
пенсіонер, м. Коростень

Усі вітали архипресвітера

Дуже велика подяка „Свободі" за поздоровлення з 75-літтям архипресвітера Сергія Кіндзерявого-Пастухова. 4 липня вітали о. Сергія в церкві, вдома, по телефону... 5 липня українське радіо у передачі „Ранок з нами" подарувало йому чудову пісню „Дивлюсь я на небо..." у виконанні Анатолія Солов'яненка.

Василь Барабаш,
Вест Бабилон, Н.Й.

Пісня на честь „Свободи"

У числі „Свободи", присвяченому першій річниці тижневика, мені сподобався вірш Левка Хмельковського „Слово про черенки", в якому із розумінням і гумором розповідається про початки нашої друкарської справи в Америці, самої „Свободи" і діяспори. Не міг відмовити собі у задоволенні – і поклав вірш на музику.
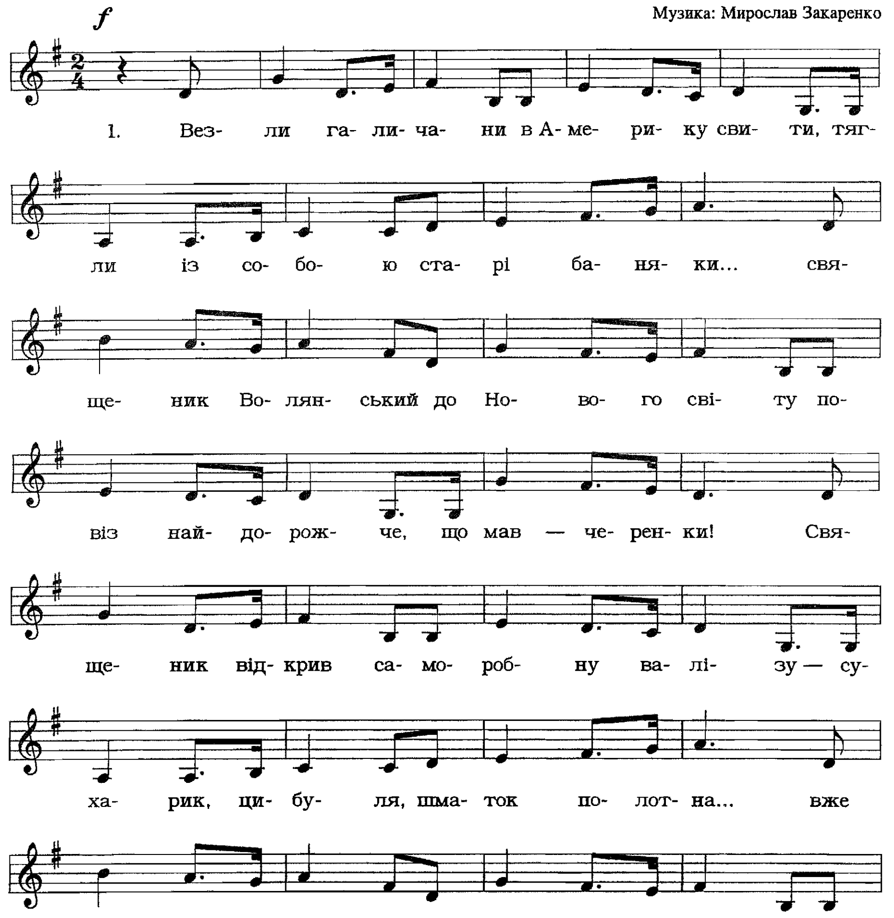
Надсилаю вірш, розкладений на простий спів для голосу. Цю пісню присвячую славній даті „Свободи" у цей важливий в історії газети час. Цікаво, що річниця „Свободи" як тижневика збігається з річницею незалежної Америки.

Бажаємо „Свободі" многая літа!

Мирослав Закаренко з родиною,
Лінден, Н. Дж.

Слово про черенки

Поезії: Левко Хмельковський
Музика: Мирослав Закаренко

2. Дістав митник з торби свинцеві літерки, підкинув упевненим рухом руки:
„О, фонт! Маєш бизнес з друкарської сфери?" – Так, містер шановний, то є черенки..
...Газету „Америка" з літерок склали, з них „Руськоє слово" життя почало,
сусідам усім черенки позичали, аж вийшло „Свободи" найперше число.

3. Відтоді „Свобода" нас учить й гуртує, вітає зі святом, відводить жалі,
з далеких земель кожен голос почує, порушує справи великі й малі.
Хоча чередою роки промайнули, і тисячі чисел в архіви лягли,
У русло нове видання повернули, „Свободу" тижневиком ми нарекли.

4. Прийшло у „Свободу" комп'ютерне чудо, складає, формує її сторінки...
Та Грушка, Волянський із нами повсюди, живі українські слова-черенки.
Бо Слово на світі було споконвіку, бо з слова Союз Український постав,
подякуймо ще раз тому чоловіку, який черенки до торбини поклав.

ЗВІДУСІЛЬ

Парляментські вибори в Европі

Европейський парлямент обрав француженку Ніколь Фонтейн новим президентом цієї 626-членної структури. Н. Фонтейн належить до право-центристької Унії французької демократії та до Християнсько-демократичного угрупування в Европейському парляменті, де вона є членом від 1984 року. Її обрано 306 голосами. Соціяліст Маріо Сорес, колишній президент Португалії, був другим, здобувши 200 голосів.

Видворено американську громадянку

Північна Корея заявила, що звільнить з ув'язнення і видворить з країни американську громадянку Карен Юнґ Сук Ган, яка намагалася допомогти Північній Кореї збудувати лікарню та розвинути їхнє виробництво шиття одягу. Карен Юнґ Сук Ган ув'язнено в суботу, 17 червня, за те, що вона нібито образила місцевих урядовців. Однак Північна Корея „вирішила супроти неї бути поблажливою – звільнити з ув'язнення та видворити з країни, тому що вона чесно визнала свою провину – невідповідну поведінку".

Чи поверне Росія скарби?

Конституційний суд Росії визнав неузгодженим з Конституцією рішення парляменту щодо повернення пам'яток культури та інших скарбів, які опинилися у Росії в наслідок Другої світової війни. Парлямент визнав право на повернення таких скарбів лише за колишніми республіками СССР, зокрема й за Україною, з умовою, що вони також повернуть скарби Росії. Конституційний суд вважає, що таке право мають усі держави, які не перебували в гітлерівській коаліції та не дістали компенсації від Німеччини.

Фестиваль вина в Китаї

Китай запросив усіх виробників вина світу взяти участь у Міжнародному фестивалі вин, який відбудеться в жовтні. Вина з рижу і плодів виробляють в Китаї вже 6,000 років. З нагоди свята буде показано китайське бойове мистецтво та вибрано Пана і Паню вина.

З арфою до Праги

У чеській столиці Празі почався VII Всесвітній конґрес арфістів, на який прибуло понад тисячу музикантів з цими стародавніми інструментами. Концерти гри на арфі у супроводі симфонічних оркестрів, струнних квартетів, дитячих хорів триватимуть до 25 серпня. Відбудуться виставки арф, а також концерти електронних і джазових арф. Виконують музику відомі артисти і початківці.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Новий успіх квартету імені М. Леонтовича

11 липня в Мюзік-Мавнтені відбувся концерт двох струнних ансамблів – Санкт-Петербурзького Квартету, що був заснований 1985 року з випускників Ленінградської консерваторії і повернувся до оригінальної назви міста їх студій, а також квартету ім. Миколи Лисенка. На початку ансамбль „Санкт-Петербург" виконав „Кайзер-Квартет" Гайдна. Твір дістав таку назву, тому що композитор ужив в другій частині музику перед тим написаного гимну для прослави імператора Франца II („Хорони, Боже, цісаря Франца"). Алла Арановська та Ілля Тепляков (скрипки), Костянтин Кац (альт) і Леонід Шукаєв (чельо) виконали твір задушевно, з повагою.

Прозвучали два октети – твір випускника Ленінградської консерваторії Дмитра Шостаковича „Дві короткі п'єси для октету" та октет Ф. Мендельсона. Дві п'єси мають назви „Прелюд" (адажіо) і „Скерцо" (алеґро мольто). Виконання цих п'єс було точним й коротким.

В другій частині концерту провідна роля припала квартетові ім. Леонтовича: Юрій Мазуркевич, Юрій Харенко (скрипки), Борис Дев'ятов (альт) та Володимир Пантелеєв (чельо) з ленінградцями виконали октет Мендельсона. 16-літний композитор написав його в 1825 році і творів такого складу до того часу не було. Його барвисті гармонії, вишукана оркестрація та характер твору, мистецька вартість, як і технічна форма, визнані вершиною камерної музики.

Юрій Мазуркевич, що грав головну партію, є зрілим мистцем, його знання та інтеліґентна індивідуальність надає ансамблеві гнучкости та певности у творі, виповненому швидкими пасажами.

Богдан Марків,
Вудбридж, Кон.

Українці Філядельфії готують низку імпрез

Готуючись до відзначення восьмої річниці незалежности України у Філядельфії Громадський комітет запланував для українців міста й околиць низку імпрез, які відбудуться в неділю, 22 серпня, та у вівторок, 24 серпня, на „Тризубівці" в Горшам. Різноманітна розвагова програма відзначення восьмої річниці відбудеться в неділю, 22 серпня, на „Тризубівці" в Горшам, в якій виступлять танцювальний ансамбль „Волошки", музичний ансамбль „Львів'яни" і чоловічий хор „Прометей". Будуть повітряні скоки для дітей і продаж різних мистецьких виробів. До послуг – добірні страви і напої, гратиме оркестра. Початок імпрези на „Тризубівці" о 1-ій год. по полудні. Вступ 10 дол. від дорослих; вступ вільний для молоді до 13 років.

Програма відзначення восьмої річниці в Українському Освітньо-Культурному Центрі включатиме доповідь Святослава Караванського, виступ чоловічого хору „Прометей", солістки Київської опери Люби Щибчик, соліста Львівської опери Олега Чмира, хору молоді Української Евангельсько-Баптистської Церкви і танцювального ансамблю „Волошки".

Початок імпрези в УОКЦентрі – о 7-ій год. вечора; однак, запрошується всіх прийти вже о 6-ій годині, щоб побачити цікавий фільм про військову параду і концерт з нагоди 7-ої річниці незалежности в Києві. Вступ – 10 дол. для дорослих, 5 дол. для учнів від 12 до 18 років і вільний для молоді до 12 років.

Громадський комітет ласкаво запрошує українську громаду, а зокрема нашу молодь, на згадані імпрези.

Методій Борецький

Критики високо оцінюють талант Лесі Грабової

Леся Грабова за лаштунками Дікапо з дириґентом А. Кополою.

Престижевий і дуже цінений музичний американський журнал „Опера Нюз" подав у своєму числі за червень незвичайно прихильну оцінку нашої молодої співачки Лесі Грабової. Музичний критик журналу Джон В. Фрімен пише про її спів в опері „Ля Травіята" в оперовому театрі Дікапо, що „українське сопрано Олександра Грабова звучала, співала і виглядала в ролі Віолети напрочуд переконуюче. В костюмі і самоцвітах вона нагадувала у першому акті клясичну картину відомої оперової діви Ярміли Новотної, а у другому акті, у дуеті, була рівна співачці Ліції Альбанезе. Широкий, ясний і сповнений почуттям голос Грабової зумів виявити цілу гаму динаміки, не захитнувшись, а її увага до інших була завжди виправдана..." Далі критик підкреслює „певну руку" диригента-ветерана Антона Кополі. В загальному ця надзвичайно прихильна рецензія в американському професійному журналі свідчить про все більші успіхи Л.Грабової на сценах США, і напевно принесе їй чергові запрошення до виступів.

О. К

Животворний дар

Інститут Української Культури в Північній Дакоті 10 лютого 1999 року отримав формальне повідомлення про те, що спадкоємці вирішили подарувати йому приватну бібліотеку світлої пам'яті письменниці Марії Галун-Блох. Бібліотека – необхідне знаряддя кожного дослідника, історика й письменника. Вона віддзеркалює діяпазон зацікавлення користувача і вказує на тематику його творчости.

І дійсно, зацікавлення і творча праця Марії Галун-Блох була багатогранною. Хоч письменниця, в основному, зосереджувала увагу на дитячій літературі, якою вона ознайомлювала англомовного читача з українською тематикою, в інших творах, для читачів старшого віку, вона також зверталася до української історії та фолкльору, і до дійсности в колишній совєтській Україні. Крім оригінальних творів, її перу також належать переклади на англійську мову – „Українські народні оповідання" і „Пілігріми прерій"– спомини українського емігранта, який поселився в Північній Дакоті.

Книгозбірню, яка начисляє приблизно 900 книжок англійською, російською та українською мовами, можна поділити на окремі категорії. Значну частину фонду становлять книжки з історії України. Тут є такі джерельні праці, як літописи (Галицько-Волинський, Львівський, Острозький та інші), а серед авторів знаходимо такі імена, як Михайло Грушевський, Наталія Полонська-Василенко та Дмитро Яворницький. Коротко кажучи, книжки цієї категорії охоплюють кожну добу української історії. Інша категорія книгозбірні стосується еміграції, особливо українських поселенців у Канаді і Сполучених Штатах.

Значну частину бібліотеки становлять книжки про антропологічні й археологічні дослідження в Україні. Тут є твори таких дослідників, як Ярослав Пастернак („Археологія України"), А. Т. Сміленко („Ранні слов'яни та їх сусіди в степовому Подністров'ї") та інші.

Багато книжок книгозбірні стосуються історії літератури й українських письменників. Це лише головніші категорії книжок в бібліотеці, яку подарувала Інститутові Української Культури дочка письменниці, Гіларі Блох-Гопкінс. У свою чергу, інститут зобов'язався набути полиці для подарованої бібліотеки, яка, безперечно, буде важливим джерелом для вивчення української історії, літератури й культури під час курсу „Вступ до української історії та культури", що його інститут плянує започаткувати цього року. При цьому можна згадати, що інститут роками розбудовує свою бібліотеку, якою користується широке коло читачів у Північній Дакоті і веде активну працю серед „пілігрімів прерій" українського походження. За його ініціятивою влаштовуються різні виставки, концерти і фестивалі з метою ознайомити з українською культурою не лише своїх членів, але й місцеву громаду та відвідувачів – мистецтвом, музикою й танцями. Для інформації про свою діяльність інститут видає журнал „Інститут Української Культури".

Марія Галун-Блох

Не без певного задоволення Гіларі Блох-Гопкінс пише: „Знову книжки будуть серед українців, а це була б велика радість для моєї дорогої мами".

А. Р.

Багатіє людина, тільки коли віддає

Закономірними для нашого часу турботами живе Українсько-американська видавнича фундація „Українська Книжка". Наприкінці минулого року колегія фундації зверталася до українських організацій та громади із закликами жертвувати на різні потреби, зокрема на допомогу хворому хлопчикові Мирославові Шпеку в Україні; на видання поетичного романутрилогії Івана Козака „Барвінкова долина"; на видання книжечки для дітей „Пригоди Чап-Чалапа" (малюнки і вірші Едварда Козака).

Минув довший час, і ми хочемо подати імена жертводавців на ці цілі до відома громади. Хоч пожертв мало і суми малі, та ми сердечно дякуємо всім, хто відірвав від себе, щоб дати на ту справу, яка йому найбільше до душі.

Отже, для Мирослава Шпека: 100 дол. – І. Кий, Валлінгфорд, Па.; 25 дол. – М. Бобіяк, Асторія, Н.Й.; по 20 дол. – Анастазія і Володимир Андрухи з Кергонксону. Н. Й., Павло Білий з Чикаго, Теодор Василик з Брукліну, Ог., Марія Мосяк (на жаль, не знаємо звідки, бо чек прийшов до кредитівки). Дехто з жертводавців не зазначив, на яку ціль, тому тільки за датою, коли оголошувалась та чи інша збірка, ми розсортували пожертви в такому порядку – на видання трилогії І. Козака: 50 дол. – Дарія Витвицька, Кергонксон, Н.Й., 20 дол. – Андрій Попів, Кларк Саммит, Па. На „Пригоди Чап-Чалапа"; 200 дол. – Допомоговий Комітет міста Рочестер, Н.Й. (голова Р. Шутер) 100 дол. – Михайлина Проскуренко, Сиракюзи, Н.Й. (В пам'ять про маму, бабцю і прабабцю св. п. Марію Іваник (прислав С. Грицик); 30 дол. – Ростислав і Тетяна Шутер, Рочестер, Н.Й.; по 20 дол. – Микола і Марія Лилак, Рочестер, Н.Й., Василь Гусаковський, Кергонксон, Н.Й., Марія Чуйко – Фляшинг, Н.Й., родина Токарчуків з Воррену, Миш., Теодор Боднар, Лонг Айленд Сиbriti, Н.Й. Усім жертводавцям щире спасибі за зрозуміння і підтримку.

Збірки на зазначені вище цілі продовжуються, і колегія фундації „Українська Книжка" сподівається на нові пожертви, щоб гідно завершити розпочаті справи. Прилучіться до нас усі, хто любить і співчуває хворим дітям (збірка для Мирославчика зі Стрия); хто цінує українську книжку і прагне допомогти в розбудові видавничої справи та забезпеченні дітей в Україні безплатними книжечками (збірка на „Пригоди Чап-Чалапа"). Звертаємось до друзів, приятелів, шанувальників геніяльного нашого ЕКА з проханням підтримати наші старання у виданні його книжечки для дітей!

Щодо збірки на поетичну трилогію І. Козака, то звертаємося передовсім до вихідців із Закарпаття, з Гуцульщини і Бойківщини, бо в творчості І. Козака так багато рідного для них; до всіх українців, які цінують творче слово і талант самородка-мистця, бо книжки І. Козака справді гідні всеукраїнського визнання.

Водночас перепрошуємо тих, хто прислав чеки на суму 6 дол. – замовлення на книжку „Вакації з бабусею" Л. Дмитришин-Часто – за затримку з висилкою книжок адресатам. Справа в тому, що книжки, які були у Фундації, уже розпродані, а наступну частину буде привезено в середині чи наприкінці літа. Тоді й будуть вони відправлені всім, хто замовив або ще бажає замовити. Замовлення висилати на адресу: Publication Foundation "Ukrainian Book", 18 Briarwood Rd., Fl. Base, Jersey City, NJ 07305. Пожертви висилати на повищу адресу, або до Кредитівки в Нью-Йорку: Sev. Acc. #19296-00, Self Reliance [NY] Federal Credit Union, 108 Second Ave., New York, NY 10003. Просимо зазначити на чеках, на яку ціль надсилаєте пожертву.

Видавнича колегія

Видавництво шкільних підручників „Рідна мова" потребує помочі

Українці світу!

Звертаємося до вас з проханням підтримати відоме усім поколінням української діяспори видавництво св. п. Марії Дейко, яке видає популярні серед українського шкільництва підручники, двомовні словники, в тому числі оновлений українсько-англійський словник на компакт-диску (CD) з озвученням, ілюстраціями і комп'ютерною програмою перевірки правопису за Словником Голоскевича, і яке тепер перебуває у фінансовій скруті.

Зацікавленим особам, котрі хочуть допомогти фінансово у цій важливій справі, просимо звертатися до Союзу Українських Організацій Австралії: **AFUO, P.O. Box 251, Essendon, VIC.3040, Australia, або E-mail cyoa@netsol.net.au.**

Стефан Романів,
голова управи СУОА, Австралія

„Смолоскип" відкриває нові імена

У травні ц. р. відбулося п'яте з черги вручення нагород видавництва „Смолоскип" за 1999 рік. Цього року конкурс „Смолоскипа" був дуже багатим, загалом вручено 22 нагороди, серед яких дві заохочувальних. У списку нагороджених з'явилися не тільки нові імена, а й нові номінації, зокрема нагорода за кіномистецтво. Тут відзначено Тараса Пустнікова, студента акторського факультету Київського державного інституту театрального мистецтва, і молоду акторку Ирину Мельник – за виконання головних ролей у фільмі „Тупик", знятому на кіностудії О. Довженка.

У традиційній номінації з журналістики нагороду отримав Юрій Дорошенко – за низку статтей, присвячених проблемам міжконфесійних стосунків у сучасній Україні. За активну літературномистецьку діяльність нагороджено львів'янку Ирину Старовойт, яка організовує творчість наймолодшого покоління українських літераторів на львівському телебаченні. Жюрі літературного конкурсу визначило першу нагороду лише в одній номінації – поезії. Її здобула студентка музично-педагогічного факультету Ніжинського державного педагогічного університету ім. Гоголя Олена Степаненко – за поетичну збірку „Передчуття Авалону". Другу нагороду серед поетів здобули Тарас Девдюк (тепер живе в США) за збірку „Ти, три хвилини тому", і харків'янин Роман Трифонов за поетичний рукопис „На кордоні імперій".

У прозі другу нагороду здобула львів'янка Леся Демська за повість „Місто в тіні", і Яна Дубинянська – за збірку фантастичних оповідань. Уперше з'явилися лавреати II премії в номінації „есеїстика". Ними стали: українець з Москви Андрій Окара – за збірку есеїв „Провокативні дискурси" і Володимир Іщук – за дослідницьку працю „Масова комунікація і культура". Усі книжки лавреатів I і II нагород у трьох номінаціях будуть опубліковані видавництвом „Смолоскип" у 1999–2000 роках.

НАШІ СВЯТА І ТРАДИЦІЇ

Українське весілля

Минають літа, століття, а українське весілля не старіє, воно оживає новими барвами нашого життя, дивує всі народи. Ще в 1650 році описав весільні звичаї українців французький військовий інженер і картограф Гійом-Левесер Боплан.

Ще гуцули з карпатського села Космача возили своє самобутнє весілля на показ до Відня, де цісар Франц Йосиф щедро обдарував молодят і звільнив космачан від податків. Космацьке весілля у Відні оглядали високоповажні цісареві гості з Франції, Італії, Німеччини. Космацьке весілля відтворили у своїх картинах відомі живописці, учні школи Олекси Новаківського Михайло Мороз та Григорій Смольський. Зрештою, гуцулка з Космача Олена Чіпірчук в далекій Америці здійснила сценічну постановку космацьких весільних пісень, які записані в США на платівці. Письменниця із США Ольга Луцик-Рем на основі космацького весілля написала п'єсу і видала книжку „Князі гуцульських полонин". Тут варто підкреслити, що в Космачі немає молодого і молодої, нареченого і нареченої, а є „князь" і „княгиня". Немає весільних гостей, а є „бояри". І так було з первовіку. Ось де корені нашого роду.

Космацьке весілля цікаве своєрідними танцями — „волошка", „зірниця", „жида голити", „голубці щібати", „джуга", „півторак", „микуличинка", „голубка", „аркан", а також велетенським весільним походом на конях до церкви, ніжними „барвінковими" переспівами і, між іншим, й самим сватанням та тривалістю весілля.

У Космачі, коли княгині кладуть на голову вінок, то співають:

То не папороть паде.
Мамка віночок кладе,
Біленькими рученьками,
Дрібненькими слезоньками...

А як мамка віночок доньці на голівоньку покладе, тоді співають у Космачі:

Космацьке весілля — дружби з дружками.
В центрі — князь Дмитро Пожоджук та княгиня Марія Кіращук. 1984 рік.

– Ой куди ж ти, Гандзуночко, ходила,
Що так твоя головочка зацвила?
– Я ходила, рідна мамко, в садочок,
Припав мене черешновий цвіточок...

Вслухайтесь тільки! Яка поезія, яка краса! Коли бояри викуповують молоду в брата на подільському весіллі, то співають:

Братику, не лякайся,
братику, постарайся.
Не віддай сестру
За гріш, за чотири.

Тонка лірика і печаль чергуються з жартами. До дружбів чи дружок, до сватів чи боярів. Як на Буковині:

Наша сваха гонорова,
Наша сваха пишна,
Наша сваха така файна,
Як булка пшенична.

І майже не обходиться на весіллі без частівок та коломийок. Нерідко дівчата наспівують коломийку замість музичного супроводу і під спів танцюють без музики. Як на Покутті:

Коло річки — дві смерічки,
Що я їх садила.
Той ся, мамко, любко женить,
Що я 'го любила...

Україна — то не тільки Космач. То Поділля і Слобожанщина, Полісся і Покуття, Таврія і Лемківщина. Ще в 1777 році Г. Калиновський описав українські весільні обряди, а в 1805 році П. Червінський польською мовою у Варшаві видрукував дослідження „Сватання, весілля і родини...". В 1877 році весілля в Борисполі, Переяславського повіту, Полтавської губернії записав П. П. Чубинський (мелодії на ноти поклав М. Лисенко), в 1903 році весілля в містечку Монастирищі Липовецького повіту Київської губернії записав І. Демченко, в 1899 році весілля в селі Нижній Сироватці, Сумського повіту, Харківської губернії записав Б. Грінченко. Є й багато інших цікавих записів. Видано цікаві монографії про українське весілля.

Однак, на мою думку, українське весілля на сьогоднішній день досліджене ще недостатньо. Бо в кожному українському селі були свої шати для молодят на весілля, були свої пісні, танці. Вони збереглися й понині. Вони заворожують, чарують. Згадаймо, як писав Іван Франко восени 1878 року до Ольги Рошкевич з приводу записаних нею весільних пісень у селі Лолині на Івано-Франківщині: „Ще відколи слухаю та читаю народні пісні, вони ніколи не зробили на мене такого глибокого враження. Се певно тому, що перший раз мені лучаєсь бачити одну групу пісень в цілості і то ще в такій повній і багатій. Але кількo там пречудових образів попри дикій і напіввиробленій формі, кількo чуття, кількo геніальних порівнянь, кількo глубоко старинних споминок та окрушин, становлячих цінний матеріал соціологічний, етнічний і язиковий. А кількo здорових, ясних і правдиво людських поглядів на життя! З якою теплотою оспівана доля женщини перед шлюбом і по шлюбі! Якими широкими чертами змальований стан народу, бувший колись у глибокій старині! Мені слів не стає на похвалу тої епопеї селянського життя".

На жаль, в часи комуністичного режиму в Україні весілля відбувалося за спеціяльним сценарієм. Шлюб в церкві був заборонений. Ще й сьогодні по всій Україні весілля відбуваються, під оглушливу музику в ресторанах. Весільні гості не співають, а коли й спробують заспівати народну весільну пісню десь в Харкові чи Одесі, Полтаві чи Чернігові — то їх присоромлять, обізвуть селюхами. Вже не танцюють весільні гості на Слобідській Україні гопака чи польку, а хитаються в африканських „шейках", ніби напідпитку. Аж душа болить, що нащадки славних козаків стали сьогодні трясунами, так легко забувши про свою тисячолітню культуру. Та й чудові українські строї змінили молодята на вельони та чорні костюми. А в такому білому, звісно, тільки смерть ходить. А були ж колись і віночки в нареченої та дружок, і стрічки, розпущені по плечах, і чарівні вишиванки. Що не дівчина — то писанка, богиня українська. Радісно сповнюється серце від того, що хоч в діяспорі наші українці зберегли ці звичаї і традиції. Наприклад, у Франції на весіллі в Соні Прієто весільний танець „Гопак" розпочинав її наречений Фредерік Бона, який походить із знатного італійського роду. Чужинець Фредерік вивчив українську мову, український танець, українську пісню, а наші безбатченки в Луганському чи Донецькому, Одесі чи Миколаєві слова українського соромляться сказати.

Молоде подружжя з Тернополя Андрій Вовчок та Оксана Рафа під час вінчання (в подільській ноші), 1998 рік.

Та поволі скресає крига — вертається народне весілля в Україну. Ідуть старости шукати куницю, як сотні літ це робили, одягають молодята до шлюбу вишивані строї, грає троїста, пригадуються весільні пісні і танці. Особливо швидко почалося відродження народного українського весілля в Києві, Львові, Тернополі. Український центр культурних досліджень навіть організовує щоосені показові народні весілля в Києві.

Львів'яни ще й досі пам'ятають весілля Мирослава Решетила, Тараса Дідули, які пройшли гучно по древньому Львову, а подоляни в Тернополі згадують весілля Романа Олещука, Ростислава Крамара, які так добре організувало тернопільське молодіжне товариство „Вертеп". Бо через віки народ проніс щиру, палку любов до звичаїв, пов'язаних із шлюбом. А що створене народом, то не вмирає. То ж вічно житиме українське народне весілля — візитна картка України.

Дмитро Пожоджук,
Заслужений майстер народної творчости України,
аспірант Львівського університету.
с. Космач. Гуцульщина

Весільні пісні записав автор від Н. Кіращук в Космачі, Галини Андрійчук на Буковині, в селі Мишині Івано-Франківської области.

Кому вигідна...

(Закінчення зі стор. 1)

що так буде до того часу, поки обласна прокуратура і Верховний суд України не дадуть рішенню Вишгородського суду правової оцінки. Саме до облпрокуратури та Верховного суду звернулися представники Олександра Омельченка з проханням це рішення опротестувати у порядку нагляду.

Тим часом представник Г.Суркіса в суді, адвокат Юрій Ромазанов підкреслює, що, діючи "чітко за законом", треба "проводити повторні вибори" в столиці. Абстрагуючись від величезної кількости юридичних "гачків", слід визнати беззаперечну річ: вибори мера і події навколо них носять політичне забарвлення. В той час, як результати голосування 30 травня цілком влаштовують виборців (принаймні, 76 їх відсотків), навколо події вирують політичні баталії.

Президент України офіційно визнав результати виборів мера, підписавши відповідний указ стосовно О.Омельченка, а також заявив вже після того, як у Вишгороді відбувся суд, що рішення суду розтоптало волю багатьох тисяч виборців Києва.

Голова Верховної Ради, кандидат на посаду президента України Олександр Ткаченко вважає, що вибори Київського міського голови відбулися легітимно.

Лідер Народного Руху України Юрій Костенко заявляє, що Григорію Суркісу та його патронам не вдасться захопити Київ і звинувачує найвищу владу в тому, що вона свідомо створила ситуацію, коли вже обраний мер опинився у "підвішеному" стані.

Можна, звичайно, говорити в цей час, що ситуація навколо виборів мера загострилася виключно через "юридичні обставини" і вислуховувати звинувачення у порушеннях закону, які іноді доходять до абсурду. Але насправді на перше місце виходить інше: сьогодні готується підгрунтя для такого ж ігнорування волевиявлення громадян під час наступних виборів президента.

Представник Олександра Омельченка в суді, народний депутат України Володимир Бондаренко, коментуючи судовий процес, сказав, що робиться все, аби перешкодити роботі представницької влади в столиці і зруйнувати самоврядування.

Представники відповідача "відчули зміну настроїв у поведінці судді" і що це сталося після "невипадкових" заяв Президента, який "порадив сторонам примиритися, оскільки обидва учасники в ході судового процесу втрачають свій авторитет", та заяви заступника Голови Верховної Ради, лідера СДПУ(о) Віктора Медведчука про те, щоб "погодитися з будь-яким рішенням суду". На думку В. Бондаренка, таке висловлювання Президента "є втручанням у діяльність судової гілки влади і образливе для суду". Він вважає, що Президент зробив таку заяву під впливом керівників СДПУ (о), яка "використовує владу та ім'я футбольного клюбу "Динамо-Київ", грабуючи державу.

Народний депутат образно зауважив, що дивлячись на результати рішення суду, він згадав коштовну шубу, яку представники СДПУ (о), керівники футбольної команди "Динамо-Київ" "наділи на плечі іспанському судді" з метою підкупу. "Я впевнений, що така шуба, незважаючи на спекоту, також була вручена у Вишгородському суді", заявив народний депутат. Водночас він нагадав, що іспанський суддя заявив на весь світ, що "хабарникам не місце в футболі і політиці.

У заяві Київської міської організації партії Християнсько-народний союз, зробленій з приводу вироку Вишгородського районного суду, говориться, що це вчинено "на догоду високопоставленому провіднику одіозного політико-фінансового угрупування, поіменованого партією" і висловлюють переконання, що "добра воля громадян, представником якої є справді народна влада в особі Олександра Омельченка, не дозволить взяти гору брудним грошам кланових олігархів".

Скасування Вишгородським районним судом рішення Київської міської виборчої комісії є політичним замовленням, вважає народний депутат України Роман Зварич і додав, що, прийнявши таке рішення і не взявши до уваги думки киян, які 70 відсотками голосів обрали О.Омельченка мером, "Україна в черговий раз підтвердила те, що вона – бананова республіка", а не демократична держава.

Фракція Народного Руху України у Київраді закликала депутатів столиці скликати надзвичайну позачергову сесію, щоб "врятувати самоврядування в столиці України". Всеукраїнське молодіжне об'єднання "Молодь – надія України" 23 липня розпочала пікетування приміщення Вишгородського райсуду Київського області. Члени об'єднання намагалися "поховонити" опудало "вишгородської богині правосуддя Феміди", закопавши її у спеціяльно викопану яму у бур'яні біля приміщення суду. Це є "зухвалим викликом" сотням тисяч киян та "брутальним глумом" над їх волевиявленням, яке вони висловили в день виборів мера, – такою є позиція УНА-УНСО. Організація вважає, що такі дії влади спрямовані на зрив президентських виборів.

"Як відбулися вибори мера в Києві, так пройдуть і президентські вибори в Україні", – вважає кандидат на пост Президента Євген Марчук. Коментуючи рішення Вишгородського суду, кандидат у президенти сказав, що тут "більше політики, ніж права". На його переконання, "всі ті, хто це затіяв", завдали собі величезної шкоди.

На час коли це число вже було підготовлене до друку, стало відомо з інформаційних джерел, що Верховний Суд України зупинив рішення Вишгородського районного суду Київської області від 22 липня про визнання недійсними результатів виборів київського міського голови 30 травня ц.р. Голова Верховного Суду Віталій Бойко розглянув скаргу представників Олександра Омельченка на рішення Вишгородського районного суду у справі за скаргами екс-кандидатів на пост мера Григорія Суркіса та Миколи Грабара і ухвалив витребувати від Вишгородського районного суду справу.

Рішення Вишгородського райсуду зупинено до закінчення провадження справи у Верховному Суді в порядку судового нагляду.

НА ДУМКУ КОМЕНТАТОРА

"Суркіс проти Омельченка"? Нічого не вийде – кияни мають досить здорового глузду

Результат виборів Київського міського голови з політичної точки зору одностайно вважається вирішеним. Надто велику перевагу здобув Олександер Омельченко. Усі політичні суб'єкти країни, починаючи з Президента України, згодні, що саме він – це справжній вибір киян. Можна з певністю сказати, що так само насправді думають навіть об'єднані соціял-демократи, але із зрозумілих причин публічно твердять інше.

У Києві спокійно, самі кияни, здається, вже й забули, що правомірність їхнього рішення 30 травня піддається сумніву у судовому порядку. Очевидно, що намагання Григорія Суркіса оскаржити результати виборів у судовому порядку приречені на невдачу, яким би не було рішення Вишгородського районного суду. Якщо навіть раптом станеться чудо, і цей суд винесе рішення на користь Г. Суркіса, нічого це не змінить.

Отже, здається, все зрозуміло – Київським міським головою є і буде Олександер Омельченко. Незрозуміло лише, чому Григорій Суркіс не хоче визнавати очевидного. Невже так покладається на свою політичну вагу в коридорах української влади?

Версій з поясненнями мотивів непоступливости почесного президента футбольного "Динамо" вистачає: від примітивного "а я так хочу!" до хитрого "про всяк випадок хай тягнеться справа, а там побачимо". На нашу думку, усі версії об'єднує одне: вони, за великим рахунком, для киян елементарно нецікаві. Бо чим би там не керувався Г. Суркіс, звертаючись до суду, це, повторимо, не змінить головного - мера столиці.

Напевне, єдине, що справді заслуговує на увагу у всій цій історії з невдалою спробою "некоронованого короля" української закулісної політики посісти, всупереч справжній волі виборців, надважливу виборну посаду в країні, так це те, що, виявляється, навіть у нас, в Україні, де істинна демократія тільки народжується, все-таки неможливо робити у політиці все, що заманеться.

Очевидно, Г. Суркіс порахував і власні величезні фінансові можливості разом, з потужним впливом на провідні засоби масової інформації (особливо – загальнонаціональні канали телебачення), і своє справді вагоме політичне місце у владних коридорах. А от власне виборців проігнорував. Можливо, вважаючи, що кияни "нікуди не дінуться" – проголосують за нього.

Але таке ставлення до виборців справедливо привело його до того, до чого, власне, і повинно було призвести – до поразки. Гарний урок усім нашим політикам, особливо сьогодні, напередодні виборів президентських. Скільки було розмов серед політологів і журналістів, що київські вибори у травні будуть пробою сил перед виборами президента у жовтні. Це й справді так.

Отже, й претендентам на найвищу державну посаду варто добре засвоїти головне з цієї проби: якщо хочеш перемогти, то замало лише грошей та зв'язків на найвищих поверхах влади. Знервований сьогоднішніми економічними негараздами пересічний українець все-таки зберігає достить здорового глузду, аби не вірити всім обіцянкам свіжоспечених політичних гравців і розрізняти, хто з кандидатів на ту чи іншу виборну посаду більше поважає прагнення виборця до кращого життя.

Олександер Нестеренко
(Київ-прес)

Розперезаність...

(Закінчення зі стор. 1)

ми надавали зовнішнього блиску цьому відпочинковому побережжю. Однак, тодішні російські вельможі та багатії вміщались у рамці існуючих правил чемностей і поведінки. Натомість теперішні нові російські багатії, як свідчать добре обізнані зі справою місцеві французькі офіціянти, цілком позбавлені будь-яких правил культурної поведінки. „Вони спочатку були просто неотесані та невиховані, а вже тепер починають краще пристосовуватися", – стверджує Магнус Олоффсон, відповідальний за їжу і напої готелю Неґреско в Ніцці. Незаперечним все ж таки залишається те, що новітні російські багатії-вельможі мають великі запаси готівки, котрі безцеремонно використовують для власних приємностей. Коли передреволюційні вельможі приїздили з власною обслугою, теперішні багатії приїздять з особистою охороною. Французька Рів'єра не є єдиним відпочинковим місцем для росіян в Европі. Власники туристичних бюр кажуть, що велика кількість росіян середньої заробіткової кляси в останніх трьох роках з'являється в Еспанії - Коста дель Соль та на пляжах Італії, Туреччини і Кипру.

Новонабуте багатство росіян, які розраховуються тільки готівкою, починає непокоїти багатьох місцевих підприємців, зокрема коли чутки про відмивання грошей та слідства місцевих властей щодо їхніх правдивостей надають їм деякої ймовірності.

Якщо врахувати скрутну економічну ситуацію Росії та її грошової одиниці, то мусимо визнати, що поява такої великої кількости нових російських багатіїв поза її кордонами – вельми цікаве явище.

Христина В. Ференцевич

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

(LABOR DAY WEEKEND)

Субота, 4 вересня 1999р. о год. 10:30 вранці
Вправи — год. 9-та вранці

за ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК та ТРОФЕЇ і НАГОРОДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ у слідуючих конкуренціях для дівчат і хлопців:

Число конкур.	Вік		Вік	Число конкур.
1	13/14	100 м. змінний	13/14	2
3	15 і вище	100 м змінний	15 і вище	4
5	10 і нижче	25 м. довільний	10 і нижче	6
7	11/12	25 м. довільний	11/12	8
9	13/14	50 м. довільний	13/14	10
11	15 і вище	50 м. довільний	15 і вище	12
13	10 і нижче	50 м. довільний	10 і нижче	14
15	11/12	50 м. довільний	11/12	16
17	13/14	50 м. горілиць	13/14	18
19	15 і вище	50 м. горілиць	15 і вище	20
21	10 і нижче	25 м. горілиць	10 і нижче	22
23	11/12	25 м. горілиць	11/12	24
25	13/14	50 м. грудний	13/14	26
27	15 і вище	50 м. грудний	15 і вище	28
29	10 і нижче	25 м. грудний	10 і нижче	30
31	11/12	25 м. грудний	11/12	32
33	13/14	100 м. довільний	13/14	34
35	15 і вище	100 м. довільний	15 і вище	36
37	10 і нижче	25 м. метелик	10 і нижче	38
39	11/12	25 м. метелик	11/12	40
41	13/14	50 м. метелик	13/14	42
43	15 і вище	50 м. метелик	15 і вище	44
		ГІНЦІ		
45	10 і нижче	4x25 м. довільний	10 і нижче	46
47	11/12	4x25 м. довільний	11/12	48
49	13/14	4x50 м. довільний	13/14	50
51	15 і вище	4x50 м. змінний	15 і вище	52

Змагуни (-ки) можуть брати участь в трьох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях. Гінці будуть устійнені клюбовими тренерами або представниками.

РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕННЯ **до 23-го серпня 1999 року** на руки Марійки Бокало, провідника змагань. Реєстрації над басейном НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ. Вписове виносить 5 дол. від змагуна (-ки)

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ

....
Ім'я, прізвище: (по-англійськи)
....
(по-українськи)
....
Адреса
.... Поштовий Ковд ....
Телефон: (..................) .... Вік ....
Хлопець .... Дівчина ....
....
Клюб/Молодеча організація
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....
....

Просимо вислати карту зголошення разом з вписовим (чек виписаний на „Ukrainian Sports Federation")

Maria Bokalo, 742 Linden Avenue, Rahway, N.J. 07065

Tel.: (732) 382-2223

ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ДІЯЛЬНІСТЬ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

За час від 10 липня 1998 р. до 2 липня 1999 р.

	53,329.07 дол.	Іван і Елізабета Хлопецький із завіщання;
	10,400.00	Іван Галавай із завіщання;
	3,100.00	Володимир і Анна Рак;
	2,116.00	Тереса Божик із завіщання;
	1,000.00	Ігор і Рома Гайда;
	1,000.00	Михайло і Софія Пирський із завіщання;
	1,000.00	Мирослава Цибрівська у пам'ять мужа д-ра Олекси Цибрівського;
	800.00	Борис Галан;
	500.00	Українська Православна Федеральна Кредитова Кооператива у Нью-Йорку;
	320.00	Любомир і Лариса Онишкевич;
	250.00	Українсько-американський Спортовий Клюб у Нью-Йорку;
по	200.00	Ігор Е. Коцур у пам'ять дружини Любомири Зазулі-Коцур, Василь і Віра Ліщинецький, Роман і Лідія Процик;
	150.00	Василь Калинович;
	140.00	Степан і Марія Хемич;
по	130.00	Іван Телюк, Вікентій Шандор;
	125.00	Климентій Рогозинський з 125-літтям НТШ;
	120.00	Володимир і Христина Баранецький;
по	100.00	Михайло Дзвінка, Павло Джуль у пам'ять бл. п. д-ра Данила Гусара Струка, Богдан і Наталія Коваль, Оксана Луцька, Стефан Стецура, Марта Тарнавська;
по	80.00	Лада Біланюк, Лариса Біланюк, Олекса Біланюк, Василь Ленцик, Анна і Юрій Павлічко, Святослав і Марта Трофименко, Іван Фізер, Василь Ящун;
	60.00	Лідія Зайнінгер;
по	50.00	Тимотей Балабан, (на видання), Михайло Біда, Марія Борковська, Арета Галібей, Ольга Кекіш, Олександер Пришляк, Дмитро й Евстахія Штогрин;
по	40.00	Віра Андрушків, Ксеня Антипів, Оксана Ашер, Марія Бартошик, Тамара Булат, Роксоляна Бурачинська, Степан Воляник, Богдан Гайдукевич, Любомир Гевко, Роман Гриців, Ася Гумецька, Роман Гой, Павло Джуль, Іван Дутко, Орест Дячок, Володимир Жила, Мирослав В. Зєлик, Євген Івашків, Іларіон Калиневич, Ігор Каменецький, Лідія Кізима, Степан Кікта, Уляна Климишин, Василь Колодчин, Стефанія Король, Богдан Крук, Мирослава Ласовська-Крук, Олександер Лист, Володимир Магун, Мотря і Евстахія Мілянич, Василь Наконечний, Богдан Неганів, Мирослав Прокоп, Лада Прокоп, Нестор Рихтицький, Климентій Рогозинський, Леонід Рудницький, Іван Самійленко, Мирослав Сербин, Олександер Серафин, Іван Сєрант, Володимир Стойко, Ілля Ткачук, Богдан Томків, Володимир Трембіцький, Андрій Турчин, Юрій Фединський, Михайло Цап, Лев Чабан, Марія Юзич, Христина Юзич;
	30.00	Марія Шепарович;
	25.00	Зеновій і Володимира Гіль;
	20.00	Мирослав Кальба.

Усім жертводавцям висловлюємо щиру подяку за Ваше зрозуміння і пожертву для продовження української науки, а також це дає можливість допомагати розвиткові української науки в Україні. Велике Вам спаси Біг. Якщо б чиєсь прізвище, серед жертводавців було пропущене у списку, то просимо нас повідомити. Наша адреса:

Shevchenko Scientific Society, Inc.
63 Fourth Ave.
New York, N.Y., 10003

СПОРТ

В УКРАЇНІ

Українські шахістки здобули Кубок Европи

Вперше в історії цих змагань, не програвши жодної партії, здобула Кубок Европи четвірка херсонської „Школи Руденка" в складі міжнародних гросмайстерів Наталі Жукової, Тетяни Василевич, Катерини Ковалевської (єдина шахістка з Ростова-на-Дону, Росія) і міжнародного майстра Тетяни Меламед.

Участь у цьому турнірі взяли також команда „Школи ґросмайстерів" з Києва, яка, не програвши жодних змагань, посіла третє місце. В складі цієї команди грали Ганна Затонських, Тетяна Кононенко (в минулому їй посприяв УСЦАК), Анна Зозуля, Лідія Семенова і Влада Калініна.

Золоті медалі за найкращі індивідуальні досягнення в іграх цього турніру здобули Н. Жукова, К. Ковалевська, Т. Василевич, Т. Меламед, Л. Семенова і Т. Кононенко.

„Динамо", Київ починає гру в Чемпіонаті Европи

Змагання Ліги чемпіонів Европи з футболу сезону 1999/2000 року тривають. Чемпіон України – київська команда "Динамо" 28 липня грає з литовською комадою „Жальгіріс". На жаль, про результат цієї гри ми можемо повідомити тільки в наступному числі „Свободи". У попередньому колі „Жальгіріс" двічі переміг вірменський „Цемент".

Переможцями першого кола стали також футбольні чемпіони Болгарії, Югославії, Латвії, Молдови, Мальти, Фінляндії, Азербайджану, Ісляндії.

В ДІЯСПОРІ

Тільки сім змагунів взяли участь в турнірі УСЦАК-Схід

СОЮЗІВКА. – Задушлива спека, яка у своїх кліщах тримала усе східнє побережжя Америки, обмежила число учасників першого літнього тенісового турніру УСЦАК-Схід до сімох змагунів. Близько 20 інших тенісистів воліли не зовсім холодну воду басейну Союзівки, ніж тверді і гарячі корти оселі.

Турнір обмежено до суботи, 3 липня, і проведено за звичайною елімінаційною системою. У групі чоловіків, до якої долучився сеньйор Юрій Савчак, Олег Запутович переміг Ю. Савчака (6:3, 4:6, 6:4) і О. Кучму (6:1, 6:1).

У чотиричленній групі сеньйорів перше місце здобув Юрій Петрикевич, який переміг у фіналі Ярослава Тимківа (4:6, 6:3, 6:3). У півфіналах Ю. Петрикевич елімінував Івана Шваника (6:2, 6:1), а Я. Тимків – Володимира Дзівака (6:2, 6:1). Турніром проводив ланковий УСЦАК Ю. Савчак, а нагороди, встановлені Карпатським лещетарським клюбом, вручили фіналістам його голова Юрій Попель і Роман Ракочий ст.

Наступний турнір – у подвійних іграх – відбудеться тут 31 липня – 1 серпня.

Н. Н.

Після вручення нагород фіналістам (зліва) – Ю. Савчак, О. Запутович, О. Кучма, Ю. Петрикевич, Я. Тимків, Ю. Попель.

Подяки УСЦАК

До Управи УСЦАК надійшли листи з України, в яких спортивні діячі дякують за фінансову підтримку важливих спортивних проєктів. З Львівської обласної шахової федерації подяку за підтримку Меморіялу проф. Попеля з шахів у Львові (20 по 30 вересня ц. р.) надіслав президент цієї федерації міжнародний ґросмайстер А. Михальчишин. З Києва автор книги „Шахісти української діяспори" Петро Безпалько дякує за підтримку цього видання.

Матеріяли про події спорту подав ***Омелян Твардовський***

Нехай у світі чують українську мову

Є в мене добрий товариш Аркадій Талько, постійний коментатор місцевих спортивних передач, який завжди веде коментар українською мовою. Почали ми з ним якось пригадувати, хто з тренерів наших національних збірних дає інтерв'ю державною мовою. Пригадали, що спершу це робив Й. Сабо , але з часом і він відійшов від мови нашої країни. Приклад доброго володіння державною мовою показали Г. Суркіс, почесний президент ФК „Динамо", а також голова Федерації футболу України В. Пустовойтенко. Я не вважаю обов'язковим, щоб і в побуті ці люди говорили обов'язково українською мовою. То вже справа особиста. Але у коментарях, інтерв'ю, інших офіційних виступах слід бути законослухняними. Тому в мене є одне прохання: оволодійте мовою держави, в якій живете! Нехай в усьому світі почують мову великого народу, який вартий слави, що її здобувають наші спортсмени.

Євген Косинський,
село Баранівка.
(„Спортивна газета")

Календарець тенісових змагань –1999

31 липня–1 серпня	– Подвійні ігри, Союзівка
4–6 вересня	– Першості УСЦАК, Союзівка
18–19 вересня	– КЛК, Союзівка
2–3 жовтня	– „Тризубівка"

ADVERTISING RATES FOR THE UKRAINIAN WEEKLY

(Published in English on Sundays)

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED

ONE WEEK PRIOR TO PUBLICATION: FRIDAY NOON.

All general advertising: 1 inch, single column ____ $12.00
Fraternal and community advertising: 1 inch, single column ____ $ 7.50
FOUR-PAGE CENTERFOLD PULLOUT ____ $2,900.00

Size	Dimensions	Price
1/4 Pg	$7\frac{1}{4}$" X 2c	$165.00
1/4 Pg	$14\frac{1}{2}$" X 1c	$165.00
1/4 Pg	$3\frac{5}{8}$" X 4c	$165.00
1/8 Pg	$7\frac{1}{4}$" X 1c	$85.00
1/8 Pg	$3\frac{5}{8}$" X 2c	$85.00
1/8 Pg	$1\frac{13}{16}$" X 4c	$85.00
1/2 Pg	$7\frac{1}{4}$" X 4c	$310.00
1/2 Pg	$14\frac{1}{2}$" X 2c	$310.00
1 Pg	$14\frac{1}{2}$" X 4c	$600.00

ADVERTISING RATES FOR SVOBODA

(Published in Ukrainian on Fridays)

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY WEDMESDAY NOON

ONE WEEK PRIOR TO PUBLICATION.

OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE DAILY UNTIL 9 A.M.

OF THE WEDNESDAY THE PAPER IS PRINTED

All general advertising: 1 inch, single column ____ $12.00
Fraternal, personal and community advertising: 1 inch, single column ____ $7.50

Size	Dimensions	Price
1/4 Pg	$7\frac{1}{4}$" X 2c	$165.00
1/4 Pg	$14\frac{1}{2}$" X 1c	$165.00
1/4 Pg	$3\frac{5}{8}$" X 4c	$165.00
1/8 Pg	$7\frac{1}{4}$" X 1c	$85.00
1/8 Pg	$3\frac{5}{8}$" X 2c	$85.00
1/8 Pg	$1\frac{13}{16}$" X 4c	$85.00
1/2 Pg	$7\frac{1}{4}$" X 4c	$310.00
1/2 Pg	$14\frac{1}{2}$" X 2c	$310.00
1 Pg	$14\frac{1}{2}$" X 4c	$600.00

Quantity discounts:

1-9 ads	$12.00 per inch/Sc
10 or more ads	20% discount
24 or more ads	25% discount
52 ads	30% discount

NOTE:

1 A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.
2. All advertising correspondence should be directed to: Mrs. Maria Szeparowycz, Advertising Manager, or Maria Oscislawski, Advertising Representative, 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054.
3. Kindly make checks payable to Svoboda or The Ukrainian Weekly, as appropriate.

XX століття: ПОДІЇ І ДАТИ

1929-ий рік:

1-7 січня – американський військовий літак пролетів 150 годин з танкуванням пального в повітрі.

27 січня – на конгресі у Відні створена ОУН.

27 червня – в Бел-лябораторії в Нью-Йорку вперше показано кольорове телебачення.

23 жовтня – відбувся перший безпосадковий переліт Нью-Йорк-Лос-Анджелес за 36 годин.

У США почалася біржова криза; Сталін видалив з СССР Троцького; в США зареєстровано 27 мільйонів авт; в СССР почалась колективізація і „розкуркулення".

1930-ий рік:

28 січня – в Україні ліквідовано УАПЦ.

18 лютого – астроном Клайд Томбак відкрив плянету Плутон.

28 березня – Константинопіль перейменовано на Стамбул.

14 червня – засновано Федеральне бюро боротьби з наркотиками.

2 листопада – Гайле Селасіо коронований імператором Етіопії.

В Галичині почалась „пацифікація" українців; в Тексасі відкрито Східні нафтові поля; британець Френк Вайтл запатентував реактивний двигун.

1931-ий рік:

23 січня – померла 50-річна Анна Павлова – російська балерина світової слави.

3 березня – офіційним Гимном США стала пісня „Star Spangled Banner".

Японські війська ввійшли в Манжурію; в СССР почалося створення масових таборів примусової праці – системи ҐУЛаг, в'язні яких мали прокладати Біломорканал, будувати інші великі об'єкти; в США збанкрутували 2294 банки; відкрито „важку воду"; у Швайцарії відкрито вітамін А; в Україні почались масові арешти колишніх діячів УНР.

1932-ий рік:

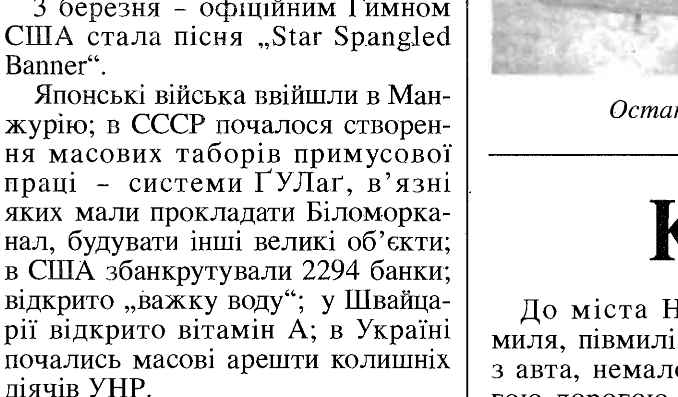
12 січня – до Сенату США обрано першу жінку – Ґетті Керевей.

28 січня – Японія бомбардувала Шанхай.

5 липня – Антоніо Салазар на 36 років став диктатором Португалії.

31 липня – Болівія і Параґвай почали війну за провінцію Чако.

В Україні почався організований владою голодомор, від якого за даними National Geographic померли 14 млн. людей; в Німеччині вибори до парляменту виграли нацисти; в Британії синтезовано пластик; в Лондоні засновано філармонічну оркестру; в Сполучених Штатах Америки налічувалося 13.7 млн. безробітних.

ЦІКАВО ЗНАТИ

Найважчий в світі плаґіят

В липні 1947 року екіпаж летунів з 11 осіб на чолі з Миколою Рибком підняв у повітря новий совєтський стратегічний бомбардувальник Ту-4. Його поява викликала захоплення кремлівської верхівки і вже на найближчому святі син Сталіна – молодий генерал Василь Сталін (він закінчив життя як хронічний алькоголік у Самарі на Волзі) пілотував цю машину над Москвою у супроводі четвірки винищувачів. Ще б пак! Літак Ту-4 важив із бойовим завантаженням 66 тонн і міг донести 8 тонн бомб до Америки. Літаки будувалися на волзьких заводах великими серіями і надходили на озброєння стратегічної авіяції СССР. З цього літака почалась нова ера бомбардувальної авіяції СССР.

Проєктував літак авіяційний конструктор Андрій Туполєв під наглядом НКВД–МҐБ. Так, цей видатний літакобудівник тривалий час займався творчою працею... за дротами. Таємна організація називалася досить гарно – Спеціяльний технічний відділ (СТО). У СТО працювали кілька конструкторських бюр, очолюваних талановитими майстрами цієї справи Петляковим, Туполєвим, Мясіщевим та ін. Кожен проєкт мав номер, який починався від СТО (або 100): „проєкт 100", „проєкт 101" і т.д. Андрій Туполєв (з ним працював також Сергій Корольов, пізніше – конструктор космічних апаратів) спершу конструював фронтовий бомбардувальник Ту-2 (проєкт 103), а згодом перейшов до створення машини дальної дії, бо Сталін готувався до війни з США. Цей літак мав чотири поршневих двигуни по 2200 кінських сил кожен, важив у польоті 36 тонн, в тому числі брав 5 тонн бомб.

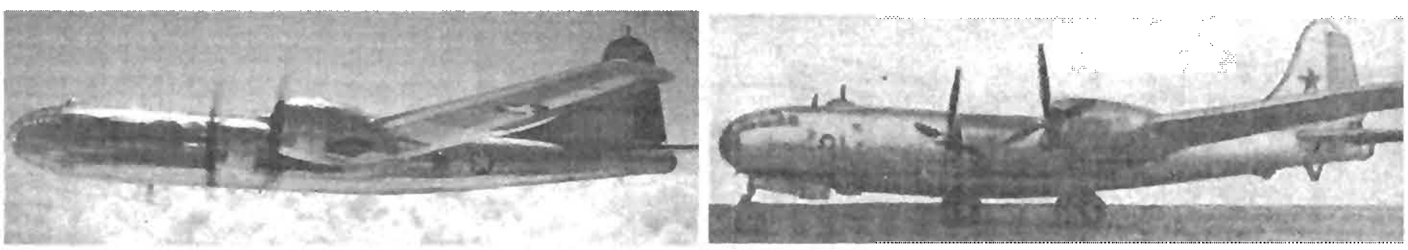
У 1946 році на авіяційному заводі вже почали будувати перший літак, але Сталін нетерпеливився, тому роботи припинили, щоб розпочати випуск іншого літака, теж Ту-4, але значно досконалішого. Тепер уже всім відомо, що цей надважкий на ті часи літак СССР був „позичений" у американців, де він мав назву Б-29 і свого, справжнього конструктора.

Вільям Боїнг народився в Дітройті 1 жовтня 1881 року в родині німця Вільгельма Боїнґа. Власну фірму заснував в 1914 році, побудував свій перший літак і навчився його пілотувати. В 1916 році Боїнґ заснував компанію „Пасифік аеропродактс", яка з 1961 року має назву „Боїнг". Билл Боїнг 9 першим організував поштові авіярейси між США і Канадою, включив до складу екіпажу перших стюардес, побудував перші надважкі бомбардувальники. Бойові гелікоптери „апачі" і "команчі", ракети перехоплення, запуск космічних апаратів з морської плятформи – усе це Боїнґ. Перша атомна бомба була скинута з його літака – саме з Б-29.

Чи не найпопулярнішим досягненням Билла Боїнґа є його пасажирські лайнери різних типів. Розповідають, що новий еміґрант, коли вийшов на американському летовищі з літака, запитав про його марку. Йому відповіли: „Боїнг". Новачок показав на другий і третій літаки. Усе це були „боїнґи". „Американці називають літаки „боїнґами", – вирішив чоловік. Найбільший „боїнг" бере півтисячі пасажирів, має висоту семиповерхового будинку.

Билл Боїнґ помер у 1956 році. Андрій Туполєв – в 1972-му. Останній теж був талановитим, але підневільним конструктором, тож не його провина, що Б-29 в СССР назвали Ту-4.

Левко Хмельковський

Останній надважкий бомбардувальник з поршневими двигунами – Б-29 в США (зліва) і Ту-4 в СССР.

В КІНЦІ ГАЗЕТИ

Кольори Ніяґари

До міста Ніяґара Фоллс ще миля, півмилі. Нарешті виходимо з авта, немало вже змучені довгою дорогою. Йдемо парком, не питаючись напрямку, просто за людською хвилею. Песимістичний голос всезнаючого розуму намагається приглушити передчуття дива: „А що може бути особливого? Вода та й вода..."

Проте... все стихає в людині при перших же поглядах на могутню стихію природного дива. Мовчить розум, завмирає душа, тільки очі розширюються, намагаючись ввібрати в себе усе до найменшої бризочки. Велична картина пензля божественного творця. Але не принижуюча, не пригноблююча. Навпаки, — вона возвеличує і окрилює. Як і кожна справжня краса — природна й проста, яка сама не турбується про ефект, що може справити, а тільки дихає свіжо, на повну силу молодих грудей.

Тут зустрічаються, а скоріше роз'єднуються стрімкою ніяґарською водою Америка і Канада. Канада видніється вигадливими контурами коричнево-червоних старих будівель у місті Святої Катерини і модерними обрисами надсучасних споруд. Казино „Ніагара". Височенна голуба башня-ресторан, по ніжці якої повзе жовтий жук, вінда-ліфт.

Перехожі йдуть собі до Канади пішохідним відділом високого мосту. Для цього досить показати пашпорт громадянина Америки чи Канади.

З обох боків річки Ніяґари — як з американського, так і з канадського, можна за 8 долярів сісти до човна і на кілька коротких хвилин підпливти на ньому до „дна" найінтенсивнішого водоспаду „Підкова", що належить Канаді — до місця, де розгнівана довгим летом згори вода торкається річки. Всіх пасажирів перед поїздкою одягають в сині прозорі поліетиленові плащі, аби люди не змокли до ниточки. Такий кораблик на хвилях здається вазою з синім букетом. А його пасажири, котрі після рейду продовжують ходити в синіх довгих прозорих плащах, — якимись пришельцями з таємничої плянети.

До річки, човнів і дна ніяґарського коричневого кам'яного урвища людей опускають ліфтами. Можна сісти до кораблика або просто покарабкатись уверх кам'яними сходинками, ближче до срібних блискіток летючої води. Звідси, знизу, особливо відчувається шалена висота камінного облому, із якого звалюються круті потоки. Навколо — різного розміру каміння, зелені кущі, жовті, білі, рожеві квіточки, що ростуть собі на поверхні небагатого ґрунту. А згори летить і летить безперервно вода, — в своїй бурхливій урівноваженості, гримучому спокої, тремтливій упевненості.

Липне до тіла намоклий одяг, бризки стрибають в об'єктиви фотоапаратів, а люди всупереч усьому раз по раз завмирають на підступних слизьких сходинах у надії втримати на плівці „свій" шматочок бачення хвилюючої Ніяґари.

До Ніяґарського водоспаду традиційно приїжджають, побравшись, молодята на медовий місяць. Тут, обнявши дорогоцінну

(Закінчення на стор. 24)

Кольори Ніяґари...

(Закінчення зі стор. 23)

половину і не помічаючи нікого навколо, бродять закохані. Кольори природи і любові зливаються в єдину палітру щастя.

З американського боку багато зроблено для впорядкування місцевости навколо природного чуда. Повернувшися ескалятором нагору, можна під'їхати автобусом до середини ніяґарської резервації. А можна піти пішки. Ось міст через річку на підході до водоспаду. Вода бурлить, піниться, обминає порослі темно-зеленим мохом кам'яні брили, часом несе цілі обтесані нею до гладенького стовбури дерев. Назустріч — неспішні дороги і доріжки парку, котрий на початку вересня збирає перші пожовклі листочки й останні дні некалендарного літа. Навколо панує свіжий запах води. Збоку від алей парк опускається собі до течії, а вона плюскотить до нього лагідно, обнімає за голочки дерев, тулиться до кам'янистих берегів...

Зайшовши на оглядові майданчики біля водоспаду „Діва мли" (чи, може, існує яке краще тлумачення слів Maid of Mist), можна на дотик руки наблизитись до стихії. Ось вона — стрімка вода, зовсім поруч. Біжить, океанська вперемішку з річковою, прозора і тяжка, і до самого краю продовжує лишатися річкою, тримаючи якісь камінчики й черепашки на неглибокому дні.

Але зрештою — обрив. І раптово, всією товщею срібна лява заламується донизу. Унизу, де саме днище одного з водопадів, де маса води валиться з висоти із шаленою швидкістю і, не досягши, розбивається перед ногами сміливців на сотні друзок, копошаться, як жовті мурашки, люди у лимонного кольору костюмах із міцної гуми — туристи, що захотіли „пірнути" поближче до безодні. Вони ходять спеціяльними огородженими доріжками з поручнями, підставляють руки, ніби викликаючи на себе нескорену стихію.

Водопад „Підкова", що трохи далі в резервації притулений до канадської сторони, своїми обрисами нагадує при погляді зверху не тільки визнаний талісман щастя, від якого одержав свою назву, але й величезну шубливу (бо, навіть гримучу) океанську мушлю-черепашку. Його майже не видно за білим димом чи холодною парою, що стоять незмінні. Тож лишається обережно подихати насиченим туманом, прислухатись на хвилинку до шуму і стану, якого не відчуєш ніде більше, і — відійти з поля обсягу негостинних і колючих мокрих дотиків. А в пам'яті понести гримучий плескіт, холодний кип'яток і піну, молочний дим високо в небі над „Підковою".Величний і незбагненний Ніяґарський водопад. Як сказав один знайомий, найсильніше враження про Америку у нього лишилося саме від Ніяґарського водопаду. Не від хмародерів. Ця стихія повної життя пружної води з волі людини, на диво, несе не зло, а навпаки, — світло. Потужні електролінії довгими крилами тягнуться від Ніяґари, і вона постачає електрикою все прикордоння аж до Монтреалю.

У парку — пам'ятник Ніколі Теслі. Народжений 1856 року в Югославії, цей геніяльний вчений зі своїми експериментами в Колорадо занадто обігнав час. Пізніше геній пробував закликати до справедливости та намагався доказати, що винахідник і підприємець Едісон, м'яко кажучи, позичив і використав його ідеї. Але суєтний час так і не піднявся до розуміння блискучого вченого, як це нерідко трапляється. Нікола Теслі помер 1943 року в місті Ню Йорку серед бідности і злигоднів. По його смерті ФБР не забарилося забрати всі папери і накреслення вченого...

Пам'ятник Теслі стоїть біля бурхливої Ніяґари як вшанування винахідника передачі електроенергії дротами. Він є подякою видатному слов'янському вченому, котрий здійснив свою мрію на берегах Америки.

Майже одночасно з чоловіком кидаємо в кипучу бурхлінь води мідні монетки — ми хочемо ще вернутися до тебе, Ніяґаро. А ще краще — ніколи й не виходити з-під впливу твоєї неземної краси.

Тамара Ганенко

ДО ПИТАННЯ ГАЗЕТНИХ ПЕРЕДРУКІВ

Позичайте, але зазначайте

Жили дві сестри. Старша одягалася зі смаком, а молодша не дбала про власний стиль, бо завжди виходила на люди в досконалих сестриних сукнях. Невдовзі старша помітила, що ровесники приписують її вміння одягатися молодшій сестрі. Врешті це обом сестрам зашкодило, бо на селі вже не могли визначитися, де різниця між багатим внутрішнім світом старшої сестри і юним поваbом молодшої. Але це лише приповідка...

Газета „Вільна думка" в Австралії молодша від „Свободи" на 56 років. Цікава, динамічна газета. Але не без подиву ми зауважили, що вона копіює не тільки окремі публікації, а й цілі сторінки „Свободи", не змінюючи їхнього графічного оформлення і не зазначаючи походження.

„Свобода", звісно, вітає бажання молодшої сестри якнайкраще інформувати своїх читачів про українське життя в світі, але не може позбутися сумніву, чи не зашкодить її репутації те, що „Вільна думка" ніде не вказує, що опубліковані австралійською газетою матеріяли буквально скопійовані з американської „Свободи"? Ну ж бо читачі подумають, що це „Свобода" копіює „Вільну думку"?

«ВІЛЬНА ДУМКА»

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи"

П'ЯТА КОЛОНА ВИШКІРЮЄ ЗУБИ: ЗЛОЧИННЕ ПОБОЇЩЕ В МАРІУПОЛІ

Зала для прийнять Київського Патріярхату під час пресової конференції, яку провів святійший Філарет – Патріярх Київський та всієї Руси-України після повернення із сумнозвісної нині поїздки на Донбас, була переповнена.

Серце обливалося кров'ю, коли слухали ми розповідь Патріярха, дивилися відеозапис з місця подій та гортали документи про це криваве побоїще під час освячення хреста на місці спорудження катедрального храму, наругу над священиками Української Православної Церкви Київського Патріярхату на нашій, українській землі, влаштованих антиукраїнськими силами. Ось достовірна картина, яка постала перед очима учасників пресової конференції.

З 23 квітня по 3 травня була запланована архипастирська поїздка Патріярха Київського Філарета по парафіях Київського Патріярхату в Донбасі, про що держадміністрацію области було повідомлено заздалегідь. До того ж святійший Філарет, уродженець цієї землі, їхав у свою епархію, якою Священий Синод доручив йому керувати. Заодно, користуючись великодніми святами, він вирішив провідати й свою 95-річну матір. Отже, Філарет не тільки як Патріярх здійснював поїздку по парафіях очолюваної ним Церкви, він прибув в епархію, якою керує, і на свою батьківщину, де народився й виріс.

І тут, ще до поїздки, московські попи та антиукраїнські сили краю розгорнули галасливу кампанію, щоб не допустити приїзду українського Патріярха на прадавню українську землю, яку вони вважають власною вітчиною. За свідченням донецької преси (газета "Донецкое время") губернатор краю Віктор Янукович послав Президентові України телеграму про небажаня(?!) Донецької обладміністрації приймати у регіоні Філарета. Напередодні приїзду українського ієрарха благочинному сабоданівської філії Московського Патріярхату Марковському був наданий етер, яким він скористався для закликів до побиття віруючих Київського Патріярхату. А 21 квітня архиєпископ Донецький Московського Патріярхату Іларіон під час організованого з ініціятиви московських священиків пікетування облдержадміністрації виступив з погрозою фізичної розправи над Патріярхом Філаретом. Це стало приводом для офіційного звернення секретаря Донецько-Луганської епархії Володимира Матвієвського до голови облдержадміністрації Віктора Януковича з проханням забезпечити охорону Патріярха Філарета, щоб не допустити запланованої наруги (копія адресувалась Президентові України та начальникові управління Служби Безпеки области). Однак, як показали подальші події, влада потурала московським опричникам.

Авто після побоїща.

Ще на кордоні між Дніпропетровською та Донецькою областями українофоби на чолі з московськими попами виставили пікети і зупиняли автотранспорт, щоб не пропустити Київського Патріярха. Численні наряди міліції спокійно спостерігали за цими безчинствами.

Чи варто при всьому цьому дивуватися, що міліція бездіяла, коли у Донецьку московські священики разом зі своїми прибічниками перекрили вхід до храму Київського Патріярхату, і Філарет 5 годин чекав у машині, доки йому забезпечать можливість увійти до своєї церкви для виконання його пастирських обов'язків?

Та вершиною цинізму і наруги став напад на Владику Філарета, духовенство і вірних Київського Па-

Охоронці порядку не поспішали, щоб захистити Патріярха і його супровід від озвірілого натовпу.

(Закінчення на стор. 21)

СВОБОДА, П'ЯТНИЦЯ, 14 ТРАВНЯ 1999

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи"

П'ЯТА КОЛОНА ВИШКІРЮЄ ЗУБИ: ЗЛОЧИННЕ ПОБОЇЩЕ В МАРІУПОЛІ

Зала для прийнять Київського Патріярхату під час пресової конференції, яку провів святійший Філарет – Патріярх Київський та всієї Руси-України після повернення із сумнозвісної нині поїздки на Донбас, була переповнена.

Серце обливалося кров'ю, коли слухали ми розповідь Патріярха, дивилися відеозапис з місця подій та гортали документи про це криваве побоїще під час освячення хреста на місці спорудження катедрального храму, наругу над священиками Української Православної Церкви Київського Патріярхату на нашій, українській землі, влаштованих антиукраїнськими силами. Ось достовірна картина, яка постала перед очима учасників пресової конференції.

З 23 квітня по 3 травня була запланована архипастирська поїздка Патріярха Київського Філарета по парафіях Київського Патріярхату в Донбасі, про що держадміністрацію области було повідомлено заздалегідь. До того ж святійший Філарет, уродженець цієї землі, їхав у свою епархію, якою Священий Синод доручив йому керувати. Заодно, користуючись великодніми святами, він вирішив провідати й свою 95-річну матір. Отже, Філарет не тільки як Патріярх здійснював поїздку по парафіях очолюваної ним Церкви, він прибув в епархію, якою керує, і на свою батьківщину, де народився й виріс.

І тут, ще до поїздки, московські попи та антиукраїнські сили краю розгорнули галасливу кампанію, щоб не допустити приїзду українського Патріярха на прадавню українську землю, яку вони вважають власною вітчиною. За свідченням донецької преси (газета "Донецкое время") губернатор краю Віктор Янукович послав Президентові України телеграму про небажаня(?!) Донецької обладміністрації приймати у регіоні Філарета. Напередодні приїзду українського ієрарха благочинному сабоданівської філії Московського Патріярхату Марковському був наданий етер, яким він скористався для закликів до побиття віруючих Київського Патріярхату. А 21 квітня архиєпископ Донецький Московського Патріярхату Іларіон під час організованого з ініціятиви московських священиків пікетування облдержадміністрації виступив з погрозою фізичної розправи над Патріярхом Філаретом. Це стало приводом для офіційного звернення секретаря Донецько-Луганської епархії Володимира Матвієвського до голови облдержадміністрації Віктора Януковича з проханням забезпечити охорону Патріярха Філарета, щоб не допустити запланованої наруги (копія адресувалась Президентові України та начальникові управління Служби Безпеки области). Однак, як показали подальші події, влада потурала московським опричникам.

Авто після побоїща.

Ще на кордоні між Дніпропетровською та Донецькою областями українофоби на чолі з московськими попами виставили пікети і зупиняли автотранспорт, щоб не пропустити Київського Патріярха. Численні наряди міліції спокійно спостерігали за цими безчинствами.

Чи варто при всьому цьому дивуватися, що міліція бездіяла, коли у Донецьку московські священики разом зі своїми прибічниками перекрили вхід до храму Київського Патріярхату, і Філарет 5 годин чекав у машині, доки йому забезпечать можливість увійти до своєї церкви для виконання його пастирських обов'язків?

Та вершиною цинізму і наруги став напад на Владику Філарета, духовенство і вірних Київського Па-

Охоронці порядку не поспішали, щоб захистити Патріярха і його супровід від озвірілого натовпу.

(Закінчення на стор. 19)

Чим відрізняються ці сторінки „Свободи" і „Вільної думки"? Лише тим, що сторінка „Свободи" є оригінальною, а у „Вільній думці" – її копія.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН ВОНС член УНС Відд. 83 Т-ва ім. Івана Франка у Філядельфії, Па. Помер 20 грудня 1997 р. на 75-му році життя. Нар. в 1922 р. в Озірці, повіт Зборів, Україна. Членом УНС став в 1983 р. Залишив у глибокому смутку дружину Стефанію, доню Євгенію, сина Ігора, внука Христофора, внучку Наталію, правнучку Стефцю, сестру і родину в Україні, Америці, Канаді і Бразилії. Похорон відбувся в Левнвілле, Дженкінтавн, Па. 27 грудня 1997 р.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІРЕНА ДЖОНСОН член УНС Відд. 368, Маямі, Фла. Померла 11 серпня 1998 р. на 80-му році життя. Нар. в 1917 р. в Коломиї, Україна. Членом УНС стала в 1981 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Роберта, сина Павла і 4 внуків. Похорон відбувся 14 серпня 1998 р. на Riverside Cemetery в Township of Chikaming, County of Bekkien, MI.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ РЕЙДІ член УНС Відд. 292. Померла 29 червня 1998 р. на 75-му році життя. Нар. в 1923 р. в Дітройті, Миш. Членом УНС стала в 1942 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Гленна, дочок Карен і Лісу, сина Ріка. Похорон відбувся 3 липня 1998 р. у Big Rapids, MI.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

СТЕФАН ТЕГОРИК член УНС Відд. 408. Помер 8 серпня 1998 р. на 69-му році життя. Нар. в 1929 р. в Зерниця. Членом УНС став в 1970 р. Залишив у глибокому смутку дружину Гелену, синів Зенона, Богдана і Евгенія, брата Микиту, сестер Ганю, Софію, Марію. Похорон відбувся 12 серпня 1998 р. на цвинтарі св. Володимира в Oakville.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВАРВАРА ТУРЧИН член УНС Відд. 361 Т-ва Дністер в Ню Йорку. Померла 16 жовтня 1998 р. на 93-му році життя. Нар. в 1904 р. в Україні. Членом УНС стала в 1926 р. Залишила у глибокому смутку сина Івана, родину невістки і внуків. Похорон відбувся 19 жовтня 1998 р. на Mount Olivet Cemetery в Maspeth, NY.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АНАСТАСІЯ КНЯЗЮК член УНС Відд. 292. Померла 11 липня 1998 р. на 73-му році життя. Нар. в с. Лавочне, Україна. Членом УНС стала в 1951 р. Залишила у глибокому смутку дочок Марію, Анну та внуків. Похорон відбувся 14 липня 1998 р. на цвинтарі st. Hedwig в Dearborn Hghts, MI.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ СІРЧЕНКО член УНС Відд. 245 Т-ва Запорозька Січ в Трентоні, Н.Дж. Померла 25 лютого 1999 р. на 83-му році життя. Нар. в Запоріжжі, Україна. Членом УНС стала в 1968 р. Залишила у глибокому смутку дочок Зінаїду, Александру і Лідію та четверо внуків, брата в Росії і сестру в Україні. Похорон відбувся 1 березня 1999 р. на цвинтарі св. Андрія у Franklin Twp.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ДАНИЛО БОГДАН СОКОЛЬСЬКИЙ член УНС Відд. 173 Т-ва св. Володимира у Вілмінґтон, Дел. Помер 12 березня 1999 р. на 74-му році життя. Нар. в 1924 р. в Ню Йорку. Членом УНС став в 1973 р. Залишив у глибокому смутку дружину Павлину, доньок Меланію, Дану і сина Александра. Похорон відбувся 15 березня 1999 р. на цвинтарі св. Марії у Факсчейсі, Філядельфія, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АНДРІЙ ПОВАНДА член УНС Відд. 13 Т-ва св. Миколая у Вотервліт. Помер 13 березня 1999 р. на 93-му році життя. Нар. в 1905 р. в Мейплвуд, Н.Й.. Членом УНС став в 1968 р. Залишив у глибокому смутку доньку Гльорію і чотирьох сестер, 16 внуків і 24 правнуків. Похорон відбувся 15 березня 1999 р. на цвинтарі св. Миколая у Colonie, N.Y.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН ГРИЦКІВСЬКИЙ член УНС Відд. 55 Т-ва св. Миколая в Curtis Bay. Помер 12 лютого 1999 р. на 82-му році життя. Нар. в Україні. Членом УНС став в 1971 р. Залишив у глибокому смутку двох дочок Наталію і Ірину, двох синів Романа і Ярослава, а також внуків. Похорон відбувся 16 лютого 1999 р. на українському цвинтарі св. Михайла в Балтиморі, Мд.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЧАРЛІ ФЕДИНА член УНС Відд. 274 Т-ва свв. Петра і Павла в Янгставні, Ог. Помер 24 лютого 1999 р. на 71-му році життя. Нар. в 1928 р. в Янгставні, Ог. Членом УНС став в 1949 р. Залишив у глибокому смутку дружину і двох дітей. Похорон відбувся 26 лютого 1999 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Янгставні, Ог.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО МАТУШ член УНС Відд. 161 в Ambridge PA. Помер 12 березня 1999 р. на 90-му році життя. Нар. в 1908 р. в Ambridge, PA. Членом УНС став в 1938 р. Залишив у глибокому смутку двох синів, чотирьох внуків і одного правнука. Похорон відбувся 16 березня 1999 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ambridge PA.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ПЕТРО ПАЗУГАНИЧ член УНС Відд. 282 у Вілкс Беррі, Па. Помер 10 березня 1999 р. на 68-му році життя. Нар. в 1930 р. у Вілкс Беррі, Па. Членом УНС став в 1989 р. Залишив у глибокому смутку дружину Дебору, сина Марка, зятя Роналда, внуків. Похорон відбувся 13 березня 1999 р. на Parish цвинтарі в Далласі, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ОЛЕНА БУДНІК член УНС Відд. 360 Т-ва Пласт в Баффало, Н.Й. Померла 25 січня 1999 р. на 79-му році життя. Членом УНС стала в 1938 р. Залишила у глибокому смутку сина Григорія і Джеймса, а також 5 внуків. Похорон відбувся 28 січня 1999 р. на цвинтарі св. Марії в Ланкастер, Па.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ІВАН МАРСОН член УНС Відд. 130 Т-ва св. Володимира в Ню Йорку. Помер 12 березня 1999 р. на 85-му році життя. Нар. в 1913 р. у Fall River, MA. Членом УНС став в 1953 р. Залишив у глибокому смутку дружину Надію. Похорон відбувся 15 березня 1999 р. на Калварі цвинтарі в Ню Йорку.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР ПІКУЛИЦЬКИЙ член УНС Відд. 221. Помер 5 січня 1999 р. на 75-му році життя. Нар. в 1923 р. в Польщі. Членом УНС став в 1951 р. Залишив у глибокому смутку трьох дітей Ірену, Романа, Олену, 5 внуків і 1 правнука. Похорон відбувся на Maryhill Cemetery в Niles, IL.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЮРІЙ ТЕТАНІЧ член УНС Відд. 145. Помер 20 лютого 1999 р. на 70-му році життя. Нар. в 1928 р. в Altoona, PA. Членом УНС став в 1928 р. Залишив у глибокому смутку дружину Етел, трьох синів, трьох дочок, двох сестер і 13 внуків. Похорон відбувся 24 лютого 1999 р. на Carolina Memorial Cemetery в North Charleston, SC.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АНАСТАСІЯ ДЗЕРИН член УНС Відд. 161 в Ambridge PA. Померла 12 березня 1999 р. на 74-му році життя. Нар. в 1924 р. в Україні. Членом УНС стала в 1972 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Михайла, брата Степана і сестер Софію і Анну. Похорон відбувся 16 березня 1999 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ambridge, PA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АНАСТАСІЯ КІЧУЛА член УНС Відд. 156 Т-ва ім. Т. Шевченка. Померла 11 березня 1999 р. на 79-му році життя. Нар. в 1920 р. в Україні. Членом УНС стала в 1948 р. Залишила у глибокому смутку дочок Ірену і Джо Анну, братів Миколу, Михайла і Василя, сестер Марію і Анну, шість внуків і шість правнуків. Похорон відбувся на Lawn Croft Cemetery, Linwood, Lower Chichester.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МИКОЛА КУНИНСЬКИЙ член УНС Відд. 94 Т-ва ім. М. Шашкевича в Гемтремк. Помер 7 січня 1999 р. на 81-му році життя. Нар. в 1917 р. в Україні. Членом УНС став в 1970 р. Залишив у глибокому смутку дружину Надію, сина Ігора, дочку Христину та ближчу і дальшу родину в Америці і Україні. Похорон відбувся в Clinton TWP.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЙОСИФ БАБЯК член УНС Відд. 253 Т-ва ім. Івана Франка. Помер 15 січня 1999 р. на 96-му році життя. Нар. в 1902 р. в Hadley, MA. Членом УНС став в 1939 р. Залишив у глибокому смутку брата Івана, декількох племінників і племінниць. Похорон відбувся 20 січня 1999 р. на St. Brigid's Cemetery, Hadley, MA.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СИЛЬВІЯ ВІЛЖИНСЬКА член УНС Відд. 371 Т-ва Запорозька Січ. Померла 5 січня 1999 р. на 85-му році життя. Нар. в 1914 р. в Україні. Членом УНС стала в 1977 р. Похорон відбувся 8 січня 1999 р. на цвинтарі Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

НАДІЯ КОВАЛЕНКО член УНС Відд. 291 Т-ва ім. Т. Шевченка в Клівленді, Огайо. Померла 28 січня 1999 р. на 73-му році життя. Нар. в 1926 р. в Польщі. Членом УНС стала в 1953 р. Залишила у глибокому смутку дочку Марію, сина Василя, двох внуків і брата. Похорон відбувся 30 січня 1999 р. на Riverside цвинтарі в Клівленді, Огайо.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЮРІЙ ВАСИЛЬЦІВ член УНС Відд. 267 Т-ва ім. Т. Шевченка в Westbury, N. Y. Помер 17 січня 1999 р. на 73-му році життя. Нар. в 1925 р. в Ню Йорку. Членом УНС став в 1960 р. Залишив у глибокому смутку сина Юрія, мол. Похорон відбувся 21 січня 1999 р. на St. Raymond's Cemetery, Bronx, New York.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЙОСИФ СМЕРКО член УНС Відд. 131 Т-ва А. Шептицького в Чикаго. Помер 1 січня 1999 р. на 74-му році життя. Залишив у глибокому смутку дружину Елеонору.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

УЛЯНА КОЗАК член УНС Відд. 204. Померла 18 січня 1998 р. на 86-му році життя. Нар. в 1912 р. с. Угнів, Україна.. Членом УНС стала в 1971 р. Залишила у глибокому смутку доньку Оксану, зятя Ігоря, внука Іванчика. Похорон відбувся 22 січня 1998 р. на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЕВА ЗОЗУЛЯК член УНС Відд. 55 Т-ва св. Михайла. Померла 25 березня 1999 р. на 77-му році життя. Нар. в 1921 р. в Україні. Членом УНС стала в 1951 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Петра, дочок Марію і Ірину, внучок. Похорон відбувся 27 березня 1999 р. на цвинтарі св. Михаїла в Балто Мд.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

БОРИС МРИЩУК член УНС Відд. 114 Т-ва св. Володимира в Чикаго. Помер 19 березня 1999 р. на 77-му році життя. Нар. в 1922 р. в Україні. Членом УНС став в 1967 р. Похорон відбувся 23 березня 1999 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН РИЗ член УНС Відд. 39. Помер 7 березня 1999 р. на 74-му році життя. Нар. в 1924 р. в Україні. Членом УНС став в 1951 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, сина Володимира, дочок Стефанію і Марію. Похорон відбувся 10 березня 1999 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

КОРНЕЛЬ КРУПСЬКИЙ член УНС Відд. 226 Т-ва ім. Лесі Українки в Колорадо. Помер 3 січня 1999 р. на 82-му році життя. Нар. в 1916 р. Членом УНС став в 1959 р. Залишив у глибокому смутку дружину Наталію, дочок Мирославу і Лідію з родиною.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ГАЛИНА ТАРАНЕНКО член УНС Відд. 7. Померла 6 березня 1999 р. на 96-му році життя. Нар. в 1902 р. в Україні. Членом УНС стала в 1956 р. Залишила у глибокому смутку дочку Ольгу і внука Олександра. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ АННА ВІТГАН член УНС Відд. 139 Т-ва Вільна Україна. Померла 27 січня 1999 р. на 81-му році життя. Нар. в 1917 р. в Milwaukee, WI. Членом УНС стала в 1935 р. Залишила у глибокому смутку дочку Джанет. Похорон відбувся 29 січня 1999 р. на Garden Terrace Lutteran Cemetery у Sheboygan, WI.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЮЛІЙ СОСТАЧКО член УНС Відд. 287 в Джерзі Сиґі. Помер 21 листопада 1998 р. на 79-му році життя. Нар. в 1919 р. Членом УНС став в 1937 р. Залишив у глибокому смутку дружину Олену. Похорон відбувся 23 листопада 1998 р. на Rahway Cemetery, NJ.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МАРІЯ С. СТІНЕР член УНС Відд. 217. Померла 14 лютого 1999 р. на 79-му році життя. Нар. в 1919 р. в Рочестері, Н.Й. Членом УНС стала в 1958 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Йосифа, дочок Катерину, Донну, двох синів

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ІВАН МАКАР член УНС Відд. 42 Т-ва ім. Т. Шевченка. Помер 16 березня 1999 р. на 79-му році життя. Нар. в 1919 р. Членом УНС став в 1959 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, дочок Славку і Соню та 5 внуків. Похорон відбуся 18 березня 1999 р. на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЮРІЙ ЛУКАШЕВИЧ член УНС Відд. 59 Товариства Січ в Бріджпорт, Конн. Помер 19 березня 1999 р. Нар. в 1934 р. Членом УНСоюзу став в 1979 р. Залишив у глибокому смутку дружину Джуді. Похорон відбувся 23 березня 1999 р. на Lakeview цвинтарі в Бріджпорт, Конн.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЕВДОКІЯ ЛУЧКАНЬ член УНС Відд. 12 Т-ва Гомін в Колебрук Конн. Померла 6 березня 1999 р. на 91-му році життя. Нар. в 1908 р. в Україні. Членом УНС стала в 1972 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Володимира і родину в Америці і Україні. Похорон відбувся 10 березня 1999 р. на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ УГРИНЧУК член УНС Відд. 377 Т-ва св. Володимира в Сейнт Пітерсбург, Фла. Помер 21 січня 1999 р. на 75-му році життя. Нар. в Україні. Залишив у глибокому смутку дружину Стефанію. Похорон відбувся 25 січня 1999 р. на українському католицькому цвинтарі Calvary у Clearwater, Fla.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

Україна: новини культури і спорту

Всеукраїнське свято літератури "Веселка Опілля"

ТЕРНОПІЛЬ. Всеукраїнське свято літератури "Веселка Опілля" уперше відбулося на межі Тернопільської, Львівської та Івано-Франківської областей. Започатковане воно західньоукраїнською філією бюра пропаганди художньої літератури Національної Спілки письменників України.

Із письменниками зустрінеться обдарувана молодь цього реґіону, названого "Опіллям". Духовне спілкування відбудеться й біля старовинної пам'ятки культури на Івано-Франківщині - церкви Святого Духа, збудованої 350 років тому.

Втрачене прізвище

ЧЕРНІВЦІ. П'ять десятиліть намагався Адам Рожко повернути власне прізвище, втрачене на дорогах минулої війни, але так і не вдалося йому цього зробити. Хлопець з буковинського села Коростуватої Кіцманського району потрапив в діючу армію, коли йому ще й двадцяти не минуло. Він брав участь в Сталінградській битві, в інших важливих військових операціях і закінчив свій бойовий шлях під Курськом.

Саме тут 1943 року фашисти підбили танк, де навідником гармати був Адам. Двоє членів екіпажу загинули на місці, а буковинця – напівмертвого, обгорілого - винесли санітари і доставили до госпіталю.

Медичні працівники зробили диво. Після довгого і тривалого лікування юнак піднявся на ноги, але його було визнано непридатним для подальшого проходження служби. Документи Рожка згоріли у танку, а лікарі знайшли військовий квиток бійця Миколи Смирнова, що помер від ран на тім ліжку, де згодом лежав буковинець. Під цим прізвищем і відправили юнака додому.

Ще тоді він звертався в різні армійські інстанції, доводив, що сталася прикра помилка, але штабісти відмахувалися від нього. Мовляв, дякуй Богові, чоловіче, що живим залишився, а з прізвищем утрясеться після війни.

Потім Рожко надсилав листи в архіви, звертався в державні органи, але скрізь натикався на бюрократичну стіну. Більше того, окремі "діячі" навіть звинувачували надокучливого буковинця в націоналізмі, і доведений до відчаю чоловік на все махнув рукою. Так і похоронили Адама Рожка на сільському цвинтарі під прізвищем Миколи Смирнова.

Нині відновити справедливість по відношенню до батька й до себе прагнуть діти Адама Рожка, але і їм це не вдається. Бо, як показало життя, бюрократів і тепер стало не менше...

Міжнародне яхтове раллі "Кайра-99"

СЕВАСТОПОЛЬ. Найбільша із севастопольських бухт – Ахтіярська – розквітла розмаїттям парусів: тут фінішував черговий етап міжнародного яхтового раллі "Кайра-99". Другий рік поспіль учасники цієї престижної парусної фієсти (понад сорок екіпажів із 14 країн Европи й Америки) обирають для своєї захоплюючої мандрівки українські порти.

Нині географія "Кайри" розширилась: окрім Севастополя, яхтсмени побували в Одесі, Миколаєві, Херсоні, Києві. Крім того, вони відвідають Баляклаву, Ялту, Феодосію.

Як зазначив командир раллі, турецький бізнесмен Теоман Тарсай, "Кайра" допомогає яхтсменам краще пізнати народи, що населяють Причорномор'я. Маршрут раллі пролягає через порти Румунії, Болгарії, України, Росії, Туреччини.

Авдіо-візуальне "піратство"

Збільшення кількости імпортної аудіо-, відео- та комп'ютерної техніки викликало різке підвищення попиту на побутове та професійне використання таких об'єктів інтелектуальної власности, як аудіовізуальні твори, фонограми, комп'ютерне програмне забезпечення.

Це в свою чергу призвело до швидкого розвитку "піратського" бізнесу, пов'язаного з ввезенням, тиражуванням та розповсюдженням касет та компакт-дисків. Лише 10 відс. комп'ютерів, що продаються в Україні, комплектуються ліцензованим програмним забезпеченням.

Збитки виробників програмного забезпечення щорічно становлять понад 150 млн. дол.

За даними головного управління державної служби боротьби з економічною злочинністю, в Україні щомісячно тиражується близько 5 млн. відеокасет. 90 відс. відеопродукції випускається з порушенням авторських прав.

Київський музей бере ім'я меценатів

КИЇВ. Розпорядженням Київської міської держадміністрації Київський музей західнього та східнього мистецтва перейменовано на "Музей мистецтв імені Богдана та Варвари Ханенків". Музей перейменовано на честь меценатів-колекціонерів Ханенків, на базі приватного зібрання яких 1919 року було засновано Музей західнього та східнього мистецтва.

Довідка: Богдан Ханенко (1848-1917) – відомий український колекціонер-меценат і археолог, Почесний член Петербурзької Академії мистецтв з 1910 р. У 1871 р. закінчив Московський університет. Зібрав колекцію творів мистецтва, на базі якої було засновано "Музей мистецтва ВУАН" у 1921-34 рр., який потім перейменовано на Музей західнього та східнього мистецтва. На кошти Ханенків і за його участю проводили археологічні розкопки, переважно на території Київщини. Б.Ханенко разом з дружиною Варварою видав книжку "Старожитності Придніпров'я".

У пам'ять проф. Володимира Чижика

Св. п. В. Чижик

Гарно згадуємо вчителів, які мали на нас вплив у наших юнацьких роках. Одним з таких був професор музики Володимир Чижик, скрипка якого недавно замовкла назавжди. Народився Володимир Чижик в Ярославі, в 1917 році, і там же почав науку гри на скрипці. Вже в гімназії організував співочі групи, а пізніше переїхав на студії музики до консерваторії у Львові. Продовжував навчання у Вищій музичній школі у Відні. Після війни проживав у великому українському таборі переміщених осіб у Міттенвальді, в Баварії. Тут проф. Володимир Чижик увійшов до учительського складу великої музичної школи, яку зорганізував Зиновій Лисько. У тяжких і примітивних умовах таборового життя проф. В. Чижик як секретар музичної школи мав завдання організувати лекції у різних кімнатах бараків, придбати інструменти та підготовляти виступи учнів. Як педагог був у першу чергу досвідченим вчителем початківців, для яких уклав власну методу музичного навчання і переводив це з терпеливістю і любов'ю до молоденьких учнів. З-під його руки вийшло кілька добрих скрипалів. Після переїзду до міста Чикаго продовжував студії в університеті DePaul.

У публічних школах Чикаго керував струнними оркестрами і оркестрами духових інструментів. Його діяльність оцінила шкільна рада міста, бо навчати підлітків різних рас з терпеливістю і музичною вмілістю не було легко. Кількакратно диригував „All City High School Orchestra" на річних концертах.

Володимир Чижик був людиною дуже милої і товариської вдачі. Був активним у кількох організаціях української громади в Чикаґо, разом з дружиною Марією приходив з порадою і допомогою потребуючим тут і в Україні. Довгі роки мав свою розривкову оркестру, з якою грав на забавах серед української та інших етнічних громад.

Відійшов у вічність 9 березня 1999 року після короткої недуги і похований зі собору свв. Володимира і Ольги на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо.

Залишив у глибокому смутку дружину д-р прав Марію „Пусю" з Погорецьких, сестринок, кузенів і великий гурт приятелів і знайомих. У пам'ять друга свого життя Марія Чижик створила стипендійний фонд для студентів музики у Львові.

Р.В. Галібей

Ділимося сумною вісткою з членством УНСоюзу і цілою українською громадою, що в понеділок, 26 липня 1999р. відійшов у вічність голова Сиракюзької Округи, Відділи: 21, 38, 39, 58, 121, 192, 271, 283, 484

бл. п.

ВОЛОДИМИР КОРЧИНСЬКИЙ

ПАРАСТАС у вівторок, 27 липня 1999р. о год. 7-ій веч. в James Barret Funeral Home, 104 Lake St., Elmira, NY.

ПАНАХИДА у середу, 28 липня 1999 р. о год. 10:30 ранку в тому ж заведенні.

ПОХОРОН в середу, 28 липня 1999 р. о год. 11-ій ранку з Української Католицької Церкви св. Миколая, 410 E. McCanns Blvd., Elmira Heights, NY на цвинтар св. Миколая.

Замість квітів пожертви в пам'ять Покійного проситься складати на Українську Католицьку Церкву св. Миколая в Elmira Heights, NY.

Опечаленій родині складаємо щирі співчуття.

За Управу Округи:

Заступник Голови – Михайло Кривий
Секретар – Михайло Середович
Скарбник – Микола Велич

Контрольна Комісія:

Джойс Ткач, Григорій Гавришків, Григорій Базар

У П'ЯТНАДЦЯТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

ТЕОДОРА ЛЕШКА

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
в п'ятницю, 6 серпня 1999 р.
у слідуючих церквах:

в церкві св. Юра в Нью-Йорку, о год. 8:30 ранку;
в церкві св. Івана Хрестителя в Гантері, о год. 9-ій ранку;
в церкві св. Івана Хрестителя в Синевидську Вижнім, Україна;
в церкві св. Тройці в Дрогобичі, Україна;
в катедрі св. Юра у Львові, Україна.

дружина – СТЕФАНІЯ
син – ЯРОСЛАВ з дружиною АЛЛОЮ
внучка – АДРІЯНА

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ І СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого і незабутнього МУЖА, ТАТА, ДІДУСЯ

св. п.

ВОЛОДИМИРА ФЕДОРІВА

будуть відправлені заупокійні

СЛУЖБИ БОЖІ
7 серпня 1999 р.

В Україні: м. Бібрка в церкві Покрови Пресвятої Богородиці;
в Бостоні: в церкві Христа Царя;
на Фльориді: Норт Порт в церкві Собор Входа в Храм Пресвятої Богородиці.

Рідних, приятелів і знайомих про молитви за
спокій душі покійного просять:

дружина – КСЕНЯ
дочки – ІРИНА з мужем ТОМОМ
– МАРІЙКА
внуки – ПЕТРО, ЛІЄН, НАТАЛКА

Ділимося сумною вісткою з членством УНСоюзу і цілою українською громадою, що в понеділок, 26 липня 1999р. відійшов у вічність радний УНС (протягом 3-ох каденцій), член ради директорів Корпорації Дому УНС, голова Сиракюзької Округи, предсідник 271 Відділу УНС в Елмайра, Н.Й.

бл. п.

ВОЛОДИМИР КОРЧИНСЬКИЙ

ПАРАСТАС у вівторок, 27 липня 1999р. о год. 7-ій веч. в James Barret Funeral Home, 104 Lake St., Elmira, NY.

ПАНАХИДА у середу, 28 липня 1999 р. о год. 10:30 ранку в тому ж заведенні.

ПОХОРОН в середу, 28 липня 1999 р. о год. 11-ій ранку з Української Католицької Церкви св. Миколая, 410 E. McCanns Blvd., Elmira Heights, NY на цвинтар св. Миколая.

Замість квітів пожертви в пам'ять Покійного проситься складати на Українську Католицьку Церкву св. Миколая в Elmira Heights, NY.

Опечаленій родині складаємо щирі співчуття.

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНСоюзу

УКРАЇНСЬКА КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ ім. Т. ШЕВЧЕНКА

З жалем повідомляє, що 3 липня 1999 р. в Нью-Йорку відійшов у вічність головний редактор журналу „Бандура", директор Школи Кобзарського Мистецтва в Нью-Йорку, невтомний пропагатор кобзарства та бандури, та Почесний Член Капелі

бл. п.

мґр. МИКОЛА ДОСІНЧУК-ЧОРНИЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 7 липня 1999 р. в церкві св. Юра в Нью-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Родині складаємо наші глибокі співчуття.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ

Замість квітів просимо ласкаво складати пожертви на спеціяльний фонд розвитку кобзарства через журнал „БАНДУРА", 84-82 164th St., Jamaica, NY 11432

ВІДДІЛ ТОВАРИСТВА ВОЯКІВ УПА в ЧИКАҐО
ділиться з громадою та українським Вояцтвом сумною вісткою, що на 90-му році життя відійшов від нас ройовий УПА на Львівщині та Закерзонні, член сотні к-ра „Глухого", три рази ранений у боях

сл. п.

ІВАН ГАРВАС – „СОЯ"

Голова Відділу УПА в Чикаго, фундатор „Літопису УПА".
Помер 12 липня 1999 р. у Норт Порт, Фльорида.

ПОХОВАНИЙ на військовому цвинтарі парафії св. Андрія в Блумінгдейл, Іл.

Залишив у смутку:
дружину – АНТОНІНУ
родину на Львівщині
та друзів.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 12 липня 1999 р. з волі Всевишнього відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БРАТ, ВІТЧИМ, ШВАГЕР, ВУЙКО

бл. п.

ПЕТРО БОЛОННИЙ

народжений 5 липня 1923 р. у Почаєвичах, Дрогобицького повіту.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ почалися у четвер, 15 липня 1999 р. панахидою в церкві св. Йосафата у Warren, MI., яку відслужив о. парох Василь.

У п'ятницю, 16 липня 1999 р. тіло перевезено до Stratford, CT., де в похоронному заведенні Adzima відспівано панахиду при участі двох отців: пароха церкви Покрови Пресвятої Богородиці о. Яновського і протоієрея о. Івана Терлецького з Стемфорду, Конн.

ПОХОРОННА ЛІТУРГІЯ і похорон відбулися у суботу, 17 липня 1999 р. в українській католицькій церкві Покрови Пресвятої Богородиці у Bridgeport CT., а відтак тіло поховане на цвинтарі св. Івана Хрестителя у Стратфорд, Конн.

У глибокому смутку:
дружина – МАРІЯ
пасербиця – ЛЮБА з мужем ЯРОПОЛКОМ і сином АНДРІЄМ
сестра – МАРІЯ СЛИВІНСЬКА з мужем ТАРАСОМ
братова – МАРІЯ – вдова по бл. п. ВОЛОДИМИРОВІ
сестрінка – ХРИСТЯ КОВІНКО з родиною
сестрінок – РОМАН з родиною
братанниці – НАТАЛКА ОЛЯ і НУСЯ з родинами

Вічна йому пам'ять!

Calls to UKRAINE
$0.33 per/min
Any time

Great domestic rates. Great rates to other countries (Russia $0.29, Germany $0.12, ...). We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 25 c/min.

For information call Long Distance POST:
1-800-449-0445
www.ldpost.com

ARKA Company DEPARTMENT STORE

26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ, різного роду матеріяли для вишивання, канви, книжки з українськими взорами, і т. п. в Арці.

• ДО ВИНАЙМУ •

Молода професор шукає помешкання в околиці Hempstead, NY.

Тел.: (732) 846-4847

ЗБОРИ ВІДДІЛУ УНС

НЕДІЛЯ
8 СЕРПНЯ 1999 р.

РОЧЕСТЕР, Н.Й. Управа 217 Відділу УНС, Братства св. Йосафата повідомляє, що збори відбудуться о год. 1-ій по пол. в залі церкви св. Йосафата. Просимо всіх членів прибути на збори. – Ольга Ганушевська.

Фірма ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 1999 рік!
тел: 1-800-265-9858

Родина розшукує вояків УПА: **ЦИПАНА ГАЛАЯ СЕМЕНОВИЧА**, родом з Рівенської обл., **МОТЧУКА ГРИГОРІЯ ІВАНОВИЧА**, родом зі с. Великий Стидень, Костопільського р-ну, Рівенської обл. Хто знає про них просимо повідомити: Україна, 284000 Івано-Франківськ, вул. Довбуша 12, Ципан Богдан. **Тел.: 03422-42788**

• РІЗНЕ •

Реконструкція та ремонт приміщень, всі види малярських робіт в середині та назовні. Висока якість, помірковані ціни.
Тел.: (212) 387-0879 або
cell phone 1(917) 539-9445

ФІРМА МІСТ
Забираємо посилки з вашого дому
Україна – **$ 0.59 lb.**
(973) 340-0500 • 1-888-633-7853

ВАНТАЖНІ ПЕРЕВОЗКИ
Tel.: (732) 805-9664
Професійний сервіс, найнижчі ціни
16' cube truck
тільки **$69.99** за день
(включаючи пальне до 200 миль)
European Delicatessen, Sea & Air Shipping Service

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
VATRA
INTERNATIONAL
76 MAIN ST., SOUTH BOUND BROOK NJ, 08880
Офіційний представник фірми

Фірма „КАРПАТИ"
Перероблює хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, перероблює лазнички, малює назовні і всередині. Виконує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: **(718) 937-6821**
Beeper **(917) 491-6150**

УКРАЇНСЬКИЙ ПАНСІОН в ПРАЗІ
приймає гостей
говоримо українською і англійською мовами
Адреса:
PENSION PETYNKA na PETYNCE 100,
169 00 Praha 6, Czech Republic
Telephone: 011 420 2 24 315 492
Fax: 011 420 2 24 317 081

EURO DIRECT – НАЙКРАЩИЙ МІЖНАРОДНИЙ ПЛЯН
ТЕЛЕФОНУЙТЕ В УКРАЇНУ ТІЛЬКИ ЗА 34.9 ц. за хв.
24 години на добу, 7 днів на тиждень
Виберіть один із двох плянів:

1. Телефон із кодом доступу.
Код доступу **1-800-964-5110**, почекайте на сигнал, тоді наберіть число телефону.
Ціни: з Україною – 34.9 ц/хв.; з Росією – 40 ц./хв.; із Польщею – 29 ц/хв.; із Ізраїлем – 21 ц/хв.; із Німеччиною – 24 ц/хв.; з Англією – 10 ц/хв.; із Угорщиною – 22 ц/хв.
Додаткова місячна оплата – тільки 99 ц.!

2. Прямий набір (без коду доступу)
Тільки 8.9 ц/хв. в США
Ціни: з Україною – 39 ц/хв.; із Росією – 49 ц/хв.; із Польщею – 33 ц/хв.; із Ізраїлем – 21 ц/хв. із Німеччиною – 16 ц/хв.; з Англією – 9 ц/хв.; із Угорщиною – 24 ц/хв.
Додаткова місячна оплата – тільки 1.50 дол.

Телефонуйте безкоштовно: 1-877-569-3876. Ми говоримо українською мовою щодня від 9-ої рано до 9-ої вечора.

Internet: www.eurodirect1.com. Шукаємо також агентів для розповсюдження нашої програми у вашій громаді. Високі заробітки та безплатний вишкіл.
Крім того, за 100 дол. заплачених заздалегідь можна отримати телефонічну картку на 180 хвилин телефонічних розмов з України до США!

KARPATY
Export Import Ltd.
СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • FAST GUARANTEED DELIVERY

гроші, речові пачки, харчові пачки, листи та документи
до рук адресата в Україну та інші держави
без мита

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road, Toronto
Ontario, Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
КВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ
МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗБЕЧЕННЯ
ВІЗИ

Пам'ятайте - як посилати чи літати, то через КАРПАТИ!

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service
ПАЧКИ І ХАРЧІ ДО УКРАЇНИ
Закарпатська, Івано-Франківська, Львівська, Чернівецька і Тернопільська області.

RAHWAY Travel
Rahway, NJ
732 381-8800

Steven **MUSEY**
Millville, NJ
609 825-7665

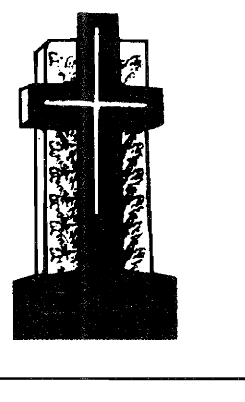
Низькі відсотки...
на автомобілевих позиках та
Швидка обслуга

Нові та вживані авта...
до 95% фінансування..

SELF RELIANCE NEW YORK
FEDERAL CREDIT UNION
Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251
Branch Office: 23 Main Street Kerhonkson, NY 12446 Tel: 914 626-2938 Fax: 914 626-8636
OUTSIDE NYC CALL TOLL FREE: 1-888-SELFREL
VISIT OUR WEBSITE AT: http://www.selfrelianceny.org; E-mail: SRNYFCU@aol.com

---

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059
РАЇСА ХЕЙЛИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГАМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568